National Library
Bibliothèque Nationale
JUN 19 1974
Newspaper Section
Section des Journaux

B103/A/40/3

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER
Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited.

Business Office: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9. Editor-in-Chief KRISS SIDARS. Phone 465-7902. United States Editorial Offices: New York, Editor V. IRBE, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N.Y., 10466; Chicago—Editor Mrs. I. LAMBERTS, 5524 N. Luna Ave., Chicago, Ill. 1063; California — Editor KARLIS KALEJS, 3622 Markridge, La Crescenta, Ca. 91214.

24. NR. SESTDIENA, 1974. GADA 15. JŪNIJS 24. GADS

SATURDAY, JUNE 15, 1974.

SECOND CLASS MAIL REGISTRATION NUMBER 2249 Cena 50 centi

Tautas lielumu nosaka tās vēsture

DV KANADAS VALDES SĒDE 7. JŪNIJĀ TORONTO

Pēdējā DV Kanadas valdes sēde bija zīmīga ar savu ideoloģisko ievirzi un nacionālās apziņas izcelšanu, ko liecināja jaunā valdes priekšsēža G. Brikmaņa spēcīgie ievadvārdi sēdes sākumā par turpmākās darbības aktivizēšanu daudzās nozarēs. It sevišķu vērību pievērsīs jaunatnes iesaistīšanai. Jau pieteikušies seši jauni referenti dažādās nozarēs. Jaunais valdes priekšsēdis apsvēris arī iespēju radīt Jauniešu teātri, un veikti jau priekšdarbi modernās ritmiskās vingrošanas vienības izveidošanai, kāda ar labiem panākumiem Toronto jau pastāv igauņiem.

DV Kanadas valdes sēdi 7. jūnijā valdes priekšsēdis G. Brikmanis sāka ar ievadvārdiem: „Arvien tālāk mēs aizejam no ceļa sākuma. Bet mūs ar to saistīs mīlestība, darbs un ticība, kas būs pārgājusi mūsu asinīs kā vienības un nākotnes ķīla, tās nākotnes, kas būs radīta mūsu pašu rokām un sirdīm, mūsu smadzenēm un garā."

Ar klusuma brīdi godināja Vēru Rulliņu un 4. jūnijā Toronto mirušo Rietumvācijas DV biedru Jāni Glāzeru.

DV CV lūgusi G. Brikmani līdz centrālās valdes sēdes laikam. 27. jūnijā Almelijā, Anglijā, uzņemties kultūras daļas vadību. No pasaules pretkomūnistiskās līgas (WACL) saņemta atbilde, ka DV līgā var uzņemt par biedru veicinātāju bez balss tiesībām ar 300 dol. iestāju naudu. Tas ir pretēji DV CV lēmumam, un par to spriedīs DV CV sēdē 27. jūnijā.

K. Bencons sveicis TLB sestdienas skolu un nodevis DV KV un Toronto nodaļas veltī 150 dol. V. Plūdons sveicis latviešu ģimnaziju un pasniedzis tādu pašu veltī. Valdes priekšsēdis 12. maijā pasniedzis Kanadas DV veltī — mākslinieka V. Reinholda darbu metallā Karavīra liktenis bij. DV KV priekšsēdim E. Krūkam un piedalījies LA redaktora K. Sidara godināšanā. Saņēmis pateicību no prof. E. Karlsones-Bērziņas par DV medaļu zeltā.

Kanadas vanadžu priekšniece M. Jonāne ziņoja, ka vanadžu koris Zīle dziedājis Ročestrā. No diriģentes pienākumiem atteikusies A. Plampe un koris savu darbību turpinās diriģenta Arvīda Purva vadībā. Vanadzes sagatavo loteriju Kanadas mērogā.

Priekšsēža vietnieks un kultūras daļas vadītājs J. Gailītis ar rakstu ziņoja, ka A. Virsnieka filmu Latvieši Amerikas kontinentā vēl pagaidām nav pieprasīta. Melburnas operešu ansamblis Austrālijā izteicis vēlēšanos viesoties Kanadā 1975. gada martā. Sekretārs A. Kalupnieks izgatavojis Kanadas DV delegātu 24. sapulces protokolu.

Ārējās informācijas daļa izsūtījusi aicinājumu ziedot 14. jūnija ziedojumu akcijā un sakarā ar iespējamo informācijas brošūras izdošanu saziņā ar LNAK un DV ASV lūdz paziņot, ar kādu summu varētu piedalīties DV CV. Daina un Guntis Brumeļi un Aija Mazsīle bija iesnieguši lūgumus piešķirt atbalstu Divreiz divi nometnes apmeklēšanai. Valde vienojās lūgumu atbalstīt, ja nauda netiks piešķirta no valdības devuma nometnei.

Ienācis priekšlikums izdot prof. P. Jurēviča grāmatu Variācijas par moderno cilvēku. Valde apsvērs šo priekšlikumu.

Kasieris R. Britāls apsveicis Angeliku Gailīti 90 dzīves gadu jubilejā un pasniedzis DV veltī. Saņemtas jaunas DV sudraba nozīmes par 2,25 dol. gabalā. Valde atvēlēja līdzekļus viena palīdzības saiņa nosūtīšanai. Iekšējās informācijas daļas vadītājs sazinājies viena palīdzības saiņa nosūtīšanai. Iekšējās informācijas daļas vadītājs sazinājies ar DV CV iekšējās informācijas daļas vadītāju S. Lindiņu. Viņš ierosināja arī iegādāties olimpiadas loterijas biļetes, bet valde tam nepievienojās.

Iekšējā informācijas daļa izdevusi rakstu ar moto: Tēvzemes mīlestība šodien ir mūsu aizsardzības ierocis. „Lielie" mūs dēvē — mazā latviešu tauta; tautas lielumu nenosaka skaitļi, bet vēsture. Mūsu zeme ir maza, bet ap 20 valstu ir vēl mazākas. Mēs neesam gribējuši piesavināties un iekarot citu tautu zemi. Mūsu zeme ir krustceļos starp rietumiem un austrumiem, tādēļ ir bijis 1905. gads, 1 pasaules karš ar astoņiem Zvaigžņu pulkiem, Latvijas atbrīvošanas un 2. Pasaules karš ar Latviešu leģionu un jau trīsdesmitajos gados iegājušais trimdas laiks. Nav mūsu rokās ieroču spēka, bet gan mūsu tēvzemes mīlestība. Ikvienam jādod sava ārtava, lai tie, kas veic darbu dzimtenes labā, pamazām varētu tuvoties mērķim. Drīz pienāks brīdis, kad pasaule atmodīsies un jaunā vara sabruks, jo uz durkļiem un koncentrācijas nometnēm valsts vara nevar pastāvēt. Tā bijis sirmā senatnē un tā būs tagad. Tēvzemes mīlestība ir

(Turpinājums 20. lp.)

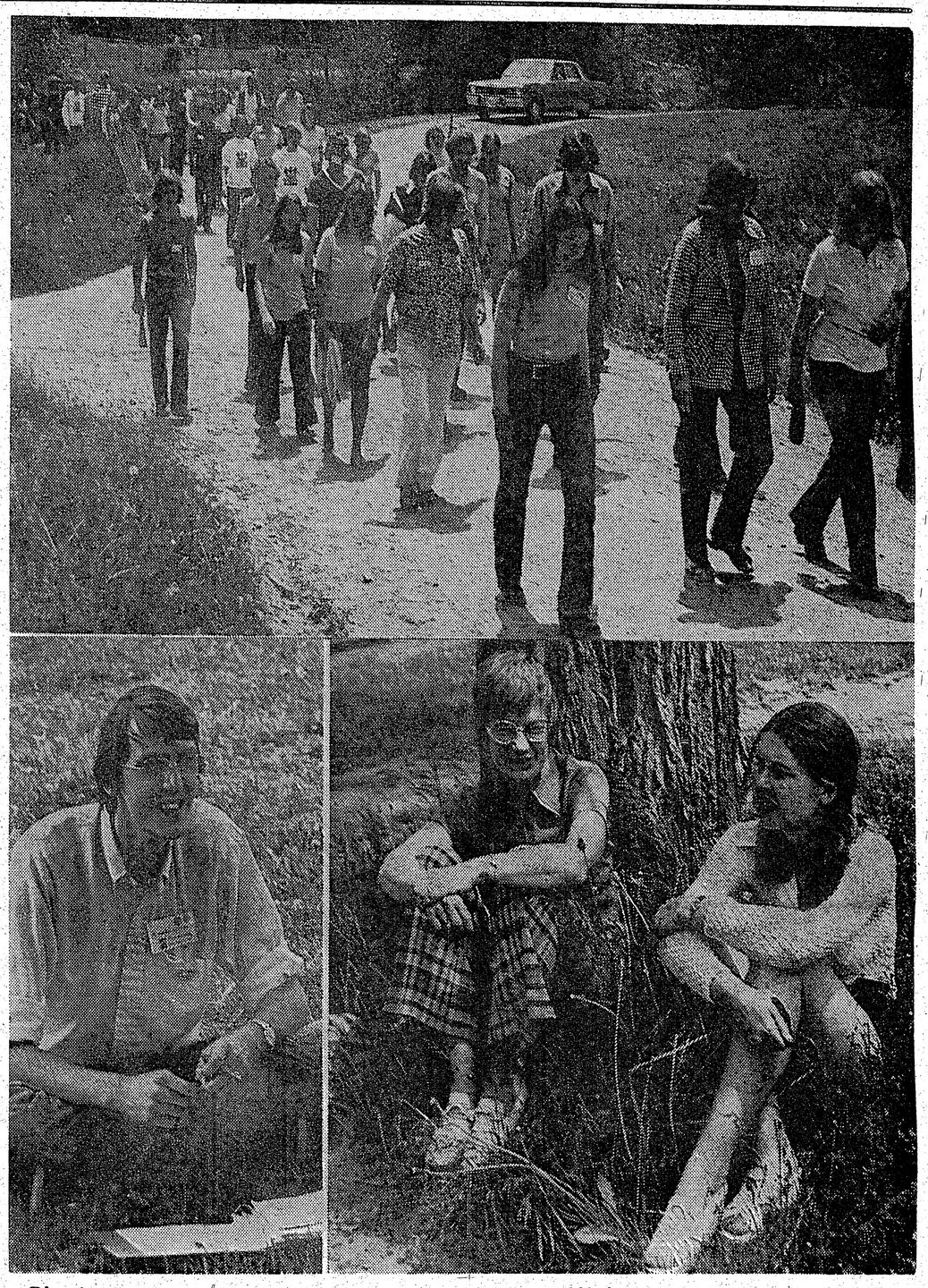

Divreiz divi nometnē Boltonā „mācīties par latviešiem" bija ieradušies 110 kursantu ar 30 vadības loka dalībnieki. Augšējā attēlā nometnotāji dodas uz nodarbībām. Labajā pusē pirmajā rindā latviešu valodas ievirzes vadītāja Anda Libere. Apakšā pa kreisi — nometnes vadītājs un administrātors Aivars Osvalds dod norādījumus vadības lokam. Vidū rakstniece Ilze Šķipsna, kas atlidojusi no Teksasas. Pa labi — Vaira Freiberga no Montrealas.
Foto: J. Liģers

Kisingers draud ar atkāpšanos

SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ NO VAŠINGTONAS

Šīs nedēļas starptautiskās skatuves starmešu centrā vajadzētu atrasties ASV prezidentam Ričardam Niksonam. Prezidenta ceļojums uz Vidējiem austrumiem — Ēģipti, Saudi Arabiju, Siriju, Izraēlu un Jordānu notiek laikā, kad Vašingtonā Ričarda Niksona politiskā karjēra nonākusi viskritiskākā stāvoklī. Kā zināms, Niksons katēgoriski atteicās nodot juridiskai komitejai un Votergeites īpašam prokuroram pieprasītos papilddokumentus. Šī viņa rīcība ir eventuāli pietuvinājusi jautājumu par prezidenta atcelšanu no amata. Domā, ka juridiskā komiteja savu ieteikumu tautas vietnieku namam nodos jau jūlija vidū, bet gala vārdu vēl šoruden teiks senāts. Pats prezidents šo drāmatisko notikumu attīstību ignorē un vienmēr par jaunu uzsver, ka viņš nedomā atkāpties un ka viņa atcelšanai no amata neesot nekāda iemesla.

Vašingtonā runā, ka ar tagadējo Vidējo austrumu ceļojumu Niksons mēģinot izņemt vēju no savu ienaidnieku buŗām un pierādīt, ka, lai gan ir iekšpolitiska krize, viņš vēl vienmēr ir rietumu valstu — brīvās pasaules neapšaubāms vadonis.

„ASV prezidenta autoritāte ir nepieciešama rietumu alianses pastāvēšanai," kādā preses konferencē izteicās prezidents Niksons. „Mums jādara viss iespējamais, lai palīdzētu prezidentam viņa atbildīgo pienākumu īstenošanā. Prezidenta nepamatota apvainošana mazina viņa autoritāti un ir kaitīga ASV interesēm."

Atstājot ASV, Niksons uzsvēra: „Viens ceļojums uz Vidējiem austrumiem neizlīdzinās pretišķības, kas tur pastāv jau gadu simteņiem, bet es esmu pārliecināts, ka ar šo ceļojumu būs radīts izejas punkts problēmu tālākai pozitīvai atrisināšanai. Esmu pārliecināts, ka šis ceļojums, tāpat kā citi mani iepriekšējie, kalpos paliekama miera radīšanai, kam mēs kā amerikāņi ar lielu apņēmību esam piegājuši."

Niksona Vidējo austrumu ceļojums iezīmēs drastisku pagriezienu ASV nostājā kopš arabu un izraēliešu kaŗa pagājušā gada oktobrī. Jau gadiem ASV attieksmes ar Ēģipti un Siriju ir noteikti vēsas, ja pat ne naidīgas. Tanī pašā laikā Jordāna un Saudi Arabija ir bijušas

(Turpinājums 20. lp.)

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1974. GADA 15. JŪNIJS, 24. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Atbildīgais redaktors Krišs SIDARS. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada. M4M 2E9; tālr. 465-7902. Ņujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N.Y., 10466, U.S.A. Tālrunis 994-7917. Čikagas redakcijas vad.: I. Lamberte, 5524 N. Luna Ave., Chicago, Ill. 60630, U.S.A., tālr. 774-5744. Redaktors Austrālijā: Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāliem parakstītajos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personīgs ie skats un ne katrā gadījumā atbilst arī redakcijas viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV — par gadu $21.00, 6 mēn. $11.50, 3 mēn. $6.00. Atsevišķa numura cena 50 centu.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $2.50, tekstā $5.00, pirmajā vai pēdējā lappusē $10.00 par 1 collas slejas telpu. Sarīkojumu kalendārā 50 centu par vienas slejas rindu katra datuma vienā numurā.

Sludinājumi nododami pa tālr. 466-1514.

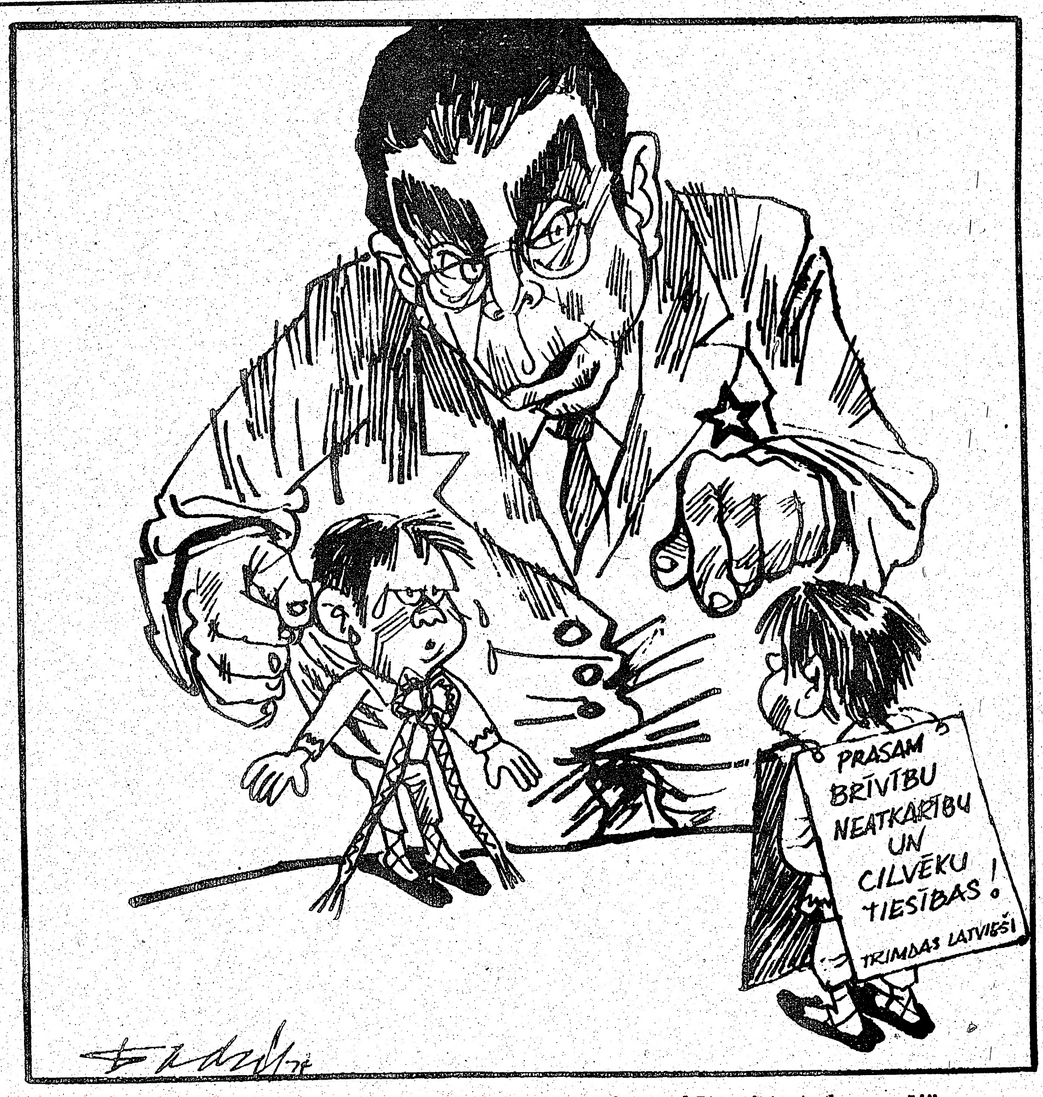

Rīgas funkcionārs: „Uzmanies, tie tev nav draudzīgi — viņiem būtu vieta trako namā!"
Dadža zīmējums

A. Sedasdēls

Viņiem nesāp

Šķiroties no dzimtenes un kāpjot svešos kuģos, lai paglābtos brīvībā un drošībā, mūsos nebija pānikas, bet tālo ceļu uzņēmāmies apziņā, ka arī svešumā mums jācīnās par zaudētā atgūšanu. Cerējām, ka iegūsim atbalstu no rietumu demokratiju lielvalstīm, jo tām bija pietiekami daudz autentiskas informācijas par to, kā Pad. savienība vardarbīgi izrīkojās ar mūsu tautas un zemes brīvību tūdaļ pēc iebrukuma 1940. gada jūnijā.

Ļoti aktīvs toreizējā stāvokļa izklāstā par padomju izrīcību bija nelaikis sūtnis Dr. A. Bīlmanis. Viņa publicētās grāmatas, brošūras un citāda veida informācijas materiāli jo sevišķi angļosakšu valdībām noskaidroja Baltijas valstu traģēdiju, kuŗu ievadīja padomju iebrukums 1940. gada jūnijā. Mēs tolaik saņēmām līdzjūtības apliecinājumus, dzirdējām bargas notas un pārmetumus Pad. savienībai, ka tā vardarbīgi izrīkojusies ar saviem upuriem un ka rietumu demokratijas nekad šo rīcību neatzīs par legālu.

Mums šķita, ka arī patvēruma zemēm, kuŗās novietojušies bēgļi no Baltijas valstīm, sāp mūsu liktenis. Vismaz mums tāda sajūta radās, dzirdot valstsvīru intervijas, runas un spriedumus un lasot iespaidīgās rietumvalstu preses ievadrakstus. Katrā ziņā lielu saviļņojumu rietumnieku domāšanā un vērtējumos izraisīja baigie jūnija notikumi, kuŗos paudās komūnisma lielvalsts neģēlīgā izrīcība ar dzīvu nevainīgu cilvēku.

Mūsu tautas mocekļu transporti uz izsūtījuma un nometināšanas vietām padomju ziemeļos nepalika nepamanīti arī rietumu demokratijām. Varbūt tām tas arī sāpēja, iedomājoties, ka līdzīgs posta liktenis varētu draudēt visām vēl brīvajām tautām, ja tās nonāktu sarkanā agresora varā.

Ja kādam kas sāp, tad viņš arī cenšas no šīm sāpēm atbrīvoties ar spītu, aktivitāti vai mērķtiecīgu pretrīcību. Diemžēl, trīsdesmit trīs gados, kas ir prāvs laika posms, mūsu **sāpes nav gandarītas** vai mazinātas, mūsu saucieni pēc kaut cik efektīvas palīdzības ir **izskanējuši bez jūtamas** atbalss. Latvijas liktenis nav kļuvis nedz vieglāks, nedz cerīgāks. Aiz tā iemesla, ka nevienam citam, izņemot mūs pašus, nesāp Latvijas lieta. Un ja arī šķietami sāpētu, tad tā gadu no gada tiek apklāta ar trafaretiem līdzjūtības apliecinājumiem. Šai garajā trimdas **posmā mēs** esam dzirdējuši tikai vārdus un samākslotu cerību solījumus.

Mūsu cerības ir apraktas tai nozīmē, ka, lolodami lielvaru iejaukšanos Latvijas lietā, to šai laikā neesam varējuši ieraudzīt. Katram pašam jāizcieš savas sāpes, un gaidīt stiprākā palīdzību šodien ir ilūzija. Tā esam sāpīgi maldījušies savās cerībās. Ja trimdas pirmajā laikā vēl pavidēja pa gaismas svītrai, jo tad vēl nebijām attālinājušies no Otra pasaules kaŗa beigu rezultātiem, tad jo krasa pārmaiņa ir šodien.

Pasaules presē, valstsvīru atmiņā, valdību un partiju solījumos ir izplēnējusi traģēdija Baltijas jūŗas krastā. Va-

(Turpinājums 17. lp.)

Lasītāju vēstules

LAULĪBĀ GŪTO UZVĀRDU SIEVIETE VAR ARĪ NEPIEŅEMT

Savu uzvārdu precētai sievietei paturēt nav nemaz tik viegli, ja tā vēlas izmantot Kanadas likumu, ko 1972. gada janvārī izdeva Trudo valdība. Nevēlēdamās lietot angļosakšu uzvārdu, gribēju paturēt savu līdzšinējo, bet neparedzēju grūtības, kādas saistās ar to: nama saimnieces vaidus („Vai, Dievin, un kā ar bērniem?!"), raugoties īres čekā, kas vai katru otru mēnesi ir ar citu parakstu; pastnieks smīn ar piemiegtu aci; izskaidrošanās ar bērnu skolotājiem („Nē, es neesmu pamāte, jā — viņiem ir tēvs!"). Nav viegli cīnīties arī ar „birokratijas ziloni", kas nemitīgi aizrāda „nepareizības". Iemācījos anketā neatķeksēt „Miss" un „Mrs", un nav arī grūti uz pastkastītes uzlīmēt divus vārdus. Nav pat vajadzīgi divi tālruņi: abus iespiedīs abonentu grāmatā par trīsdesmit centiem mēnesī. Nebija arī jāpasmaida, pirmoreiz dzirdot svešinieku uzrunājot vīru manā latviskā uzvārdā.

Vislielākās grūtības sagādāja pase. Ja tā ir kārtībā, nav problēmu ar sociālās apdrošināšanas numuru, auto vadīšanas atļauju, OHIP un visām profesionālām institūcijām. — Ar lielām cerībām devos uz tuvāko pasta nodaļu, kur saņemama pases izprasīšanas anketa. Tajā pat atrodams īpašs nodalījums manām vajadzībām: lai rakstot norādītajam birojam. Kas gan varēja būt vieglāk? Izpildīju visas lapas, pieliku klāt vēstuli, izskaidrojot savu vēlēšanos un ar advokāta parakstu iemetu pasta kastītē.

Klusums. Otavas **ziņojumu** par ieviesušos „kļūdu" atvēru tikai pēc mēneša. Sarkanā zīmuļa apvilktā aplokā lasāms: „Nav pievienots uzvārda maiņas pierādījums." Aizsūtu vēl vienu paskaidrotāju vēstuli. Atkal klusums. Pēc sešām nedēļām tālsaruna ar Otavas biroju — steidzīgi jāiet pie advokāta ar diviem lieciniekiem, **kuŗiem par mani jānozvēr.** Acīm redzot, kaŗa gados Latvijā izdotā dzimšanas apliecība neder, un tāpēc neder arī neviens līdz šim lietotais dokuments. Par mani galvo tēvs un vīrs: „Viņa tiešām dzīvo, jā, un tā viņu sauc!" Ar zīmogu un trim parakstiem iepeldu pasaules telpā ar mazu, tumši zilu grāmatiņu — no nekurienes. Atkal esmu!

Jaunajā pasē manis vārds. Tikai ceturtajā lapas pusē sīkiem burtiņiem piezīme: Šīs personas precētais vārds ir . . .

Zīle Zichmane Toronto

IZMANTOJAMS VĒLĒŠANU LAIKS KANADĀ

Kanadā notiks drīz federālās vēlēšanas. Kā šīs zemes pilsoņi mēs varēsim brīvi izvēlēties, kam nodot savu balsi un kas būtu spējīgāks uzklausīt mūsu jautājumus. Katrs, kas kandidē uz deputāta krēslu Kanadas federālajā parlamentā, ir jūtīgs pret vēlētāju jautājumiem un labprāt dos uz tiem publiskas atbildes. Mūsu vadošajām organizācijām, piemēram, Latviešu nacionālai apvienībai Kanadā, būtu izraugāms labs angļu valodas pratējs, kas viens vai kopā ar latviešu vēlētāju grupu ierastos attiecīgā kandidāta vēlēšanu kampaņas vietā un atgādinātu mūsu problēmas. To darot, mēs nākošajiem parlamenta locekļiem un kabineta ministriem liktu sajust, ka viņu iecirkņos dzīvo cilvēki, kam joprojām rūp Baltijas valstu liktenis un kas interesējas par politiku.

Latviešu draudzēm un organizācijām būtu ieteicams arī pašām rīkot satikšanos ar vēlēšanu kandidātiem, kaut vai tā saucamās „dārza sanāksmēm", kādas varētu notikt mūsu draudžu skaistajos lauku īpašumos Saulainē, Sidrabenē, Tālavā, Mežciemā vai TLMM īpašumā Bērzainē. Šeit latvieši, sabraukuši kuplā skaitā, varētu nākt ar saviem jautājumiem un dzirdēt nākošā Kanadas parlamenta locekļu kandidātu atbildes un vadlīnijas. Neaizbildināsimies, ka mūs nedēļas nogalēs gaida darbs mūsu vasarnīcās. Pārlaposim lielos dienas laikrakstus, kad un kuŗā vietā kāds no līdzšinējiem parlamenta locekļiem vai jaunais kandidāts teiks vēlēšanu runu, un būsim tur klāt! Jautāsim, kad Kanada domā nākt ar jautājumu Apvienotajās Nācijās un tur atgādināt Baltijas valstu varmācīgo okupāciju un okupantu genocida politiku. Jautāsim par Kanadas nostāju Eiropas robežu jautājumā Eiropas drošības konferencē. Arī par Kanadas iekšpolitiku mums būs daudz jautājumu, kuŗu atrisināšanu mēs vēlētos citādu.

Liksim savas domas un sirdis **kopā ar lietuviešiem, igauņiem, ukraiņiem un citām tautībām, kam rūp viņu apspiestās dzimtenes liktenis un demokratiskās Kanadas nākotne.**

K. Zenaitis, Skarboro, Ont.

TRAĢISKĀS DIENAS

Drūmajām jūnija dienām pietuvojoties, sāpīgi atkal visu atcerēties. Dzirdami arī pārmetumi, ka mēs pārāk atkārtojamies — runas, raksti, aizlūgumi, ziedojumu vākšana — viss tas jau esot apnicis. Jājautā, ko mēs varētu tam visam likt vietā? Atbilde: nav arī nekā vietā liekama! Mūsu sāpes un traģēdija ir pārāk liela, lai to aizmirstu. Notikumi, kas risinājās naktī no 13. uz 14. jūniju dzimtenē ar mūsu tautu, nav aizmirstami. Okupantu cirstās brūces mūsu tautas dzīvajā miesā nekad nesadzīs, kamēr tauta pastāvēs. 14. jūnija notikumi uzliesmo mūsu atmiņā ļoti spilgti. Vienmēr uzmācas jautājums, kāpēc toreiz, nakts vidū, tika izrauti no gultām un aizvesti svešumā mūsu tautas locekļi no sirmgalvja līdz zīdainim? Katram būtu jājautā savai sirdsapziņai, vai mēs brīvajā pasaulē pilnīgi veicam savu pienākumu, ko mums atgādina 14. jūnija upuri? Vai mēs spējam un drīkstam aizmirst šo, mūsu tautas vēsturē lielāko tautas iznīcināšanas brīdi? Vai drīkstam aizmirst, ka mūsu tauta okupētajā Latvijā smagi cieš vēl tagad? **Prof. Dr. P. Jurēvičs** kādā no savām grāmatām rakstījis: „Kamēr būs latvieši, kas nesīs sevī 14. jūnija traģēdijas apziņu un dzīvos saskaņā ar to — tik ilgi mēs vēl nebūsim zuduši un mēs vēl varam celties par jaunu."

Mīļās tautietes un tautieši, būsim arī mēs vienmēr atsaucīgi pret mūsu cietušajiem tautas brāļiem un māsām. Darīsim visu, ko spējam šajās dienās, kā materiāli, tā morāli, tad mēs dzīvosim un pastāvēsim!

Aleksandrs Zaube Čikagā

Dziesmu svētkiem jau pieteicas dziedātāji

Ed. Dzeņa zīmētais 6. Kanadas latviešu dziesmu svētku simbols.

6. Latviešu dziesmu svētku Kanadā organizēšanas darbi risinās sekmīgi. Lai gan līdz svētkiem vēl divi gadi laika (tie notiks 1976. gadā no 27. jūnija līdz 4. jūlijam), līdz šā gada jūnija sākumam bija pieteikušās 8 koru vienības ar 305 dziedātājiem no trim zemēm divos kontinentos, atsaucoties rīcības komitejas aicinājumam pieteikt korus no visiem kontinentiem. Koriem pieteicoties jāmin pilnus vienību nosaukumus, adrese, diriģentu vārdi un dziedātāju skaits, pieteikumus adresējot rīcības komitejas sekretārei: Mrs. I. Eiserte, 33 Stanhope Ave., Toronto, Ont. M4K 3N4, Canada.

Pirmā dziedātāju vienība, kas pieteikusies dziesmu svētkiem, bija diriģenta V. Aldiņa vadītais Rotas koris Konektikatā, ASV, ar 50 dziedātājiem, bet pirmais individuālais dziedātājs ir Aleksandrs Štāls Edmontonā. Tālākajā secībā pieteikušies: Indianapoles latviešu biedrības koris diriģenta V. Meļķa un A. Brugmanes vadībā, ar 39 dziedātājiem, Bostonas latviešu koris Līga ar 64 dziedātājiem un diriģentu I. Austrumu, Bradfordas vīru koris Daugava, Anglijā, ar 10 dziedātājiem un diriģentu A. Pommeru, Bradfordas sieviešu koris diriģentes E. Sarkanbārdes vadībā, ar 12 dziedātājām, Hamiltonas ev. lut. Kristus draudzes koris ar 31 dziedātāju un diriģenti Almu Skudru-Kārkliņu, DV vīru koris Kanadā ar 32 dziedātājiem un Toronto Sv. Andreja ev. lut. draudzes koris ar 66 dziedātājiem un diriģentu A. Purvu.

Dziesmu svētku rīcības komiteja Ž. Šmita vadībā pulcējusies jau vairākās darba sēdēs. Svētku galvenais sarīkojums — kopkoru koncerts risināsies svētdien, 4. jūlijā, bet tautas deju lieluzvedums paredzēts sestdien, 3. jūlijā. Par solisti kopkoru koncertā apsolījusies Zviedrijas karaliskās operas soliste Ileāna Pētersone no Stokholmas. Viņa dziedās ārijas no Alfreda Kalniņa operas Baņuta. Svētkos pirmoreiz atskaņos prof. T. Ķeniņa 5. simfoniju. Atsaucoties uz dziesmu svētku rīcības komitejas lūgumu, Kanadas kultūras padome jauna skaņdarba pasūtināšanai piešķīrusi 3000 dol. atskaņošanai svētku simfoniskajā koncertā, bet papildus vēl 500 dol. jaundarba nošu sagatavošanai.

Mūzikas komisijas priekšsēdis ir A. Purvs, kas būs arī dziesmu svētku kopkoŗa virsdiriģents, locekļi — prof. T. Ķeniņš, I. Sakss un Ilze Štrāle-Didrichsone. Garīgajam koncertam aicinās Ziemeļamerikas apvienoto draudžu kori. Bez kopkoŗu un simfoniskā koncerta notiks arī jauno mākslinieku sacensības un koncerts. Tautas deju uzveduma vadība uzticēta A. Bāliņam.

Rīcības komiteja apstiprinājusi mākslinieka Eduarda Dzeņa darināto 6. Dziesmu svētku simbolu, kas būs redzams žetonos, dziesmu svētku vadonī un ko lietos dziesmu svētku komiteja uz savām aploksnēm un vēstuļu papīriem.

Rakstnieku cēliena organizēšanu rīcības komiteja uzticējusi Latviešu preses biedrības Kanadas kopai, bet teātŗa izrādes izkārtošanu Intai Purvai.

Svētku centrālā vieta šoreiz būs Šeratona viesnīca, iepretim jaunajam pilsētas valdes namam, ar 1460 istabām, plašām sanāksmju un izstāžu telpām, kā arī balles zālēm 6000 personām. Tautas deju lieluzvedums paredzēts Maple Leaf Gardens telpās. —ls—

Sniedze Grante

KRITUŠAJAM KARAVĪRAM
A. T.

salnas pārstaigā rožu laukus
un kaŗa laukus.
Saltā, vizuļainā salnu miegā
iemieg
plaukšanas un ziedēšanas
prieks.
Rīta saule to neatmodinās.
Dienvidu vēji — neatsauks.
Mūžam,
ne diendusai —
vizuļainais salnu miegs.

Jaukas sadarbības koncerts

Triju vīru koŗu sadarbības pēdējais koncerts izskanēja Sv. Katrīnās. Apvienotie vīru koŗi — Kalamazū (dir. R. Zuika), Viesturs (dir. J. Barušs) un Montrealas Junda (dir. D. Vītols) savu pirmo koncertu deva Toronto, pēc tam atkārtoja Montrealā un Kalamazū, abās vietās vienojot divus koncerta vietai tuvākos koŗus. Sv. Katrīnās, kas ir Viestura vīru nodaļas pilsēta, piedalījās Viesturs un Montrealas Jundas vīru vairākums. Apvienoto koŗi šeit diriģēja Jānis Barušs un Daumants Vītols.

Šai ceturtajā koncertā apvienoto koŗu vīri pierādīja, ka koncerta atkārtojumos ir guvuši pilnīgu nobriedumu programmas izpildījumā. Viņu priekšnesums atklāja dziesmas to pievilcīgā daiļumā. Jauki skanēja unison dziedājumi. Vīru balsis plūda skaistā izlīdzinājumā. Ļoti raksturīga pilnīguma apgūšanā koncerta nobeigumā bija (piedevās) Jāzepa Vītola dziesma Kalējs (J. Baruša vad.).

Apvienotie koŗi padarījuši lielu darbu. Kā dziedātājiem, tā klausītājiem pāri palika daudz svētīgu pārdzīvojumu. Dziedātāji dzīvoja līdz latviskās dvēseles izpausmei vārdos un mūzikā un dalījās ar klausītājiem latviskās vides izjūtā. Daudz grūtību tika pārvarēts, lai minētie koncerti notiktu. Simtiem jūdžu tika nobraukts auto mašīnās. Bieži bez pietiekamas atpūtas tika dziedāti mēģinājumi pirms koncertiem un pavadītas negulētas naktis braucienos pēc koncertiem atgriežoties mājās, un kur vēl kārtējiem mēģinājumiem ziedotais laiks. (Tas ir laiks, ko daži no mums omulīgi izlieto tikai savām interesēm.)

Minētās grūtības var pārvarēt tikai stipri latviešu vīri bagāta dziesmu gara apdvesti. Lai neaizmirstam, ka dzejnieks reiz teicis: Dziesmu vara aizdzina kaŗu, tautu izglāba dziesmu gars. Lai lielais paldies apvienoto koŗu vīriem un to vadītājiem par skaisto upuri uz mūžīgās Latvijas altāŗa.

Viktors Rundāns

Gatavojas nākošai koncertsezonai

TORONTO LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS GADA SAPULCE

Toronto latviešu koncertapvienības nākamās sezonas programmā atkal iecerēti četri koncerti, pie kam šoreiz viesosies vienīgi mākslinieki no ASV un Eiropas. Pirmais būs pianista Artura Ozoliņa koncerts 17. oktobrī.

Ērģelniece Anita Rundāne un dziedātāja Skaidrīte Hildebrante no ASV koncertēs 5. decembrī. Pēc ilgāka pārtraukuma 1. februārī Toronto atkal koncertēs Norma Auziņa ar čellistu Ronaldu Leonardu. Jaunā operdziedone Ileana Pētersone no Zviedrijas pirmo reizi koncertēs Toronto 12. aprīlī. Vienīgi Anitas Rundānes un Skaidrītes Hildebrantes koncerts notiks Toronto universitātes Convocation Hall, bet visi pārējie Sv. Lorensa centrā. 17. oktobŗa un 5. decembŗa koncerti notiks ceturtdienā, bet 1. februāŗa un 12. aprīļa koncerti — sestdienā.

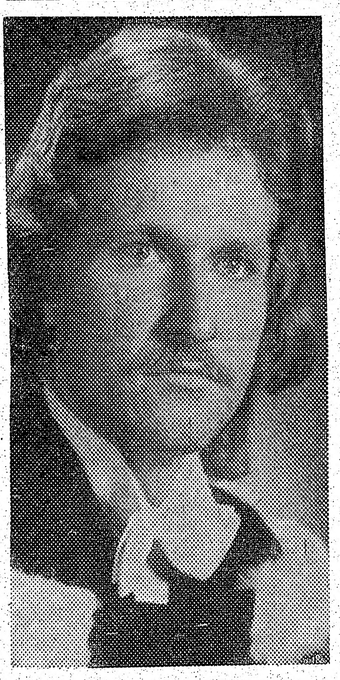

Māris Siliņš

beidzis Toronto universitātes farmācijas fakultāti ar B.Sc. Pharm. gradu. Saistījies darbā Berī (Barrie) pilsētā Ontario. Viņš pieder pie korporācijas Fraternitas Lataviensis.

Pārskatu par 1973./74. g. sezonas darbību, kā arī ieskatu nākamajā sezonā sniedza apvienības valdes priekšsēdis A. Purvs koncertapvienības gada sapulc 3. jūnijā Sv. Andreja baznīcas telpās, piedaloties 15 personām. Bija pārstāvēts DV vīru koris, Dainas koris, Sv. Andreja draudzes baznīcas un baptistu draudzes koŗi, Austrumu draudze, TLTA sestdienas ģimnazija un Toronto latviešu tautas augstskola.

Pārskats rādīja, ka aizvadītajā sezonā bijuši 384 abonenti, no tiem 288 maksājuši pilnu cenu, 73 pensionāri un 23 studenti. Atlikums bijis 468,31 dol.

A. Purvs izteica pateicību abonentu lietu kārtotājai Hertai Višņevskai par ļoti veiksmīgo darbu abonentu karšu pārdošanā. Valde cer, ka organizācijas izrādīs lielāku atsaucību abonentu karšu pārdošanā, jo līdz šim organizāciju atsaucība bijusi maza. Valde ierosināja paaugstināt abonentu maksu un biļešu cenu: parastajiem abonentiem 12 dol., pensionāriem 9 dol. un studentiem 6 dol., atsevišķu biļešu maksa — 5 dol., studentiem 2,50 dol., bērniem līdz 16 g. v. ieeja bez maksas, ko arī sapulce pieņēma. Jaunināj ums, ka šogad par programmām nebūs atsevišķi jāziedo. Revīzijas komisija apvienības kasi bija atradusi labā kārtībā, ieraksti saskanēja ar attaisnojošiem dokumentiem.

Valde arī nākamam gadam ievēlēja līdzšinējo priekšsēdi Arvidu Purvu, bet par priekšsēža vietnieku un kasieri Edgaru Jaunzaru, par sekretārēm Editi Timermani un Aiju Kārkliņu, par administrātoru Albertu Kalviņu un abonentu lietu kārtotājiem — Hertu Višņevsku un Osvaldu Indzeru. Revīzijas komisijā ievēlēja līdzšinējos — Ā. Sudmali, O. Dzērvīti un K. Priedīti. Apvienības iespiedumdarbu kārtotāja būs Aina Zichmane.

Sapulce izteica atzinību par speciālo piekto koncertu pagājušo sezonu beidzot, veltītu Emīlim Melngailim, sakarā ar viņa 100 gadu atceri, ar vietējo koŗu, mūzikas grupu un solistu piedalīšanos. Apvienība iecerējusi šāda veida koncertu rīkot arī 1976. gadā komponista Emīla Dārziņa 100 gadu atcerei. Pārrunāja, kā celt 18. novembŗa koncerta kvalitāti. Šajā sarīkojumā reprezentējamies, tāpēc būtu izraugāmi vislabākie mākslinieki. Otrs jautājums bija, kā vairot abonentu skaitu. Atzina, ka visvairāk var panākt ar personisku pazīšanos, kā pierādījies pagājušā sezonā, kad H. Višņevska viena pati pārdevusi pusi no abonentu kartēm. Pārrunās par koncertu laiku noskaidrojās, ka cilvēki vēloties, lai koncerti sāktos pusstundu agrāk – pl. 8 vak., ko arī sapulce pieņēma. Koncertapvienības sapulci vadīja valdes priekšsēdis A. Purvs, protokolēja A. Kārkliņa. —ls—

Es dziesmu meklēju II

Komponista Jēkaba Poruka piemiņas komiteja izdevusi viņa solo dziesmu krājumu Es dziesmu meklēju II. Priekš dažiem gadiem parādījās Poruka dziesmu pirmais krājums ar to pašu nosaukumu, kam tekstus angļu un vācu valodā tulkojusi Rūta Spīra (Speirs). Līdz ar to interesentiem pieejamas visas līdz šim apzinātās Jēkaba Poruka solo dziesmas. Otrā krājumā seši oriģināli: Italijas vīni (A. Austriņš), Lapas lido (V. Grēviņš), Mēness sudraba zvani (Rainis), Naktī (Z. Lazda), Septiņas jaunavas (K. Skalbe), Vilks un pagasta ceļš Rainis) un trīs tautasdziesmu apdares — Aijā, žūžū, Gaisma nāca, Lecu, lecu dārziņā. Krājumam mākslinieka Arnolda Sildega vāks un iekārtojums. Rocības dēļ tas izdots ierobežotā skaitā; cena 3 dol., bet pērkot kopā ar pirmo krājumu 5 dol. Citās zemēs pēc kursa vietējā valūtā. Pieprasījumi adresējami J. Poruka piemiņas komitejai: 521 Stockbridge, Kalamazoo, Mich. 490001, USA.

R. Z.

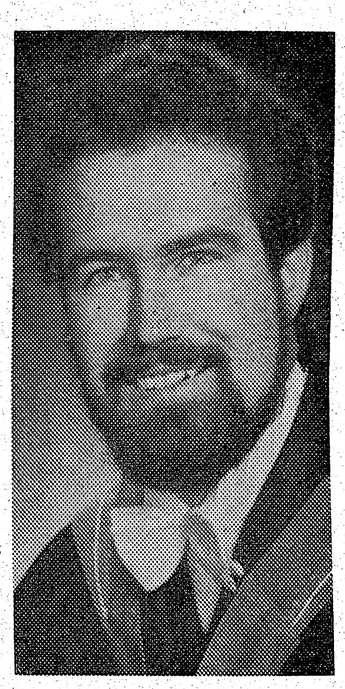

Guntis Siliņš

beidzis Toronto universitātes medicīnas fakultāti ar M.D. gradu. Viņš prakses gadu strādās Sinajas kalna slimnīcā Toronto. Pieder pie korporācijas Fraternitas Lataviensis.

Gunārs Janovskis

Sarkanā krāce

NOVELE

(2. turpinājums)

— Es jums pateikšu: lieliski! Un šito gardo alutiņu!

Galvu atgāzis, Uldis iztukšo kausu, un krodzinieks viņam uzpilda jaunu.

Tālāk par viņu neviens sevišķi neliekas zinis. Tas ir pareizais veids, lai viņam rādītu, ka nekas nav noticis, ka šie trīs cietumā pavadītie gadi nemaz nav bijuši un ka viņš it kā vēl tikai vakar būtu atradies viņu vidū.

Krogus pamazām pildās. Visapkārt troksnis. Burzma. Smiekli.

— Vai nāksi rīt uz futbola sacīksti? — kāds viņam skaļi prasa pie pašas auss.

— Noteikti!

— Mēs tagad esam otrā līgā, — tas sauc un priecīgi smejas.

Uldim iekņudas pakrūtē. Šie visi taču ir viņa paziņas, gandrīz vai draugi. Bils. Toms. Un skaties: arī vecais Ričards.

Alus plūst.

Tad Uldis ierauga Dorīnu turpat netālu stāvam. Viegla tirpoņa viņam iedrebas ceļgalos. Viņš ilgi domā un nevar izdomāt. Bet šī ir otra lieta, ko viņš pats sev bija apsolījis, uz savu atlaišanu no cietuma gaidīdams.

— Nāc te, Dorīn, — viņš sauc. — Palīdzi man svinēt.

Vīri padod viņai ceļu. Daži priecīgi saskatās un sabikstās.

— Ej vien, Dorīn. Arī tev tie var izvērsties par svētkiem, — viens sauc.

Pārējie skaļi smejas. Bez launuma, bez piedauzības.

— Ko, Dorīn, dzersi?

— Man jau ir.

Viņa piestājas Uldim blakus un ar savām melnajām acīm to domīgi pētī.

Dorīnu laiks nav pārāk žēlojis. Grumbas ap acīm var šā tā aizzieķēt, bet kakla gludums ir pazudis, paslēpies gaŗenās pavītušās ādas sloksnēs.

— Kā tev ir klājies? — prasa Uldis.

— Ko tu gribi, lai es tev stāstu? — viņa atvaicā un tad izdzer palielu malku. — Bet tu gan esi tievāks.

Viņu saruna gausi rit tālāk.

Pienāk krogu slēgšanas stunda. Barā visi iziet uz ielas un aizsoļo katrs uz savu pusi. Tumsā atskan dažas viņiem domātas piezīmes, padomi un smiekli.

Viņi soļo blakus un klusē. Lūpu kaktā Dorīnai kūp cigarete. Smaržas viņa pērk lētas un asas. Už arī pūderis un vakariņās ēsti sīpoli. Rokassomiņa gražīgi svaidās gaŗā siksnā.

Viņi apstājas pie Ulža nama vārtiem.

Savādi, ka tieši tagad tas Uldim nenāk prātā. Te kādreiz bija piebraucis ar baltām kāzu lentēm izrotāts auto. Vesela mašīnu rinda. Tad viņš bija palcēlis rokās savu sievu un pārnesis to pār mājas slieksni. To atceroties, viņa zobi ņerkstot iekožas viens otrā.

Un tagad? Nu tā ir Dorīna. Un tā už pēc asām smaržām un sīpoliem. Viņš jau pasniecas, lai to satvertu aiz rokas, bet tad piepeši viņam ienāk prātā žoga mūris, tepat aiz vārtiem. Tas taču bija šodien. Jauna meitene ar mazliet pieliektu galvu bija skatījusies viņā.

Nē, ne jau viņa pati. Bet viņas smaids bija tik tīrs un gaišs. Zem viņas tērpa bija samanāmas mazas meitenīgas krūtis. Un viss ap šo tērpu bija tik nesamaitāts un neaizkarts.

Blakus stāv Dorīna un ar kurpes galu izbradā nosviestu cigareti.

— Nu? Kas ir? — viņa tad prasa. — Vai mēs te stāvēsim visu nakti?

— Dorīn. Neņem ļaunā.

Viņa iesāpinis un aizdomīgi vēro Uldi.

— Vai tad cietums tevi tiktāl ir samaitājis?

— Tu to nesapratīsi. Es nezinu, kā tev to izskaidrot.

— Tu vismaz varēji man nesamaitāt visu vakaru. Nav viegli dzīvot.

Uldis steidzīgi ķeŗ kabatā un izvelk žūksni naudas.

— Še. Ņem.

— Nē, tikdaudz man nevajaga.

Viņa atloba piecas naudaszīmes, pārējo atdod Uldim atpakaļ.

— Tev nav kāda cigarete? — viņa prasa.

— Ir.

Dorīna gaida.

— Uguni nedosi?

— Jā, protams.

Steigā šķildams viņš pārlauž vairākus sērkociņus. Daži izbirst uz ietves. Sārta liesma iešķiļas viņa biezajā delnā un, vējā dreb ot, uzmet šaudīgu gaismu uz Dorīnas zoda un vaigu kauliem.

— Nu tad pagaidām! — viņa saka. Soļi aizklaudz pa ietvi, un somiņa gaŗā siksnā gražīgi svaidās ap kājas lielu.

Uldis pieveŗ vārtus un ieiet virtuvē. Ēst negribas. Pretīgi spiež ilgi neierastais alus. Galva ir durna, bet tas nav līksms reibonis, kas prasās pēc dziesmas un smiekliem. Smagi viņš uzkāpj savā istabā un ar visām drēbēm atkrīt gultā.

Nē, brīvība nav gluži tas, par ko viņš bija sapņojis visus šos gadus. Arī pie tās laikam būs jāpieroď, tāpat kā pie iesāpā rūgtenā alus.

Viņš taču bija gaidījis šo brīdi. Nu Dorīna aizsoļoja pa naksnīgo ielu un droši vien par viņu smējās. Ko lai dara? Pārtrauktais pavediens neļaujas šķetināties tālāk, to nevar atsākt, it kā nekas nebūtu noticis.

Uldim nāk prātā cietums. Vakarā, kad kamerā izdzēsa spuldzi, vēl ilgi nenāca miegs. Viņa abi biedri nemierīgi svaidījās savās lāvās, un mētāja galvas, un koda spilvenā, kunkstēja un reizēm čukstēja kādu vārdu, bieži vien kopā ar baismīgiem lāstiem un zaimiem. Un Uldim bija jādomā par savu sievu. Labi. Tā no viņa bija šķīrusies un aizgājusi ar citu. Ar Džordžu. Un tomēr par viņu bija jādomā. Ar naidu un dusmām. Un ar iekāri. Nāca atmiņā kopā dzīvotais laiks. Nāca atmiņā pievērtas acis un pusviru lūpas. Un iedomās tā viņam sniecās pretī un līkņājās viņa priekšā velnišķās spēlēs.

Un tad, kā skanīgā katedrālē ar daudzām atskaņu balsīm, iekliedzās tiesneša bargā mute ar plānām zilganām lūpām:

— Apsūdzētais, vai jūs atzīstat sevi par vainīgu?

Šī balss, šī balss!

Pat tagad, brīvībā ticis, Uldis pietraucas gultā sēdus un aizspiež ausis. Pat te viņam šī balss negrib likt mieru.

— Es nezinu, milord. Es to nemāku pateikt.

— Jā? Vai nē?

Uldis ar roku parāda uz liecinieku rindu pirmajos solos.

— Taču prasiet tiem, milord. Viņi visi bija klāt. Viņi redzēja, kas notika. Neprasiet man. Es nezinu.

Tiesnesis pārliecas pāri galdam un nikni paveŗas viņā. Baltā parūka pārvērš viņa seju bargā, nežēlīgā, atriebīgā vieplī.

— Apsūdzētais, vai jūs gribat noliegt, ka ar nazi uzbrukāt cietušajam? Ka esat tam nodarījuši smagus miesas bojājumus?

— Kā lai es to noliedzu, milord? Te taču ir liecinieki, un viņi visi to apgalvo. Es viņus visus pazīstu. Neviens no viņiem nav melis. Daudzi no viņiem ir mani draugi.

— Tātad jūs atzīstat, ka esat vainīgs?

— Es to nezinu, milord. Es to nezinu. Ja liecinieki to saka, tad tam tā ir jābūt.

— Jā? Vai nē?

— Es nezinu. Es neatceros. Es esmu devis zvērastu — runāt patiesību. Man jārunā patiesība. Es nezinu, milord, un neatceros.

Ar ozola paneli izklātas sienas un griesti. Karalienes ģerbonis. Tiesneša baltā parūka un melnā talāra sarkanie atloki. Klusums zālē. Kāds ieklepojas un baiļīgi apraujas. Tad daudzās atskaņu balsīs katedrālīgi plašā telpā sasaucas tiesneša spriedums:

— Apsūdzētais. Es jūs nosodu ar pieciem gadiem cietumā.

Ar pieciem gadiem . . . ar pieciem gadiem . . . sauc atbalsis plašajā zālē. Skan gadiem ilgi viņa smadzenēs, skan katru nakti kameras tumsā. Bet reizēm, kad šī balss apklust, tās vietā stājas cits mocītājs. Kāda sārtena mute sniecas viņam pretī, kailas rokas skauj un glāsta, un lokans ķermenis vijas velnišķīgās dejās . . .

Uldis atveŗ acis. Aiz loga aust pelēcīga diena.

Ulža piere ir norasojusi sviedros. Viņš gausi izkāpj no gultas, nokāpj lejā virtuvē un aizgūtnēm izdzeŗ glāzi auksta ūdens. Tad viņš aizkūpina cigareti.

Nakts murgi izzūd un pagaist. Viņš skatās pa logu, kā pamazām plešas gaisma. Un tad viņu pārņem snauda. Noliecies pār galdu, viņš iespiež seju elkoņa līkumā.

Tādu viņu atrod Linda. Viņa stāv virtuves vidū un skatās uz Uldi. Varbūt ir mazliet tā kā bail, un tomēr nāk arī smiekli. Viņa mute ir pusviru un degunā viegli sīc elpa. Kāda neatlaidīga muša uzbāzīgi mēģina nosēsties uz viņa sejas, un Uldis, aci un vaigu šķobīdams, to gaiņā prom.

— Uldi, tu nokritīsi! — viņa saka.

—M? — tas miegā atrūc.

— Tu nokritīsi! — viņa tam sauc pie pašas auss.

Uldis atveŗ vienu aci, tad abas, un satrūcies uzraujas sēdus. Pār viņa vaigu stiepjas divas iegulētas rievas.

— Ej! Kas te notiek? — viņš prasa.

— Kāpēc tu guli te? — Linda grib zināt.

(Turpinājums sekos)

CARAVAN 74

57 KRĀŠŅI PAVILJONI

Ieejas kartes (pasports) 4 dol. gabalā

Bērniem līdz 12 gadiem ieeja brīva.

Iegādājieties savu ieejas karti

RIGĀ, 491 College Street,

līdz 15. jūnijam par 3 dol.

Karavānas laikā to varēsit iegādāties par 4 dol. visos pāviljonos.

Bagātais rokdarbu klāsts Toronto latviešu pensionāru apvienības sarīkojumā Latviešu namā.
Foto: J. Kreilis

Iespējams jauns piešķirums

TORONTO LATVIEŠU PENSIONĀRU APVIENĪBA DARBOJUSIES SEKMĪGI

Ontario provinces Jaunā horizonta programmas vadītājam Džēmam Almanim 4. jūnijā Latviešu namā bija apspriede, kurā piedalījās Jaunā horizonta programmas darbvede Džēsija Berlina, Toronto latviešu pensionāru apvienības valde, 10 latviešu direktorija un revīzijas komisija. Latviešu pensionāru apvienība iesniedza divus pārskatus — vienu par apvienības darbību un pārvaldi, otru par Jaunā horizonta piešķīruma izlietošanu. Jaunā horizonta vadība izskatīja pārskatus un atzina apvienības darbību par ļoti priekšzīmīgu, izsakot tās vadībai pateicību par darbu veco ļaužu labā, kā arī nolasīja 2 vēstules no veco ļaužu mītņu pārvaldes un Ontario labklājības ministrijas, kas ziņoja, ka latviešu pensionāri aktīvi iesaistījušies visāda veida nodarbībās. Apvienība bijusi aktīva visos pensionāru dzīves jautājumos.

Jaunā horizonta direktors J. Almans apsolīja apvienībai financiālo atbalstu nākošam pusotram gadam. Pārrunās viņš izskaidroja Jaunā horizonta idejas un mērķus un kā tie īstenojušies pārējās pensionāru organizācijās. Labas atsauksmes par latviešu pensionāru apvienību deva arī Jaunā horizonta pārstāves Dž. Berlina un C. Dovdala, kas bija apmeklējušas apvienības pēdējo sezonas sarīkojumu 30. maijā Latviešu namā.

Jaunā horizonta vadība visumā nevēlas veicināt vasaras izbraukumus, bet tā kā tie guvuši piekrišanu, tad direktors J. Almans piekrita dažiem tuvākiem izbraukumiem. Pieteikšanās izbraukumiem pie apvienības izbraukumu vadītāja M. Prikuļa, tālr. 762-4555 līdz jūlija sākumam. Izbraukumi paredzēti jūlija trešā un ceturtā nedēļā. Paredzams, ka dalībniekiem būs pašiem jāsedz daļa braukšanas izdevumu.

Pensionāru apvienības birojs vasarā pārtrauks darbību ar 13. jūniju, bet darbību atsāks 3. oktobrī, kad notiks rēgulārie saieti ceturtdienās. Pensionāri nepieciešamības gadījumos vasaras sezonā var sazināties ar valdes locekļiem. Valdības paredzētie etnisko pensionāru apvienības vadītāju kursi, kuru organizēšanas komitejas priekšnieks ir A. Retigs, atlikti līdz rudenim. —ls—

Dziesmu Vairoga koncerts Čikagā

Čikagas koncertapvienības šā gada pēdējais koncerts bija veltīts Emīla Melngaiļa dziesmām komponista 100 gadu dzimšanas dienas piemiņai. Koncertā piedalījās Dziesmu vairoga koris diriģenta Arnolda Kalnāja vadībā no Kalamazū. Programmu ievadīja komponists un mūzikas kritiķis Imants Sakss no Hamiltonas ar interesantu un izsmeļošu referātu par mūžībā aizgājušo folkloristu un komponistu.

Dziesmu priekšnesumos diriģents A. Kalnājs atestēja sevi kā smalkjūtīgu un labu atskaņojumu tulku. No plašā E. Melngaiļa kordziesmu pūra bija izraudzītas divpadsmit dziesmas. Kā pirmo dzirdējām Mūsu tēvs debesīs. Dziedājums bija svinīgs un pacilāts. Tam sekoja retāk dzirdēta Betleme (J. Poruks), rakstīta plašā balsu apjomā, sevišķi soprānam. Tā skanēja viengabalaini un saskanīgi. Sirds tik grūta (J. Rainis) vadmotīvi mainās šiem viešu un vīru balsīs; uz pavadošu balsu fona kopskaņa bija laba. Pirmo programmas daļu nobeidza ar teiksmaino Senatni (J. Rainis), kuŗa izteiksmīgā saskaņā savilņoja klausītājus, uzburot sirdīs krāšņas dzimtenes ainavas.

Otru daļu koris sāka ar himnisko Daba un dvēsele (J. Rainis). Tā saistīja ar viegli plūstošo melodiju un plaši alterēto harmonisko saskaņu. Raksturīgi bija balsīs teksta akcentējumi. Mēness starus stīgo (Aspazija) satura iejūtīgā tulkojumā aizveda klausītāju teiksmu pasaulē. To pasvītrāja klausītāju dzīvā atsaucība. Dziesmu atkārtoja. Tālāk sekoja tautmelodiju apdares. Kungi brauca Vāczemē, raksturīga ar četrām melodijām soprānos un tenoros, un plašu izskaņu nobeigumā. Tā skanēja droši, pacilāti. Svešā zemē izcēlās ar skaistu skaņu kāpinājumu un sentimentu. Rožu lauks un Kūko, mana dzeguzīte, iezīmīgas ar Melngaiļa īpatnību — iekārtot vadmotīvu pa koŗa balsīm un blakus melodijai ietērpt arī tās variantus. Rožu lauks savos īpatnējos balsu gājienos bija labi izstrādāts un skanēja pievilcīgi. Tāpat labi aizskanēja Kūko, mana dzeguzīte.

Īso motīvu Cīruļa vedības Melngailis izvērsis par krāsainu un skanīgu skaņdarbu. Soprāna solo dziedājumā ieskanas cits motīvs. To izteiksmīgi dziedāja Nansija Bēra. Arī koris skanēja braši. Dziesmu atkārtoja.

Beigās dzirdējām plašāku dziedājumu Jāņu vakars no baleta Maija. Tajā ievītas četras melodijas. Izteiksmīgi skan līgotāju salasīšanās motīvi. Tajos bieži skan velkošie basi. Dziesma iezīmīga ar solo dziedājumiem, kuŗus krāšņi dziedāja Daina Jumiķe.

Koŗa dziedājumi bija tīros saskanīgos balss tembros, saistošā satura tulkojumā. Tas diriģenta A. Kalnāja nopelns, kas savos žestos vienmēr bija ciešā kontaktā ar koŗi.

Diriģentam un korim pateicās O. Cakars ar krāšņiem ziediem, bet publika ar ovācijām. Pēc tam piedevām vēlreiz koris nodziedāja Rožu lauks un teiksmaino Senatni. Koncerts bija labi apmeklēts.

Eduards Ramats

BAIGĀ JŪNIJA ATCEREI

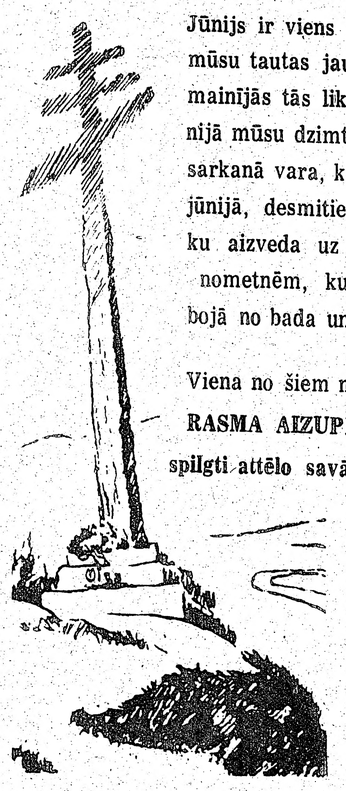

Jūnijs ir viens no traģiskākiem mēnešiem mūsu tautas jaunākajā vēsturē, kuŗā krasi mainījās tās liktenis. — 1940. gada 17. jūnijā mūsu dzimto zemi patvarīgi sagrāba sarkanā vara, kas gadu vēlāk, 1941. g. 14. jūnijā, desmitiem tūkstošiem tās iemītnieku aizveda uz Sibiriju un koncentrācijas nometnēm, kur to vairākums aizgāja bojā no bada un sala.

Viena no šiem nelaimīgajiem, kas izglābās, **RASMA AIZUPE šos traģiskos notikumus spilgti attēlo savā grāmatā —**

„Sešpadsmit gadi Sibirijā"

Olginskas Krusts

Pie Ledus okeana—Jeņisejas krastos tā vērojusi arī mistisko Oļginskas krustu, un piemetina: „Mūsu liktenis ir rakstīts krusta zīmē", kas aptveŗ kā mūsu ciešanas, tā arī mīlestību un glābšanu . . ."

Tagad šī vienreizējā, saistošā grāmata sāk iznākt arī greznajā iesējumā, kas līdz šim, sietuves technisko apstākļu dēļ, vēl nebija iespējams.

Grāmatu var pasūtināt tieši no apgāda, pievienojot pieprasījumam tās samaksu: zilajos, cietajos vākos 12 Kan. dol., greznajam sējumam — 13 dol. Tautieši no ASV tiek lūgti naudas kursa starpības izlīdzināšanai vēl pievienot 50 c.

Pasūtinājumi adresējami:

A. KALNIŅŠ, 43 Woodside Ave.
Toronto, Canada, M6P 1L9.

Tāpat to var iegādāties pie atkalpārdevējiem: Kanadā — LOTUS veikalā, 792 Bathurst St., Toronto, u.c. grāmatnīcās.

22. jūnijā SIDRABENĒ

Līgo svētki

ar folkloristu Arvīda Brastiņa sakārtotā

Jānits nāca par gadskārtu

uzvedumu, kam komponists J. NORVILIS devis mūzikas apdari ar daudzām senām Jāņu dziesmu balsīm.

Piedalās Toronto un Hamiltonas latviešu labākie solisti, Dainas koŗa, Hamiltonas Kristus draudzes, Toronto Sv. Jāņa un Sv. Andreja draudžu koŗu dziedātāji un daudz jauniešu. Ar tautas dejām piedalās deju grupa Diždancis Z. Miezīša vadībā. Uzvedumā kokļu, flautas un trompešu mūzikas pavadījums. Dziesmas un mūziku iestudējuši diriģenti A. Skudra-Kārkliņa un J. Barušs. Uzveduma mūzikālo daļu vadīs komponists J. Norvilis. Režisors OSVALDS LIEPA.

Jauns mākslinieka O. GREBŽES lauku sētas dekorējums.

Skaņu pastiprinātāja iekārta. Dejas uz dejas grīdas. Spēlēs Ed. Bones deju kapella.

Tagadējā laika mūzika uz tenisa laukuma.

KRĀŠŅA UGUNOŠANA, kuŗas izdevumus segs
ROBERTSON CHEV. & OLDS. auto firmas latviešu pārstāvis
Hans Plaude.
Bagātīgi malkas krājumi ugunskuriem.

Ieejas maksa (ieskaitot auto un telšu novietošanu) 4 dol., pensionāriem un studentiem 2 dol. Bērniem līdz 14. g. ieeja brīva.

Uzveduma sākums pl. 19.00. Visus laipni ielūdz

SIDRABENES PĀRVALDE

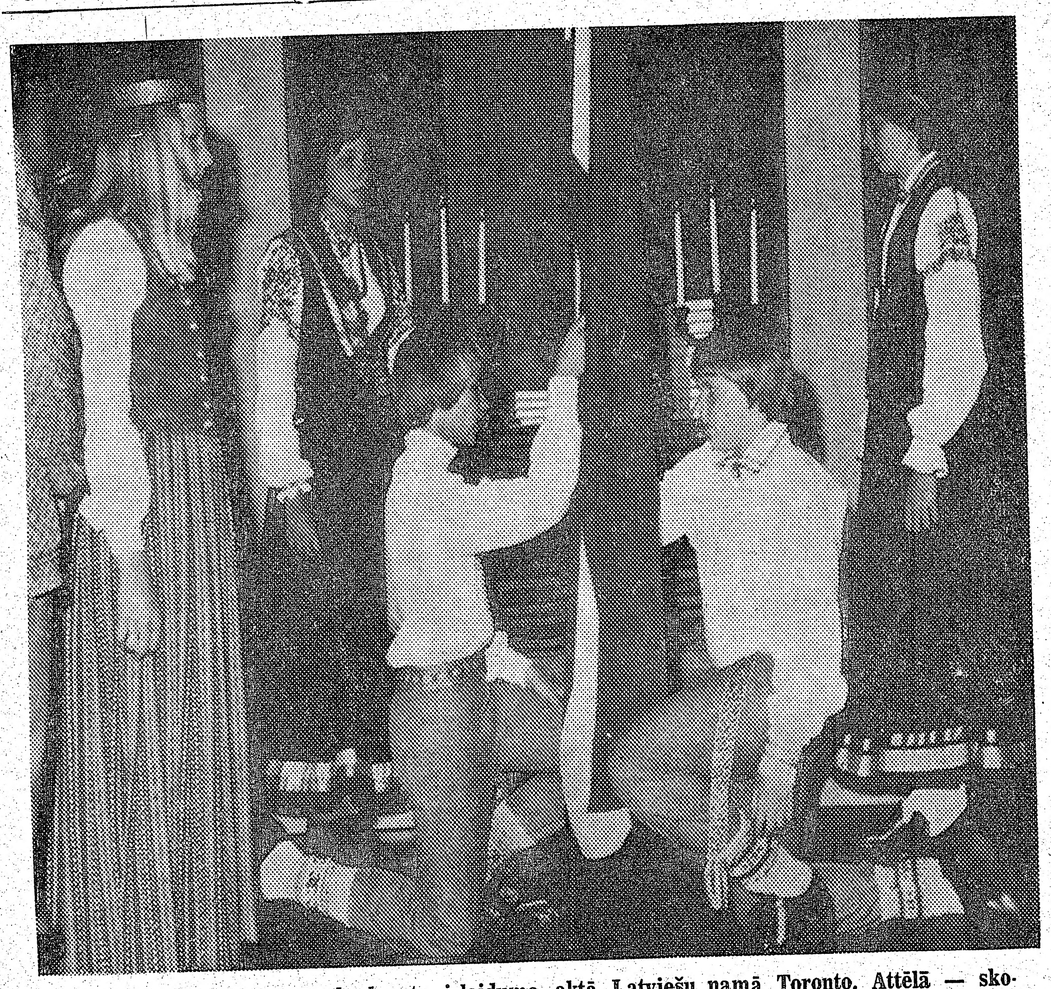

TLB sestdienas skolas 23. absolventu izlaiduma aktā Latviešu namā Toronto. Attēlā — skolas karoga nodošana nākošajai maiņai. Karogu nodod Jānis Tikiņš (attēlā pa kreisi), asistējot Ilzei Villerei un Zintai Frīdenbergai; karogu saņem Mārtiņš Kunaus un Brigita Rapa. Foto: Verners Cinis

Dzīvojam Latvijas šodienu

III

Vairums latviešu, kas pirms Latvijas atstāšanas paspēja Latvijas skolās tikt līdz pamatskolas vecākajām klasēm, arī svešumā šodien dzīvo trīs dzīves vienā. Blakus Amerikas, Kanadas, Austrālijas, Anglijas, Vācijas, Zviedrijas, Brazilijas vai Venecuēlas dzīvei mēs dzīvojam sevī arī latviešu grupas dzīvi un gaitas šinīs zemēs. Reizē ar šīm abām dzīvēm un bieži vien vēl ar asākiem emocionāliem akcentiem savās domās un jūtās dzīvojam līdzi šodienu arī mūsu Latvijā. Nespējot ielikt sevi visu nevienā no šīm trim dzīvēm, nepiepildītie pārpalikumi un iztrūkumi mūsu psihoģiskajā augumā sāp. Ir iespējams, ka lielu daļu kompleksu un savstarpējo konfliktu rada šo triju dzīvju mainīgā un emocionāli pārslodzītā dzīvošana.

Kaut arī pastāv šie emocionālie iztrūkumi un pārslodzījumi, visās cilvēka izteiksmēs un vajadzībās mēs dzīvojam brīvas un individuālu izvēļu bagātas dzīves. Pa pasauli izkaisītajai latviešu tautas daļai ir vairākas iespējas un izvēles — ko strādāt, kur dzīvot, kādās skolās un universitātēs mācīties un studēt; ko runāt vai nerunāt, iet uz sapulcēm vai neiet, kādus pārstāvjus valdībā ievēlēt, ko rakstīt, lasīt, saņemt vēstules, avīzes un grāmatas no visas pasaules, ko darīt vai nedarīt, kam klausīt vai neklausīt. Mēs varam izteikties individuāli vai sapulcēs pret valdībām zemēs, kur mēs dzīvojam. Mēs varam brīvi rakstīt savās vai šo zemju avīzēs pret vai par šo valdību darbību un rīkojumiem. To visu mēs varam darīt bez baiļēm, ka tas kādiem kungiem „tur augšā" varētu arī nepatikt. Mums ir tās pašas tiesības un pienākumi kā tiem šo zemju pilsoņiem, kas šeit dzimuši. Mums nav jābaidās, ka mēs par saviem rakstiem, runām, domām vai protestiem varētu nokļūt cietumā vai trako mājā, kā to ar brīvāka vārda vai domu izteicējiem rīkojas „brālīgās krievu tautas" varas vīri.

Kad mēs domājam par savu brāļu, māsu, radu, draugu, paziņu dzīvi Latvijā šodien, kad mēs saņemam vēstules no Latvijas vai kad mēs paši apciemojam dzimteni un ar turienes latviešiem satiekamies, vai arī, kad mēs pārrunājam trimdas avīzēs un grāmatās Latvijas un latviešu tautas šodienu latviešu zemē Latvijā, tad mums būtu vienmēr jāpatur prātā viņu iespējas un neiespējas. Tās nekad nebūtu prasīgi jāsalīdzina ar mūsu iespējām: Kāpēc viņi dara vai nedara tā un tā, kāpēc viņi nerunā tā un tā, kāpēc viņi raksta vai arī neraksta tā un tā. Mums jāklausās dzimtenes latviešos ar apzinīgu iejušanos viņos, ar redzīgu saprašanu un ar to dzīves un savas piederības ziņu, kas gan ne katrreiz ir definējama daudz gudros vārdos, bet kas mūsu jūtās skanīgi atdzimst katrreiz no jauna, kad mēs pasaules līdostās un citos tālumu ceļos negaidīti sadzirdam sarunājamies latviski.

Kad lasām no dzimtenes saņemtās vēstules, jau gadiem esam manījuši, ka tās ir līdzīgas viena otrai — tiek pastāstīts par ģimeni, veselību un par to, kāds laiks bijis pavasarī, vasarā, rudenī vai ziemā. Vēstules vienmēr ir ļoti uzmanīgās rindās un nekad nestāsta plašāku ainavu par dzīvi, personiskām jušanām vai domām. Viņi nekad nevar būt pārliecināti, ka viņu vēstules nelasīs „pirmlasītāji", pasta cenzori, pirms tām atļauj dotiēs ārpus Latvijas robežām. Visu to vēstuļu sūtītāji no dzimtenes zina daudz labāk nekā mēs. Pašaizsardzības instinkts un veselais saprāts liek būt piesardzīgiem. Caur šo krievu radīto cenzūru iet arī mūsu uz dzimteni sūtītās vēstules. Tāpēc nav brīnums, ka gaisa pasta vēstule no Rīgas vai arī uz Rīgu pavada ceļā 15 līdz 20 dienas. No Zviedrijas, Vācijas vai Anglijas gaisa pasta vēstule pienāk 4 dienās. No Austrālijas kontinenta 5 dienās. No Latvijas mēs drīkstam un varam saņemt ikkatru avīzi, žurnālu, vai grāmatu, un neviens mums neseko un nepētī, ko un no kurienes mēs saņemam un lasām. Uz Latviju sūtītās grāmatas vai žurnāli, vai tie būtu latviešu vai kādā citā valodā, Rīgā vienmēr un droši „pazūd". Arī tad, kad sūtījumi bijuši ierakstīti un vēl apdrošināti. Nekādas internacionālās pasta konvencijas padomju imperijā neeksistē.

No visa tā Latvijas latviešiem un arī tiem, kas dzīvo svešumā nacionālo, intellektuālo, literāro, korespondences un personisko brīvību, ainava ir ļoti skaidra. Var Rīgas avīzes tulkot un pārspiest no Maskavas avīzēm tos obligātos ievadrakstus par laimīgo dzīvi un sasniegumiem tēraudrūpniecībā, ļoti reālā ikdienas ainava tautas acīs šo visu rakstīšanu ir anullējusi un neitrālizējusi jau gadiem uz priekšu. Katram skaidrs, ka varasvīru virsšķira arī pēc 30 gadu audzināšanas sev vēlamā virzienā — tautu uzskata par muļķiem vai arī par bīstamiem, lai tā drīkstētu zināt un būt kaut cik informēta par ikdienas īstenību un patiesību pašu mājās un pasaulē, par lietām un faktiem, kādi tie ir. Ja jau varas virsšķira par galveno uzdevumu uzskata „pareizās līnijas" propagandu, tad vismaz būtu jāveido sava propaganda kaut cik piemērota šiem laikiem, kad cilvēki jau bijuši uz mēness. Viņu pašreizējā propaganda mūsdienu latvietim gan pašu zemē Latvijā, gan svešumā liekas tik vecmodīga, novalkāta, psiholoģiski vājpienīga, tāpēc arī nepaticama. Liekas, ka to skaidri zina un apzinās paši varasvīri. Vai gan citādi viņi turētu tautu cenzūras, izsekošanas, policijas un dzeloņdrāšu žogos? Zinām, kas notiek ar tiem, kas paceļ balsi pretī. Tāpat ar tiem, kas mēģina bēgt pāri robežām no dzīves un brālības, kas slavināta par laimīgu, vai arī nolēkt no kuģa starptautiskos vai pat citu valstu ūdeņos. — Brīvo zemju robežas ir vaļā: Šeit jums nepatīk? Kravājiet somu un brauciet laimīgi, kur tik jums tīk. Kaut taisnā ceļā uz pašu Maskavu.

Bet tas viss negroza tautas dzīves, šodienas un rītdienas reālitāti ne Latvijā, ne svešuma pajumtes zemēs. Pie saviem brāļiem un māsām latviešu zemē Latvijā mums vienmēr jāaizdomā ar iejūtīgu līdzdzīvošanu un pacietīgu saprašanu. Ar mīlestību, kas gatava dot, kad arī nesaņem. Latviešu tauta dzimtenē un arī tie latvieši, kas ir radoši un atbildīgi vadītāji dažādos dzīves jomos Latvijā, ir veikuši un veic garīgā, materiālā, oikonomiskā jomā ļoti daudz savas

(Turpinājums 12. lp.)

Tautieši, beigsim ignorēt varonīgos ZIEMEĻNIEKUS, kuri pēc 700 gadiem beidzot sakāva melno bruņinieku!

DV Toronto nodaļa rīko svētdien, 16. jūnijā pl. 5 pēcp. DV namā

VARONU PIEMIŅAS AKTU

sakarā ar Cēsu kauju 55 gadu atceri.

Piedalās:

H. Miķelsons, A. Tīcmanis,
Vīru koris VIESTURS - dir. J. Barušs.
Piedalīsies arī igauņu cīnītāji.

Ieeja pret ziedojumiem, sākot ar $1.50.

METRO INTERNATIONAL

CARAVAN 74

no 22. jūnija — 1. jūlijam

Pa pastu:

D. Kivlenieks
104 Madawaska Ave.
Willowdale, Ont.
M2M 2R4

E. Kalviņš
745 Coxwell Ave.
Toronto, Ont.
M4C 3C5

Pases pieprasāmas

Personīgi:

Daugavas Vanagu klubā
125 Broadview Ave.
Latviešu kreditsabiedrībā
491 College St.

Kalupe Jewellers
964½ Bloor St. W.

DV grāmatnīcā,
491 College St. Tel 921-7121

Cena: 3 dol. līdz 15. jūnijam, 4 dol. pēc tam.

Toronto latviešu kreditsabiedrība

491 College St., Toronto, Ont.
M6G 1A5

T.L. Kred. sab.
HAMILTONAS NODAĻA
16 Queen Street North,
Hamilton, Ont.,
L8R 2T8

MAKSĀ

6% par noguldījumiem
7% par 1 gada ilgtermiņa noguldījumiem
8% par 3 gadu ilgtermiņa noguldījumiem
8% par 3 gadu ilgtermiņa noguldījumiem (% saņemot termiņa beigās).

Minimālais ilgtermiņa noguldījums ir $2000.00. Visi naudas noguldījumi apdrošināti. Dzīvības apdrošinājums līdz $2,000.00 procentuāli atkarībā no biedru vecuma iemaksāšanas brīdī.

IZSNIEDZ

apdrošinātus personiskus aizdevumus līdz $10,000.00,
māju obligācijas līdz $50.000.-.

Toronto birojs pirmdienās slēgts.

Tas atvērts: otrd. — ceturtd. no 10 rītā — 7.30 vakarā, piektdienās no 10 rītā — 8.00 vak. Sestdienās no pl. 9 — 1 pēcp.

TĀLRUNIS
924-2551
924-2552

Hamiltonas birojs

atvērts otrd. un ceturtdien no 6.30 vak. — 9 vakarā.

Tālrunis 529-7939

Vieninieki vai pensionāri

jums patiks dzīvot
jaunajos
„RICHMOND SQUARE"
dzīvokļos
(bachelor suites)

Maksa 120 dol. mēnesī

Queen ielā,
pie Niagara ielas,
3 ielas uz rietumiem
no Bathurst ielas

TĀLR. 863-1048

TRANSPORTA UZŅĒMUMS

BALTIC MOVERS
TĀLR. 534-1403, Toronto

Edmunds Freimanis

DIVAS PASAULES

romāns

(38. turpinājums)

„Atbildi zini — neniekojies ar vaicāšanu! Bet nīkt ir jēdzīgāk nekā svīst. Allaž var domāt; domas nīkšanu izdzēš. — Varbūt likumi mainīsies?"

Šai brīdī uzraugs mūs pārtrauc: man jābrauc uz universitātes slimnīcu. Ārsti izgudrojuši, ka manas smadzenes varētu būt satricinātas Vācijas nometnēs, kad dzeltenajiem partijas vīriem patikās sist pa deniņiem. Savādi, ka satricinājumu sekas kļūtu manāmas pēc tik daudz gadiem. — Tomēr ārsti grib padzīt jebkādas šaubas — tāpēc mani izmeklēšot vēlreiz — ar tādām mašīnām, ko pat Dievs nevarētu apstrīdēt.

Aizsteidzos neatvadījies un pārģērbos steigā, it kā nedrīkstētu nokavēt vilcienu uz debesīm.

Šoreiz mani veda nodaļas jaunākais uzraugs slimnīcas automobilī. Ševrolets ir draudzīgs — logi bez stiepļu pinuma. Uzraugs acīm redzot pārliecināts, ka neesmu vairs bīstams, tāpēc taisās draudzīgs. Saka: viņš neesot policists, un atstāj roku dzelžus cimdu kastītē.

„Esi cilvēks kā nākas — tikai atpūsties biji piemirsis. Drīz tevi laidīs mājās." Uzraugs runā tik pavirši, ka uzdrīkstos viņam ticēt. Pāris teikumos viņš pasacījis vairāk nekā mācītājs Vasarsvētku sprediķī. Skatos pa logu, lai jauneklis nepamanītu, ka man plakstiņi aprasojuši. Labāk būt stulbam, ne jūtīgam — pat draugam nedrīkstu atzīties, ka mani nervi vēl nav apauguši ar kreveli. Varbūt viņš sakļūbelēsies ar savu sirdsapziņu, un tā viņu aizdzīs pie ārsta ar ziņojumu.

Pus stundu man filmē smadzenes. Guļu aizvērtām acīm. Bažas šķiļ smadzenēs dzeltenas uguntiņas, bet tās izdzēšu, neatlaidīgi sev skaidrodams, ka Rentgena aparātam nav nekādas iespējas manās smadzenēs uzokšķerēt kādu vainu. Nepavisam nav jēgas baidīties, ka pēc trīspadsmit dienām netikšu mājās. Nokāpju no filmēšanas uzgultņa tik smaidīgs, ka laborantei jābrīnās. Varbūt viņa domā, ka mani izmeklē tāpēc, ka vienmēr un bez iemesla staroju?

Atceļā piestājam Šeratonā; uzraugs man izmaksā kafiju. Norunājam, ka pēc manis izlaišanas turpināsim satikties. Puisī ir pagājušā gadsimta lādzīgums, ko mūsu dienās var apzīmēt par vientiesību. Bet es to gribu saukt par sirsnību. Tādus cilvēku retumus var atrast — tikai dažus gadā; atblāzmu no viņiem var manīt vairākas dienas. Puisis sācis pāragri apvelties, bet viņa sirds — pat taukos smakdama — vēl vesela. Viņš manī neredz ārstējamu ērmu; esmu cilvēks kā cilvēks, kam gadījies sapīties indīgās ēfejās. Kas pats ir vesels, tas citos slimību spokus nemeklē.

Esmu apstulbis, kad pārbraucot mani sagaida patīkama ziņa. Pretī nāk galvenais uzraugs, valda smaidu un saka: „Nepārģērbies nemaz — tevi pārcēla uz 3C nodaļu. Tā vairāk slimnīca nekā cietums."

„Vai neesmu vairs bīstams?" man pasprūk. Esmu tā pieradis pie kreņķiem, ka prieku vairs neprotu saņemt.

Uzraugs domā, ka jokoju, un smejas ar baudu. Tai pašā brīdī padzirdu: mans cinisms mēdās uzraugam pretī. Nobīstos: ja cinisms nevaldīsies, var pačibēt dzīves uzlabojums. „Klusu, neganteni!" uzsaucu savam velnēnam un saviebjos tādā smaidā, ka laikam izskatos pēc idiota.

Nezinu, kā atvadīties no biedriem. Paskatos uz dažiem; pamāju ar roku. Marks, Igors un Dāvids pamāj pretī; man liekas, ka vienaldzība pil no viņu pirkstiem. Ne, ne — nedienu letargija neļauj viņiem saredzēt manī kaut ko vairāk kā tikai cilvēka ēnu: neskaidru, svešu veidolu, kas ieslīdējis viņu apvāršņu krēslā, brīdi kavējies viņu tuvumā, bet nu aizslīd — nenozīmīgs, aizmirstams — pat ne nīstams vai apskaužams.

Svešs uzraugs no 3C nodaļas pienāk mani savākt. Kad ejam pa gaiteni, man tāda sajūta, ka pienākuši Ziemas svētki un mēs ejam uz baznīcu.

18.

Zirņu sarežģījum nokārtojās tā, ka man pielika minusu pie uzvešanās atzīmes un ierakstīja liecībā paskaidrojumu: esmu sodīts par neatzīšanos pārkāpumā. Izkārtojumu redzēju, kad saņēmu Ziemas svētku liecību.

Pirms tam Kļaviņas jaunkundze paziņoja, ka zirņu īpašnieks noskaidrots — tas ir Guntis Auduls.

Vai tu atminies, Iris, cik elektrizēta bija klase? Bet es turējos kā pērkons — sparīgi dzinos pret vēju.

„Atzīšanās ir goda lieta — to sagaidām no katra krietna ģimnazista! Jums dūšas trūka?" Kļaviņas jaunkundze pratināja.

„Neesmu krietns —" atbildēju, cik iespējams vienaldzīgi.

„Ak tā?" viņa valdījās. „Tagad par jūsu sodu spriedīs skolotāju padome!"

„Paļaujos spriedumam — ko citu?"

„Liekas: savu pārgalvību ir nedomājat nožēlot?" skolotājai rokas trīcēja.

„Nā," sacīju vienkārši.

Viņa paskatījās manī apstulbusi. Tādu nekaunību pat ar dusmām nevarēja pieveikt. Jaunkundzei laikam pietrūka sakāmā, jo viņa iesita katedrai plauku, izrāva no somas grāmatu un šķirstīja to, lapas nežēlodama. Beidzot sāka atprasīt atstāstījuma gabalu.

Izsauktajiem raustījās balsis, bet Kļaviņas jaunkundze pierādīja savu clidenumu, liekot augstas atzīmes.

„Luncinās klāt — es ņurdēju. Vai tas bija cinisms, kas pēdējās dienās bija negausīgi barojies ar manu mieru?

Pēc skolas gribēju tevi sastapt, Iris, bet tai pašā laikā tevis vairījos. Tev droši vien priekšautā būtu svaigi morāles pīrāgi — pašas cepti vai aizgūti no senča, lai es, gara maizes izsalcis grēcinieks, varētu atkopties — nedrīkstēdams ne pretī runāt, ne dusmoties.

„Sien velnam pie astes savu morāles barību!" pukojos, dzīdams divriteni pa sniegaino šoseju. „Engelis no manis neiznāks; no velnišķības nepasargās ne Irisas sirsnība, ne Kļaviņa jaunkundzes mātišķība. Sievietes abas — abas grib man apaušus uzmaukt, vest pa taisno, paša Dieva nošosēto ceļu — bet pārāk pašām patīk viļāties savā labuma, savā diženuma apziņā. Lai viļājas vien! Es jaudāšu iztikt tikai ar sevi — saspēlēšu uz cūkām ar cinismu un stūrgalvību! Hē, he!" mēģināju smieties, bet krekšķēšana vien izdevās.

Vakarā ne mirkli tevis nepiemirsu, bet negribēju atzīt, ka tevi gaidīju.

Tu neatnāci. Mācījos sirdīgi, spītēdams nogurumam, bet galvā bija ielīdusi apsēstība; grāmatās nevarēju iedzīt nevienas domas. „Gan rītdienu kaut kā novalkāšu," sevi mierināju. „Ar tādu neganteni kā mani skolotāji negribēs niekoties — ļaus, lai mierīgi skābstu."

Pēc pusnakts iekritu miegā kā dūņās; gulēju bez sapņiem; pamodos kā pagirās.

Skolā nelaimējās: vācu valodā izšļupstēju trīs ar mīnusu; algebrā tā sajuka, ka iznāca divnieks. Šķita: skolotāji mani novēroja — paslepus, bet uzmanīgi. Nebija ko šaubīties: Kļaviņas jaunkundze bija skolotāju istabu pieburbuļojusi ar savu bēdu stāstu. Pa savai sajūtai un saprašanai! Dažbrīd iejutos kā kāds no Edgara Allana Po maniakiem, ko neviens nespēj ne izskaidrot, ne savaldīt.

No tevis, Iris, vairījos vēl vairāk. Reizēm nenocietos — pavēros tevī. Saskatīju tavu skumīgumu. Tas bija kā dūmu mutulis, kas man iekoda acīs. Bet tūliņ saņēmos.

„Kāda tev daļa bēdāties?" es pukojos. „Neesi ne māsa, ne līgava. Pameklē pati savu ķibeli ar ko spēlēties — ko ārstēt — ko apraudāt. Manējo nedrīksti piesavināties! Pie atbildības saukšu! Pārmetīšu — ievainošu!"

(Turpinājums sekos)

TORONTO ZIŅAS

● Divas Toronto draudzes gatavojas Jāņu svinībām ar Arvida Brastiņa uzvedumu Jānīts nāca par gadskārtu, ko 22. jūnijā izrādīs Sidrabenē un 29. jūnijā Saulainē. Uzveduma mūzikālo apdari ar daudzām senajām Jāņu dziesmu melodijām devis komponists Jānis Norvilis. Dziesmas iestudē diriģenti A. Skudra-Kārkliņa un J. Barušs. Oto Grebže gatavo jaunas lauku sētas dekorācijas Sidrabenes brīvdabas skatuvei. Režiju vada O. Liepa, jo sākotnējam režisoram H. Miķelsonam pēc izdarītās operācijas paredzama ilgāka veselošanās. Uzvedumā piedalās Sv. Andreja, Sv. Jāņa draudzes, Dainas koŗa, DV un Viestura vīru koŗa un Hamiltonas Kristus draudzes koŗa koristi, kā arī solisti un tēlotāji. Ar tautas dejām piedalās Diždancis Z. Miezīša vadībā. Uzvedumā kokļu, flautas un trompešu mūzikas pavadījumi. Sidrabenes Jāņu sarīkojumā uguņošanu rīko Robertsona auto pārdošanas firmas pārstāvis H. Plaude. Deju mūziku spēlēs Ed. Bones deju kapella. Apmeklētāju ērtībai būs atvērta arī Sidrabenes kafejnīca, ko šogad nomā Ruta Ose.

● Saulainē Līgo svētkus šogad rīko 29. jūnijā pl. 7 vak. Sidrabenes uzveduma atkārtojumu, kas notiks brīvā dabā nometnes sētā. Plavā būs lielais ugunskurs, alusmuca un pacināšana ar Jāņu sieru. Deja bērnu nometnes mājas zālē.

● Austrumu draudzes lauku īpašuma Tālava pārvalde Līgo svētkus rīko 22. jūnijā pl. 8 vak. groziņu veidā ar ugunskuru, kopīgu līgošanu un deju pie jauniegādātā skaņu plašu atskaņotāja. Jāņu tēvs un māte pacienās līgotājus ar sieru un miestiņu.

● Mežciemā Jāņu vakars būs 29. jūnijā ar B. Senkēvičas uzvedumu Jānīts nāca Pēteŗos. Dziesmas iestudē katoļu draudzes koris diriģenta A. Gertmaņa vadībā. Ar tautas dejām piedalās draudzes tautas deju kopa Abrenīte B. Niedras vadībā. Režiju vada A. Gribusts. Tēlotājos piedalās jaunieši un mazie bērni — ganiņi. Pēc tam aplīgošanās un deja.

● Sv. Andreja draudzes gada sapulcē pārrunāja jautājumu par patstāvīgas mājas sagādi draudzes mācītājam J. Cālītim. Šī jautājuma izdevīgāku nokārtošanu uzdeva draudzes padomei, kas ar izdarītām aplēsēm iepazīstināja draudzes locekļus. Īrējot mācītāja dzīvokli vai māju, caurmēra izdevumi būtu ap 4900 dol. gadā. Pērkot māju par 70.000 dol. un naudu aizņemoties, caurmēra izdevumi būtu 5.200 dol. gadā. Pērkot māju un samaksājot pilnu summu gada laikā, 20 gados caurmēra izdevumi būtu tikai 900 dol. gadā. Ja katrs iesvētīts draudzes loceklis ziedotu minimālos 50 dol., tad Sv. Andreja draudzei nebūtu problēmu samaksāt viena gada laikā mājas pilnu summu. Pēc draudzes pārskata draudzē uz šā gada 1. janvāri bija 1596 iesvētītu draudzes locekļu. Ja kāds vecuma nespēka vai slimības dēļ nespētu šādu summu atlicināt, arī tad nebūtu nekādu grūtību draudzes namu iegādāties. Pēc draudzes statūtiem jautājumu par nekustamu īpašumu iegādi izšķir draudzes pilnsapulce. Tā kā parasti sapulcēs piedalās ne vairāk par 10 proc. draudzes locekļu, padome, vēlēdamās uzzināt vairākuma domas, lūgusi izpildīt un atsūtīt atpakaļ aptaujas lapu līdz 21. jūnijam. atbildot uz trim projektiem, kuŗu atrod par pieņemamu un cik vēlas ziedot mājas pirkšanai.

● Toronto pensionāru apvienības 6. jūnija ceturtdienas sanāksmē Latviešu namā ap 90 biedru noklausījās apvienības iegādātā skaņu plašu atskaņotāja izmēģinājumu. Pensionāru apvienība ievāc ziņas par biedriem, kas ieinteresēti vasaras izbraukumos. Jau pieteikušies dalībnieki izbraukumiem ar autobusu uz 1000 salām un Spring Water parku pie Alistonas. Izbraukumi plānoti jūlija otrā nedēļā un tiem paredzētas pašu pensionāru piemaksas. Ieinteresētie var pieteikties pie izbraukuma vadītāja M. Prikuļa. Uz lētiem valdības dzīvokļiem var pieteikties pie apvienības valdes priekšsēža A. Retiga.

● Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejas sarīkojums ar Juŗa Dzeguzes uzvedumu Kad mūsu vecie tēvi vēl jauni bija tika atkārtots sesto reizi, šoreiz par labu Saulainei; to baznīcas sarīkojumu telpās noskatījās pāri par 200 apmeklētāju. Bufete ar mājās ceptām tortēm un citiem gardumiem bija pieejama jau pusstundu pirms sarīkojuma, apmeklētājiem kavējoties pie kafijas galdiem arī pēc uzveduma. Uzvedums bija papildināts ar dažiem jauninājumiem — skečiem, mūzikālos pavadījumus uz klavierēm atskaņojot Imantam Saksam. Uzvedumu noskatījās arī draudzes mācītājs I. Gaide un Sv. Andreja draudzes māc. J. Cālītis. Nobeigumā uzveduma autors un vadītājs J. Dzeguze un vīru ansambļa Kalvis priekšnieks A. Kalns saņēma ceriņu klēpjus, bet tēlotājus un dziedātājus apmētāja ar maijpuķīšu ziedu pušķiem. Draudzes mācītājs I. Gaide pateicās J. Dzeguzem, tēlotājiem un rīkotājiem.

● Toronto vanadžu koŗa Zīle diriģentei A. Plampei atteicoties, kori turpmāk vadīs komponists Arvids Purvs. 4. jūnijā notika pirmais koŗa mēģinājums DV namā jaunā diriģenta vadībā. Koŗa priekšniece ir M. Jonāne. Bez tam vēl A. Purvs vada Sv. Andreja draudzes un latviešu baptistu draudzes kori, kā arī izraudzīts par virsdiriģentu 6. Latviešu dziesmu svētkos Kanadā 1976. gada vasarā.

● DV Toronto nodaļas rīkotais Cēsu kauju 55 gadu atceres sarīkojums ar programmu notiks 16. jūnijā pl. 5 pēcp. DV namā.

● Austrumu draudzes māc. A. Briedis, draudzes priekšnieks E. Ziplāns un māc. E. Ķerģis no Hamiltonas 8., 9. un 10. jūnijā piedalījās Misūri sinodes konferencē Voterlū.

● Tālavas pastāvīgā iedzīvotāja Anna Plēsuma saistījusies par biedri tuvējā Alistonas dārzkopju apvienībā. Apvienības biedru kārtējā sanāksmē A. Plēsuma referēja par pavasaŗa darbiem dārzā, apskatot augsnes sastāvu, kā līdzsvarot minerālu trūkumu ar mākslīgiem apmēslojumiem. Anna Plēsuma beigusi neklātienes kursus dārzkopībā un ziedu sakārtojumos, par kuŗiem izstādēs saņemtas daudzas godalgas.

● Netālu no Perīsaundas pie Zirgu pakava (Horseshoe) ezera pagājušo nedēļu naktī nodegusi K. Stivriņa vasarnīca. Līdz ar dzīvojamo ēku sadegušas arī dažas mašīnas. Ugunsgrēka laikā mājās atradies vienīgi K. Stivriņš, bet viņa dzīvesbiedre viesojusies pie dēla Toronto. Ugunsgrēka cēlonis nav noskaidrots.

● Riverdēles slimnīcā 4. jūnijā mūžībā aizgājis Jānis Glāzers. Viņš dzimis Latvijā, Plāteres pagastā un 20. jūnijā būtu piedzīvojis 73 mūža gadus. 7. Siguldas kājnieku pulkā bijis virsdienesta instruktors, vēlāk saistījies policijas dienestā par virskārtībnieku Līvbērzes pagastā. Apbalvots ar Triju zvaigžņu ordeņa goda zīmi. Cīnījies 2. pasaules karā, bet pirms izceļošanas no Vācijas uz Kanadu sastāvējis sardžu vienībā angļu zonā. Bēgļu gaitās zaudējis ģimeni. Darbojies Sv. Andreja draudzes palīdzības fonda valdē, TLB un pens. apvienībā, kā arī sastāvējis DV Mežotnes nodaļā, Vācijā. Nelaiķi pēdējā gaitā izvadīja māc. Ā. Čops. Pie šķirsta goda sardzē stāvēja 7. Siguldas kājnieku pulka bijušie karavīri, draudzes un DV saimes pārstāvji. No aizgājēja atvadījās viņa bij. rotas komandieris un 7. Siguldas kājnieku pulka kapt. T. Miezītis, plkv. A. Liepiņš no pensionāru apvienības, no Sv. Andreja draudzes padomes — A. Leja un no DV — O. Kļavenieks. Bija ieradušies ap 60 pavadītāju.

● Māc. J. Cālītis 7. jūnijā izvadīja 31. maijā Fredriktonā, Nubransvikā, mirušo un 3. jūnijā pārpelnoto 1 g. 2 mēn. veco Kristoferu Spricenieku, Visvalža un Linnas dēliņu uz Jorkas kapsētas latviešu nodalījumu. Urnu ar mirušā pelniem guldīja blakus pirms dažiem gadiem mirušā vectētiņa kapam. Visvaldis Spricenieks kalpo par virsnieku Kanadas armijā un pašreiz atrodas komandējumā Nubransvikā. Viņa ģimenē vēl aug 3 g. veca meitiņa.

● Kanadas rožu audzētāju apvienība (Canadian Rose Society) rīko rožu skati svētdien, 23. jūnijā, no pl. 1—8 vak. Inn on the Park, Centennial Ballroom (Eglinton East pie Leslie St.). Skatē būs redzami pāri par 1000 rožu dēsti un ziedu sakārtojumi, izrādīs filmu par rožu kultivēšanu, būs paneļdiskusijas un pl. 7.30 vak. rožu izsole.

● Tālavas pārvalde izteic pateicību Aleksandrai Bērziņai ar dēlu Normandu par 200 dol. ziedojumu. Šī summa nodota Roberta Bērziņa bērēs viņa piederīgiem ziedu vietā. Dāvinājums paredzēts Tālavas izdaiļošanai.

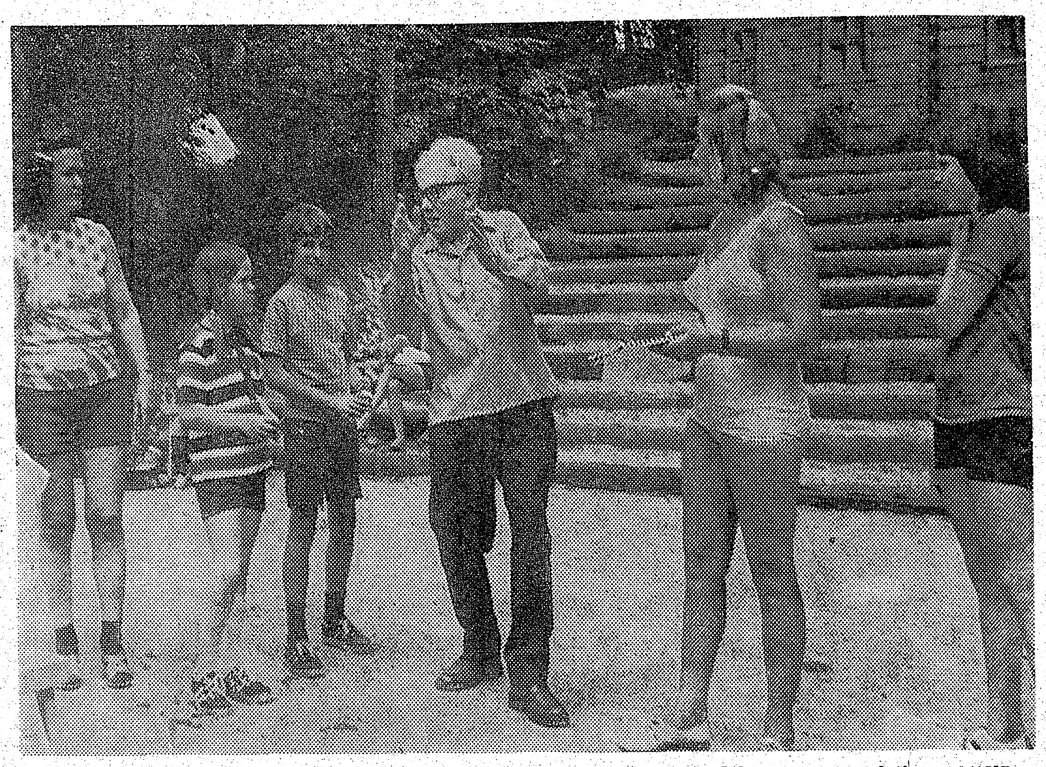

Sidrabenes un Saulaines lielajam uzvedumam Jānīts nāca pa gadskārtu gatavojoties. Attēlā mēģinājuma laikā režisors Osvalds Liepa (vidū) dod norādījumus, kā uz brīvdabas skatuves uznākt ganiņiem un saimes ļaudīm. Šo A. Brastiņa uzvedumu 22. jūnijā redzēsim Sidrabenē un 29. jūnijā Saulainē. Pa kreisi Maija Ķuze; pa labi Mirjāma Bērziņa.

Foto: J. Liģers

Līgosim Saulainē 29. jūnijā!

Pie Notavasagas upes ir smilšaina krastmala, plašums, vietas telpās, malka papilnam, Jāņu ziedi visās ceļmalās un papardes, kas zied 29. jūnijā.

PROGRAMMĀ SĒTĀ:

uzvedums JĀNĪTS NĀCA PAR GADSKĀRTU folklorista A. Brastiņa sakārtojumā ar J. Norviļa mūzikas apdari, senām Jāņu dziesmu balsīm. Piedalās Toronto un Hamiltonas solisti, Dainas koŗa, Hamiltonas Kristus draudzes un Toronto Sv. Andreja un Sv. Jāņa draudzes koŗu dziedātāji un daudz jauniešu. Ar tautas dejām iepriecinās Diždancis Z. Miezīša vadībā. Dziesmas un mūziku iestudējuši diriģenti A. Skudra-Kārkliņa un J. Barušs. Režisors O. Liepa.

PLAVĀ:

varen liels ugunskurs, alusmuca un Jāņu siers un lēkšana pāri ugunskuram (uz sava riska).

UZ DEJAS GRĪDAS:

bērnu nometnes mājas zālē. Spēlēs L. Ķipis ar jautrām un daudzpusīgām skaņu lentēm pastiprinātā veidā. Sākums pl. 7 vak. Ieejas maksa 3 dol., pensionāriem un studentiem puscena, bērniem līdz 14 gadiem bez maksas. Auto novietošana 1 dol.

Līgosim SAULAINĒ 29. JŪNIJĀ!

Saulainē man labi klājas!

l e l ū d z *SAULAINES PĀRVALDE*

Plaša baltiešu sanāksme Sidrabenē

Baltiešu apvienība Hamiltonā šogad 14. jūniju pieminēs ar kopēju sanāksmi svētdien, 16. jūnijā, pl. 2 pēcp. Sidrabenē, piedaloties trim mācītājiem — Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudzes mācītājam Ed. Pavasaram un igauņu un lietuviešu mācītājiem. Sidrabenes brīvdabas baznīcā pie altāŗa noliks visu triju tautu kopēju vainagu. Galveno runu teiks ukraiņu rakstnieks Dž. Kolaskis. Dziedās Hamiltonas lietuviešu sieviešu koris ar 60 dziedātājām. Sanāksmē piedalīsies arī ukraiņu, ungāru un citu apspiesto tautu pārstāvji.

Vasaras kursi Minsterē

Tie risināsies no 1. līdz 15. augustam Minsteres latviešu ģimnazijas telpās. Šogad vēstures posma smaguma punkts ir Latvijas neatkarības laiks un notikumi kara un pēckara gados. Redzama vieta ierādīta saimnieciskiem jautājumiem gan neatkarības laikā, gan pēc kara padomju varas periodā. Paredzēts tuvāk pakavēties pie oikonomiskās statistikas un padomju aģitācijas paņēmieniem. Šai nozarei izdevies sarunāt ļoti kompetentu lektoru — prof. A. Aizsilnieku no Stokholmas. Vasaras kursu vēstures posms tomēr nenodarbosies tikai ar mūsu jaunāko vēsturi un saimniecības jautājumiem. Par Latvijas senvēsturi stāstīs Dr. J. Ozols no Bonnas. Dr. J. Trapāns no ASV stāstīs par Latvijas neatkarības domas izaugšanu, par notikumu attīstību Latvijā no 1905. līdz 1922. gadam un vadīs pudurų diskusijas par Latvijas neatkarības laiku un tā abiem posmiem. Ar Latvijas valstsvīriem kursa dalībniekus iepazīstinās mag. iur. Ād. Šilde referātā No kurienes nāca un kas bija Latvijas valstsvīri. Viņš piedalīsies arī puduŗa diskusijās un sola celt gaismā dažus maz zināmus faktus.

Svarīgo Latvijas neatkarības zaudēšanas posmu un politisko notikumu spēli ap to laikā no 1939. līdz 1941. gadam apskatīs fil. kand. J. Zalcmanis, bet par vācu okupācijas laiku stāstīs A. Balodis. Trimdu, tās cēloņus, nozīmi un attīstību izgaismos Pāvils Klāns, kas stāstīs arī par kultūras sakariem ar Latviju. Vasaras kursu vēstures posmu ievadīs un nobeigs Dr. Jānis Trapāns.

Daiļrades posmā par skaņradi referēs vairāki lektori: I. Dunkele stāstīs par Jāņa Mediņa mūziku un dzīvi, kā arī par tagadējās Latvijas ievērojamākiem skaņražiem. Par latviešu tautasdziesmu ietekmi latviešu skaņražu darbos referēs A. Vītoliņš. A. Jērums iepazīstinās kursu dalībniekus ar mūsu ievērojamākiem skaņražiem un viņu darbiem, kā arī stāstīs par latviešu koŗa dziesmu. Par gleznieciību un mākslu runās J. Soikāns un Z. Blumberga. Latviešu teātŗa dekorācijas un dekorātīvo mākslu apskatīs R. Kronbergs. Paredzētas arī praktiskas nodarbības mākslā un daiļamatniecībā E. Herndorfa un L. Mieriņa vadībā.

Literatūras un valodas posmā valodas padziļināšanā prof. Rūķe-Draviņa domājusi strādāt ar studijām latviešu frazeoloģismos. Prof. Šturma stāstīs par latviešu rakstu valodas galvenajām attīstības līnijām un praktiskajos darbos attīstīs brīvāku valodas pārvaldīšanu, balstoties uz sinonimiem un jaunvārdu darinājumiem. J. Andrups triju dienu **lekciju ciklā** apskatīs 4 latviešu literatūras laikmetus, katru illustrējot ar vienu autoru. Blakus literatūras stundām būs arī 2—3 disputu vakari, ko vadīs paši kursanti, gatavodami tiem īsus ievadreferātus. Gunārs Irbe savās lekcijās runās par literāro darbu analizi, kā arī analizēs latviešu dzeju pēckara laikā. Arī Pāvils Johansons piegriezīsies dzejas analizei un tās izprašanai. Par tautasdziesmām runās Ervins Grīns, kas vadīs arī grupu nodarbības tautasdziesmu problēmatikā.

Dalībniekiem iemaksājamas 60 vācu markas, kas iesūtāmas līdz 1. jūlijam A. Zemītim, 44 Münster/W., Philippinstrasse 13, Postscheckkonto Dortmund 170504, West Germany. Atlikušā summa samaksājama kursu sākuma laikā 1. augustā Minsterē.

Vasaras kursu rīcības komiteja

Latviešu skolas Hamiltonā ģimnazijas kursa 9. izlaiduma absolventi, no kreisās: L. Cera, A. Dābola, M. Šuškova un I. Jēkabsone; aizmugurē: E. Bitmanis K. Vālodze un U. Lagzdiņš.
Foto: Jānis Dāvis

REDAKCIJAI PIESŪTĪTIE IZDEVUMI

Jaunā Gaita, 99. n-rs, maija izdevums, jaunatnes literārās biedrības Ceļinieks izdevums, Alberta Vasiļa vāks, redaktors L. Zandbergs, 68 lp.

Nevēlamā reportāža, Latviešu nacionālā fonda izdevums, Stokholmā, 32 lp.

Gaisma, 4. n-rs, Latviešu katoļu garīgās aprūpes izdevums, vāku zīmējis Benjaminš Ancāns, atb. redaktors Dr. P. Cirsis, 48 lp.

Technikas Apskats, 70. n-rs, Latviešu inženieŗu apvienības ārzemēs izdevums, vāku un titullapu zīmējis A. Langmanis, redaktors A. Spūrmanis, 28 lp.

Zelta Vārtu Vēstis, 5. n-rs, Ziemeļkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes izdevums, vāku zīmējusi Elza Krimuldēna-Reinvalda, redaktors A. Reinvalds, 52 lpp.

Brīvība, 3.(247.) n-rs, Latvijas sociāldemokratiskās strādnieku partijas mēnešraksts, redaktori B. Kalniņš un Jānis Ritums, 8 lp.

Rūgtais Apīnis, 41. n-rs, žurnāls satirai un humoram, redaktors J. Pīpiņš, Beļģijā, 48 lp.

Alant Vils, „Smukam smuk indev", humoristisku dzejoļu kopojums ventiņu izloksnē, izdots Zviedrijā, 128 lp.

Kristīgā Balss, Amerikas latviešu baptistu apvienības mēnešraksts (maijs/jūnijs, 1974.), 16 lp.

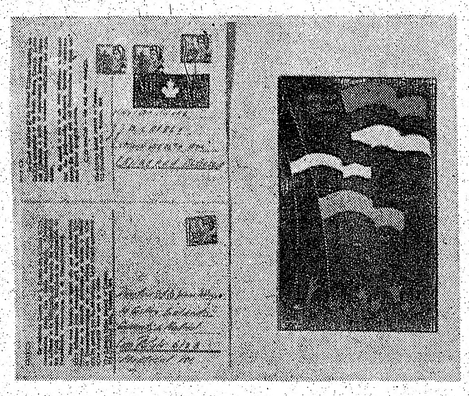

LNF Zviedrijā izdotās pastkartes ar Igaunijas, Latvijas un Lietuvas karogiem, kurās prasīta okupācijas armijas izvākšana no Baltijas valstīm un šo zemju brīvība. Daugavas Vanagu Kanadas valde izsūtījusi šīs kartītes 1000 eks. angļu un franču valodā nozīmīgākiem politiskiem darbiniekiem Kanadā.

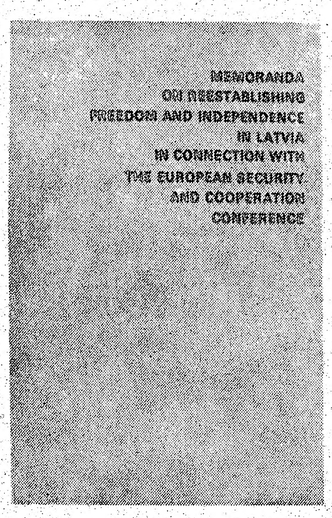

Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības Baltā grāmata (Memorands), kas 2000 eksemplāros izsūtīta visiem Kanadas federālās valdības locekļiem, politiskiem darbiniekiem un citām nozīmīgākām amatpersonām Kanadā.

DV KV Ārējās informācijas nozare izsaka pateicību visiem tās darba atbalstītājiem pagātnē un atkal laipni lūdz jūsu atbalstu darbības turpināšanai nākotnē.

Pagājušā darbības gadā Ārējās informācijas nozare sadarbībā ar visām DV nodaļām Kanadā plaši informēja valdību, parlamenta locekļus un vairumu Eiropas drošības konferences dalībnieku par Baltijas valstu likteni krievu kolonistu varā ar PBLA dokumentētu izdevumu. Iegādājusies un publikas apskatei nodevusi trīs filmas — My Latvia, kā arī sniegusi atbalstu Nacionālam fondam Zviedrijā. Ieskaitot pārējos izdevumus iekšējair darbībai, izdevumu kopsumma sasniedz $2.800.

DV organizācija brīvajā pasaulē nemitīgi izmantos visas iespējas, lai atgādinātu Maskavas noziegumus un apspiesto tautu neapskaužamo likteni. Mēs vienmēr centīsimies sagādāt rietumu politiķiem, Kremļa viesiem, miera un tirgus meklētājiem nepatīkamo piegaršu Maskavā uzdzeramiem tostiem.

Ārējās informācijas nozarei ir līdzstrādnieki, bet mēs uzklausīsim arī katra ieteiktos ierosinājumus, mums ir idejas un nodomi, dibināti uz pieredzi, bet viss atkarīgs no jūsu atbalsta un līdzekļiem, kurus lūdzam ziedot pēc katra iespējām.

Bez tam laipni lūdzam, ja jūsu rīcībā būtu kādi dokumenti vai nepublicēti foto uzņēmumi no krievu varas laika, uzticēt tos DV Informācijas daļai nokopēšanai. Solām neko neizpaust un pēc vēlēšanās dokumentus nodot atpakaļ.

DV KV ĀRĒJĀS INFORMĀCIJAS DAĻA

J. Mindcentijs Klīvlandē

Kas ir kardinālis Jāzeps Mindcentijs? — Kristus kaŗavīrs un savas tautas varonis, kas cīnās pret vislielāko ļaunumu pasaulē. Kristus stāvēja Gabatā un netaisnās tiesas priekšā apliecināja patiesību; kardinālis Mindcentijs apliecina patiesību tagadējā sajukušajā un netaisnajā pasaulē, — Ar tādiem vārdiem vārētu raksturot šo vientuļo Dieva kalpu.

Pilsētas valdes namā kardināli Mindcentiju uzrunāja pilsētas vecākais R. Perks un pasniedza Klīvlandes pilsētas zelta atslēgu. Viņu apsveica Ohaijo etnisko grupu un pašvaldību pārstāvji. Klīvlandes latviešu un ALAs sveicienus kardinālim nodeva Ērikš Ieviņš. Savā atbildē viņš uzsvēra, ka komūnisms, šī sātana reliģija, nav mainījies ne par matu, un dziļi maldās tie, kas meklē kādu kompromisu. Bezdievība un necilvēcība ir viņu pamatā. „Komūnistiskās valstis savus solījumus nekad nepildīs," savas uzrunas beigās teica kardinālis Mindcentijs.

Latviešu grupu, kas piedalījās dievkalpojumā, brīvības uguns iededzināšanā un pamatu iesvētīšanā Brīvības — ilgas skulptūrai, vadīja māc. Grendze, E. Ieviņš un V. Zemesarājs. Skulptūru metallā darinājusi māksliniece I. Verdi. Oikūmenisko lūgšanu teica māc. L. Grendze un citi mācītāji. Jaunatne nolika ziedus. Latviešu grupu ar ziediem pārstāvēja Rasma Šulca un Līga Zemesarāja. Abas tautiskos tērpos. „Dievs, svētī ikvienu, kas cīnās par komūnisma apspiesto tautu cilvēcīgām tiesībām, kuŗas nav ļauts iznīcināt nevienai ļaunai varai, lai cik spēcīga tā būtu," teica lūgšanā māc. L. Grendze, iesvētījot brīvības uguni, kas caur dzeloņu stiepļu žogu cēlās uz augšu, simbolizējot apspiesto tautu ilgas pēc brīvības. Kardinālis J. Mindcentijs iededzināja brīvības uguni pilsētas nama priekšā, kā arī iesvētīja pamatus skulptūrai, kas izteic visu tautu centienus zem komūnisma jūga.

Klīvlandes pilsētas vecākais R. Perks sapulcētiem izteicās: „Kardinālis Jāzeps Mindcentijs kopš daudziem gadiem ir brīvības simbols ne vien savai tautai ungāriem, bet jo daudziem miljoniem citu Eiropas tautu komūnisma jūgā, kas vergo tiranniskai varai. Pienāks laiks, un tautas būs brīvas." Viņš kardināli apzīmēja par šā gadsimta leģendāro pretkomūnisma cīnītāju un par dzīvo svēto, kas sevī saglabājis gribu cīnīties.

Par pretošanos Ungārijas sarkanajai valdībai kardināli notiesāja ar mūža apcietinājumu, bet pēc 1956. gada ungāru sacelšanās pret komūnisma jūgu viņu atbrīvoja. Sarkanarmijas tanki ungāru brīvības cīņas apspieda. Mindcentijs paglābās Budapeštas ASV sūtniecībā. Tomēr savu dzimteni viņš atteicās atstāt, un tikai 1971. gadā paklausot pāvesta aicinājumam, pārcēlās uz Austriju. Tieši pēdējā laikā, kad Vatikāns meklē sadarbību ar komūnismu, pāvests viņu atcēla no Ungārijas archibīskapa pienākumiem.

J. E.

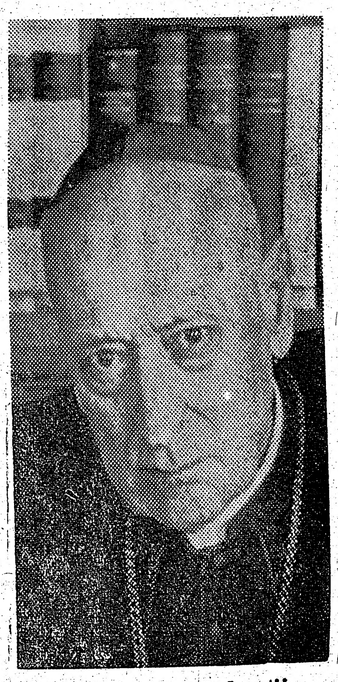

Kardinālis J. Mindcentijs

Vidrižu komandantūra

VĒSTURISKĀS CĒSU KAUJAS ATCEROTIES

Šogad paiet 55 gadi kopš vēsturiskajām Cēsu kaujām, kas lielā mērā izšķīra mūsu brīvības cīņas un Latvijas valsts likteni. Kaut arī kauju galvenā norise bija Cēsu apkārtnē, tomēr šo cīņu pēdējais un izšķirīgais posms sākās Vidzemes jūrmalas tuvumā, proti, Vidrižu un Limbažu rajonā.

Pavasara sējas darbi Vidrižu muižā rit pilnā gaitā. Kerenska „modes frenči" un sarkanos stulmeņos tērptā „biedra pārvaldnieka" vietā stājies smaidīgais agronoms Doršs. Tas arī viss, ko vidrižnieki par jauno valsti zina. Par naudas zīmēm vēl lieto katrīnas, kerenkas un ostmarkas. Tad maija beigās kopā ar nedaudz vīriem no Limbažiem ierodas virsleitnants Vilis Gelbe un apmetas muižas pilī. Vīriem pie cepurēm saulītes paveida nozīmes. Šie jau ir reālāki brīvās Latvijas vēstneši. Apkārtējos pagastos izdara mobilizāciju, un komandantūras stiprums nu jau ir 70 vīru. Uz cementa tenisa laukuma pils priekšā klaudz lauku puišu smagie soļi un sprakšķ mācību patronu zalves, kad vīri vingrinās kaŗa mākā.

Kādu dienu uz Rīgas pusi izsūtītā patruļa atgriežas ar „kaŗa laupījumu" — pāris vācu kavaleristu zirgiem. Izrādās, ka mūsu izlūki pārsteiguši ienaidnieku pie Bīriņu Ķērkavām. Sedliem spoži misiņa apkalumi un zirgiem īsi apcirptas astes. Šis notikums ienes saviļņojumu un arī uztraumu muižas ļaužu dzīvē.

Ceturtdien, 19. jūnijā, īsi pirms pusnakts muižas ļaudis pamodina šauteņu un patšauteņu troksnis: vācu vienības sākušas uzbrukumu Gelbes vīriem, kas ieņēmuši pozicijas Rīgas un Limbažu, kā arī Lēdurgas un Skultes ceļu krustojumā, muižas dienvidu galā. Tuvcīņā krīt virsleitnants Vilis Gelbe; daļa no viņa vīriem atiet uz Limbažiem, bet daļa izklīst. Nakti vācieši pavada muižā, rekvizē 25 no muižas 26 zirgiem un 20. jūnija rītā, ar prūšiem piemītošo pašapziņu un uzpūtību turpina ceļu Limbažu virzienā, lai pie Bulļu muižas iesaistītos kaujā ar igauņu 9. kājnieku pulka vienībām.

Kaujas norisē nāvīgi ievaino vācu komandieri kpt. Blankenburgu. Tas rada apjukumu vācu vienībās. Kādai nejaušībai ir izšķirīgas sekas: paugurainā un krūmiem apaugušajā apvidū igauņu 6. rota nonāk vācu aizmugurē. Tā kā vācu karavīros izplatīts uzskats, ka igauņi gūstekņus neņem, tad ienaidnieka parādīšanās aizmugurē vāciešos izraisa pāniku, un tie meklē glābiņu bēgot. Iepriekšējās nakts kaujas komandieŗi vēlreiz satiekas, kad mirstošais kapteinis Blankenburgs sanitāros ratos aizbrauc gaŗām netālu no smuidās liepiņas ceļmalā gulošajam virsleitnantam Gelbem.

Sestdienas rītā Vidrižu muižā iejāj igauņu jātnieku eskadrons. Tie ir vīri ar skarbos vējos appūstām sejām, bet vēl skarbāku valodu. Pēc īsas atpūtas tie aizrikšo Lēdurgas un Straupes virzienā. Caur muižas parka ceļu krustojumam tuvojas veca māte ar mazu baltgalvainu zēnu pie vienas rokas un kūjiņu otrā. Nācēji bijīgi apstājas pie kritušā cīnītāja. No kājām tam nozuduši zābaki, bet lielo brūci vēderā kādas gādīgas samārietes rokas apklājušas ar baltu drāniņu.

Vecā māte noskaita lūgšanu, tad abi gājēji bažīgi aiztipina pa ceļu, kas ved uz Skulti. Ceļa krustojums piekaisīts tukšām municijas kastēm; saules pielietajā āboliņa laukā gul pāris nošautu zirgu. Pēcpusdienā atgriežas daži no komandantūras vīriem. Tie iecērt krustu liepiņas mizā, kuŗas tuvumā kritis viņu komandieris. Mirušo iezārko un aizved apglabāšanai uz Limbažiem. Baronam piešķirtā muižas centra pārvaldnieks Kelmsecs lika strādniekiem šo liepiņu nocirst, tādā kārtā sarūgtinot vidrižniekus. Vēlāk ceļu krustojumā uzstādīja vaŗa piemiņas plāksni.

Vācieši vēl mēģināja noturēties pie Bīriņiem, bet velti, tie pāriet Gaujas kreisajā krastā. Straujais pārrāvums apdraudēja vācu galveno spēku aizmuguri, un pārējie bija spiesti atkāpties no Cēsu un Lodes rajona uz Rīgu.

Virsleitnantam Vilim Gelbem pēc nāves piešķīra Lāčplēša kaŗa ordeni. Viņa kapa akmenī Limbažu kapos iekalti vārdi: Par tēvzemi mīļo es dzīvību atstāju ķīlā. **Ervins Ziplāns**

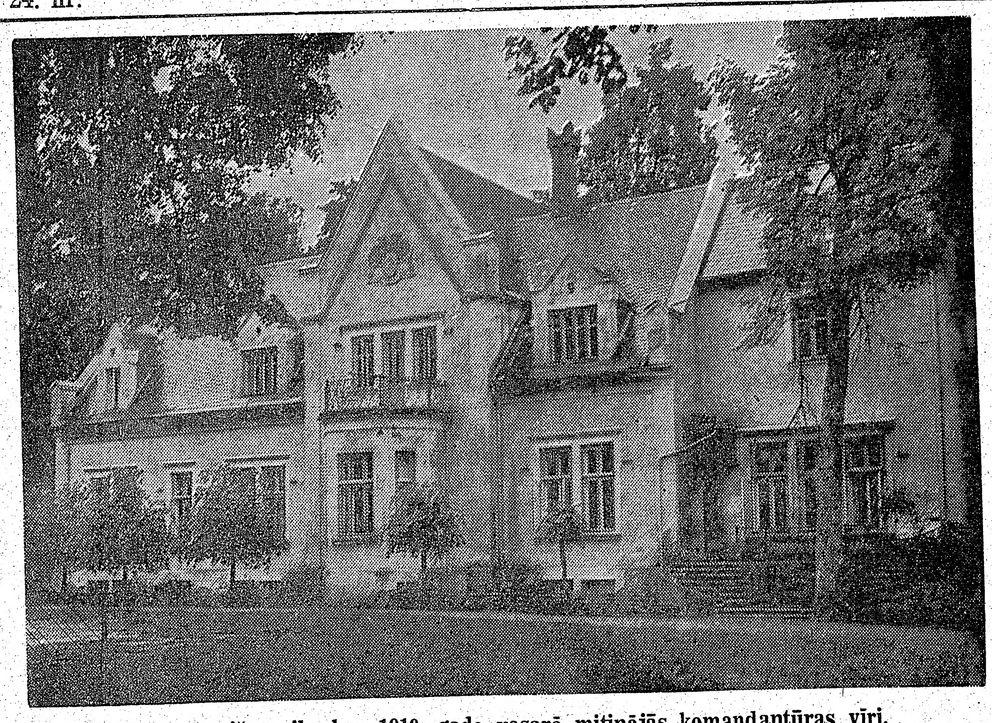

Vidrižu muižas pils, kur 1919. gada vasarā mitinājās komandantūras vīri.

Kā darbosies Rīgas paviljons

PAR PAVILJONA NAMAMĀTI IZRAUDZĪTA ANITA PLŪDONE

Toronto Karavānas 10 dienu ilgā starptautiskā festivālā no 22. jūnija līdz 1. jūlijam darbosies 57 tautību paviljoni, bet tā kā dažām etniskām grupām ir 2—3 paviljoni, tad tautību kopskaits, kas piedalās festivālā, ir 30. Fesivālu rīko L. Kosara vadītā Lieltoronto tautas mākslas padome, saņemot pabalstu no Toronto pilsētas. Šogad pabalsts samazināts, piešķirot tikai 35.000 dol. prasīto 79.300 dol. vietā, motivējot, ka Karāvanai pašai jāsāk segt izdevumi un tā nevar vienmēr gaidīt atbalstu no Toronto pilsētas. Karāvanas kopējais budžets ir 565.000 dol. Karāvanas Rīgas paviljona vadītājs Edvīns Kalviņš savā vēstulē laikrakstā The Toronto Sun raksta: „Savādi, ka Toronto pilsētas pārstāvji atbalsta iekšpilsētas kājnieku alejas ierīkošanu, kas pievelk apšaubāma tipa ļaudis, bet Karavāna, kas pārstāv visus kanadiešus, apvienotus vienā kultūrālā sabiedrībā,nevar iegūt nepieciešamos naudas fondus, lai varētu pilnībā reprezentēt dažādās etniskās grupas mūsu pilsētā. Karavāna sniedz Toronto pilsētai izdevību vienreizējam etniskam notikumam. Vai Lieltoronto pārstāvji var aizstāt to ar 35.000 dol.?

Rīgas paviljona rīcības komiteja 5. jūnija sēdē par „Miss Rīga" izraudzīja 21 g. veco Anitu Plūdoni, kas sagaidīs viesus un būs Rīgas paviljona namamāte. Par namatēvu — Rīgas pilsētas galvu izraudzīja Mārtiņu Mežuli. Anita Plūdone šopavasar ieguva bakalaura gradu socioloģijā Makmastera universitātē Hamiltonā un turpinās studijas paidagoģijā.

Rīgas paviljona rīcības komitejas priekšsēdis ir DV deju kopas Daugaviņa vadītājs Edvīns Kalviņš ar palīdzi Dainu Liepu. Rīcības komitejā vēl darbojas daudzi DV Toronto nodaļas jaunieši, kas organizē Rīgas paviljonu Latviešu namā. Priekšnesumu programmu sastāda un vadīs Pēteris Celmiņš. Savu piedalīšanos jau pieteikušas DV tautas deju kopa Daugaviņa, TLB deju kopa Diždancis Z. Miezīša vadībā un Detroitas deju kopa Auseklītis. Katru vakaru būs citi priekšnesumi, un pārmaiņus ar dziesmām piedalīsies Dainas koris, vīru koris Viesturs, DV vīru koris, vīru ansamblis Kalvis, kā arī atsevišķi solisti un koklētāji. Priekšnesumi risināsies Latviešu nama galvenajā zālē. Starpbrīžos notiks dažādu darbu demonstrējumi: keramikā, aušanā, kokgriezumos u. c. Galvenā zāle būs dekorēta ar lielformāta vēsturiskām Latvijas ainavām, kā arī attēliem par Latviešu nacionālās apvienības Kanadā, Daugavas Vanagu, deju kopu, skautu un gaidu darbību. Šīs telpas dekorēšanu vada Raimonds Martinsons.

Latviešu nama augšējā zālē, ko dekorēs Pēteris Celmiņš, būs Ilzes Valdmanes vadītā rokdarbu un rotaslietu izstāde, galvenokārt dzintara izstrādājumi no Latvijas. Gunta Dreifelde vadīs tirdziņu, kas būs iekārtots Latviešu biedrības telpās, kur apmeklētāji varēs iegādāties suvenīrus. Sarīkojuma adminstrātors un kasieris ir Dainis Ķivlenieks.

Pagrabstāva zālē darbosies bufete un bārs. Pacienāšana ar tautiskiem ēdieniem atrodas saimniecības nozares pārziņā, ko vada Ilze Gurska ar palīdzēm. Daugavas vanadzes vairāk nekā nedēļu gaŗajā Karavānas sarīkojumā vadīs virtuvi. Vajadzīgs ap 4000 speķraušu vien, neskaitot citas maizītes un cepumus. Bāru ar dažādiem kokteiļiem un miestiņu pārzinās Elmārs Caune. Bāra telpas būs dekorētas ar Latvijas bērzu ainavu — Ritas Miniates dekorējums. Katru vakaru spēlēs deju kapella Runči trimdā.

Rīgas paviljons Latviešu namā būs atvērts darbdienu vakaros no pl. 6 līdz 12 naktī, sestdienās no pl. 1 dienā līdz pusnaktij, bet 1. jūlijā no pl. 1 līdz 10 vakarā. Tajā pašā laikā būs atvērti ari visi pārējie paviljoni. Īpaši autobusi no pilsētas valdes laukuma apbraukās visus paviljonus. Karavānas pase maksā 4 dol., ar kuŗu Karavānas laikā varēs apmeklēt visus paviljonus. Karavānas pases ieteicams iegādāties Toronto latviešu kreditsabiedrībā, DV klubā un pie rīcības komitejas locekļiem, bet festivāla laikā visos paviljonos.

Karavānu oficiāli atklās 22. jūnijā pl. 11,30 pilsētas valdes nama laukumā. Gadskārtējo Zenas Korsaras balvu labākajam paviljonam pasniegs Karavānas ballē trešdien, 3. jūlijā, pl. 6,30 Royal York viesnīcas Canadian zālē; balles vadītājs būs Brunis Rubess; Ieejas maksa 20 dol. no personas.

Madrides paviljonam piešķirts 1500 dol. dāvinājums pārnēsājamas skatuves iegādei spāņu tautas deju un mūzikas priekšnesumiem Karavānas laikā. Piešķīrumu izdarījis Carling O'Keefe alus darītavas mākslas fonds maijā, pavisam kopā piešķirot 175.000 dol. 140 grupām un individuāli visā Kanadā. —ls—

Sarīkojumu Kalendārs

TORONTO

16. jūnijā pl. 5 pēcp. DV namā Varoņu piemiņa „Cēsu kauju 55. g. atcere."

22. jūnijā Līgo svētki Sidrabenē.

22. jūnijā pl. 8 vak. Līgo svētki Tālavā.

29. jūnijā Līgo svētki Saulainē ar A. Brastiņa „Jānītis nāca pa gadskārtu" atkārtojumu.

29. jūnijā Jāņu vakars Mežciemā ar B. Senkēvičas sarakstīto uzvedumu „Jānīts nāca Pēteŗos".

12. — 14. jūl. Lielsarīkojums Sidrabenē.

20. jūlijā pl. 9 rītā Bērzainē DV Toronto nodaļas internās šaušanas sacīkstes. Zaļumballe.

14. un 15. septembrī. — Austrālijas latviešu teātŗa viesizrādes — rež. Gustavs Grauds.

21. septembrī, sestdien, Latviešu namā Jaunās Gaitas 100. numura jubilejas sarīkojums — Kokteilis ar vakardienas balsīm un skatiem, šāsdienas un rītdienas dzeju.

28. septembrī Toronto teātris izrādīs Kārļa Vitlingera lugu Vai pazīstat piena ceļu? V. Pukata režijā.

12. oktobrī, Toronto, ASV Bostonas ansamblis viesosies ar lugu Rīga dimd — Mārtiņa Zīverta vēsturisku spēli par kalendāru nemieriem 16. gadsimta Rīgā.

19. okt. pl. 7 vak. DV namā Toronto nodaļas gadasvētki.

2. novembrī — Latviešu nama 10 gadu atceres sarīkojums ar koncertu, vakariņām un balli. Piedalīsies Viestura vīru koris, solists A. Spricenieks u. c.

9. nov. pl. 7.30 vak. DV namā Kaŗavīru daudzinājums.

9. novembrī, — plkst. 7 vak. Sv. Andreja baznīcas telpās, V. Kārkliņa „Sarkanvīns". H. Miķelsona režijā. Ģimnazijas abitūrientu sarīkojums.

Toronto koncertapvienības koncerti

17. oktobrī pl. 8 vak. Town Hall — pianists Arturs Ozoliņš.

5. decembrī pl. 8 vak. Convocation Hall — Skaidrīte Hildebrante no Indianapoles (soprāns) un Anita Rundāne (ērģeles).

1. februārī pl. 8 vak. Town Hall — Norma Auziņa (vijole) un Ronalds Leonards (čells).

12. aprīlī pl. 8 vak. Town Hall — Ileana Pētersone-Tepfere, Stokholmas operas soliste (mecosoprāns).

SV. KATRĪNAS

15. jūnijā no pl. 3—12 naktī — St. Catharines Mednieku un makšķernieku klubs rīko zušu makšķerēšanas sacensības Niagaras upē. Sapulcēšanās parastajā vietā. Žāvēti zuši un citi pārsteigumi. Godalgošana. Visi laipni ielūgti.

NIAGARA FALLS, ONT.

27. un 28. jūlijā Jaunatnes un draudzības dienas Sheraton-Brock hotelī, Garden City Beach, St. Catharines.

Mazās draudzes devums

TORONTO LATVIEŠU KATOĻU DRAUDZES 25 DARBA GADI

Toronto latviešu katoļu draudze 9. jūnijā atskatījās uz 25 darbības gadiem. Atceri ievadīja ar dievkalpojumu lietuviešu Kristus augšāmcelšanās baznīcā (1021 College St.), pulcinot 250 dievlūdzēju. Dievkalpojumu vadīja draudzes garīgais aprūpētājs prāvests Dr. B. Kokins, asistējot tēvam Jānim no Montrealas un prāvestam St. Mozgam no Londonas. Svinīgo dievkalpojumu ar divām dziesmām kuplināja soliste Apolonija Sapale-Raikovska un ar trim dziesmām draudzes koris 20 dziedātāju sastāvā A. Gertmaņa vadībā; ērģeles spēlēja Pēteris Zariņš.

Pēc dievkalpojuma baznīcas zālē uz kopmielastu pulcējās 250 viesu, to vidū arī latviešu ev. lut. draudžu mācītāji I. Gaide un J. Cālītis, trīs lietuviešu garīdznieki, konsuls Dr. E. Upenieks, LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs un citu garīgo un laicīgo organizāciju pārstāvji. Atceres aktu ievadīja draudzes valdes priekšsēdis V. Miklašēvics, lūdzot uzrunu sacīt prāvestam Dr. B. Kokinam. Vispirms viņš angļu valodā norādīja uz draudzes darbību un tās izveidošanos, bet pēc tam, pārejot uz latviešu valodu, minēja, ka Toronto latviešu katoļu vienība ir skaitliski maza, kādēļ oficiāli nav reģistrēta kā draudze, neuzņemoties obligātas saistības, bet paliekot par vienību, nešķirojot ticību no latvietības. Visus šos gadus saglabāta latviešu katoļu kopība. Dr. B. Kokins uzaicināja visus piedalīties 14. jūnija upuru pieminēšanā, savu uzrunu nobeidzot ar Dievs, svētī Latviju!

Draudzes 25 gadu darbības pāskatu sniedza draudzes valdes priekšsēdis V. Miklašēvics, norādot, ka katoļu draudzē ir 589 dvēseles, no tām 15 bērni līdz 10 g. vecumam, 79 jaunieši līdz 18 gadiem, 250 sievietes un 245 vīrieši. V. Miklašēvics ar ģimeni bija viens no pirmajiem ieceļotājiem 1948. gadā Kanadā, bet jau nākošā gada Pūpolu svētdienā pulcēja Toronto 18 latviešu katoļus, tā liekot pamatus katoļu vienībai, un ievēlot arī pagaidu valdi: priekšsēdi V. Miklašēvicu, sekretāru K. Matuti un locekli J. Rubuli. Kopš draudzes dibināšanas līdz šim bijuši 7 draudzes priekšnieki: V. Miklašēvics (13 gadi), A. Vuciņš (3), P. Zvīdris (3), K. Boriss (2 g. 6 mēn.), K. Zeps (1 g. 6 mēn.), J. Budže un P. Erts (katrs 1 g.).

Draudzes valdes darbības sekmēšanai 1952. gadā pirmoreiz ievēlēja dāmu komiteju, kuŗā bijušas 9 priekšnieces: E. Jozāne, A. Borisa, B. Vasarāja, J. Pērkona, T. Dubrovska, M. Leja, K. Zepa, V. Niedra un M. Gabrāne.

Eiropas tautiešu atbalstam 1951. gadā nodibināts palīdzības fonds, bet tautiešu atbalstīšanai piederīgo miršanas gadījumos — bēŗu fonds. Tāpat nodibināja nekustamā īpašuma iegādes fondu, kas īstenojās ar lauku īpašuma Mežciems pirkšanu 1960. gadā.

Mežciema dalībniekiem iedalīti 52 apbūves gabali un uzceltas 29 vasaras mājas. Talku veidā Mežciemā uzcelts arī lielais krusts. To 1966. gada 5. septembrī iesvētīja bīskaps J. Rancāns, ko vēsta pie krusta piestiprinātā bronzas plāksne.

Pirmais katoļu dievkalpojums Toronto latviešu valodā noticis 1950. gada 26. februārī nelaika prelāta E. Stukeļa vadībā, otru vadījis prāv. B. Kokins, kas ir pašreizējais draudzes garīgais vadītājs. Dievkalpojumi notiek katra mēneša otrā svētdienā. Kādu laiku dievkalpojumus vadījis arī tēvs Jānis no Montrealas, kad prāv. B. Kokins veica prāvesta pienākumus Bramlejā un Ošavā.

Pie draudzes darbojas arī koris diriģenta E. Gertmaņa vadībā. Draudze atbalstījusi latviešu skolas, Brīvības fondu, LNAK un citas organizācijas.

Azaida laikā viesus ar vairākām dziesmām iepriecināja draudzes koris diriģenta A. Gertmaņa vadībā, kā arī dziedone Apolonija Sapale-Raikovska krāšņā Latgales tautas tērpā, klavieŗpavadījumu spēlējot Pēterim Zariņam, bet Richards Upenieks atskaņoja uz klavierēm Šopēna mūziku. Koncertprogrammu vadīja kora priekšnieks J. Budže.

Pie dāmu komitejas sarūpētā galda gaŗo apsveicēju rindu ievadīja konsuls Dr. E. Upenieks, aicinot uzturēt kontaktus ar ticīgo draudzēm dzimtenē, tās atbalstot morāli un materiāli. LNAK valdes priekšsēdis T. Kronbergs atzīmēja, ka no 10.000 latviešiem Toronto katoļu draudzē ir tikai ap 600 locekļu, bet tās sabiedriskās dzīves devums ir liels, minot daudzas latviešu organizācijas, kuŗu vadībā bijuši vai vēl vienmēr darbojas daudzi katoļu draudzes piederīgie. No Kanadas latviešu katoļu apvienības sveica valdes priekšsēdis S. Gabrāns un pasniedza apvienības vārdā draudzes priekšniekam V. Miklašēvicam atzinības rakstu par pamatu likšanu latviešu katoļu draudzei Kanadā. No Sv. Jāņa draudzes ar velti sveicināja māc. I. Gaide, no Sv. Andreja draudzes un māc. Ā. Čopa ar velti sveicināja māc. J. Cālītis. No lietuviešu draudzes sveica tēvs Benedikts. Ar pašas dzejoli sveica Biruta Senkēviča un nodeva 100 dol. dāvinājumu kultūras mērķu sekmēšanai. Ar aploksni sveicināja Latviešu katoļu studentu apvienības Dzintars pārstāvis Juris Leja. Bīskapa Rancāna fonda vārdā sveicināja fonda vicepriekšsēdis J. Grodnis. Vēl sveica TLB sestdienas skolas pārzine A. Martinsone, no Vindzoras katoļu vienības — Rita Grīžana. A. Vuciņš no draudzes valdes nodeva tās ilggadējam priekšniekam V. Miklašēvicam velti — grāmatu.

Ar rakstu bija sveicinājis archibīskaps A. Lūsis, prāv. B. Baginskis Čikagā, kas ir Amerikas latv. katoļu apvienības priekšsēdis, Toronto Austrumu draudzes mācītājs A. Briedis, baptistu draudzes māc. R. Ekšteins, korporācijas Lacuania pārstāvis K. Znotiņš u. c.

—ls—

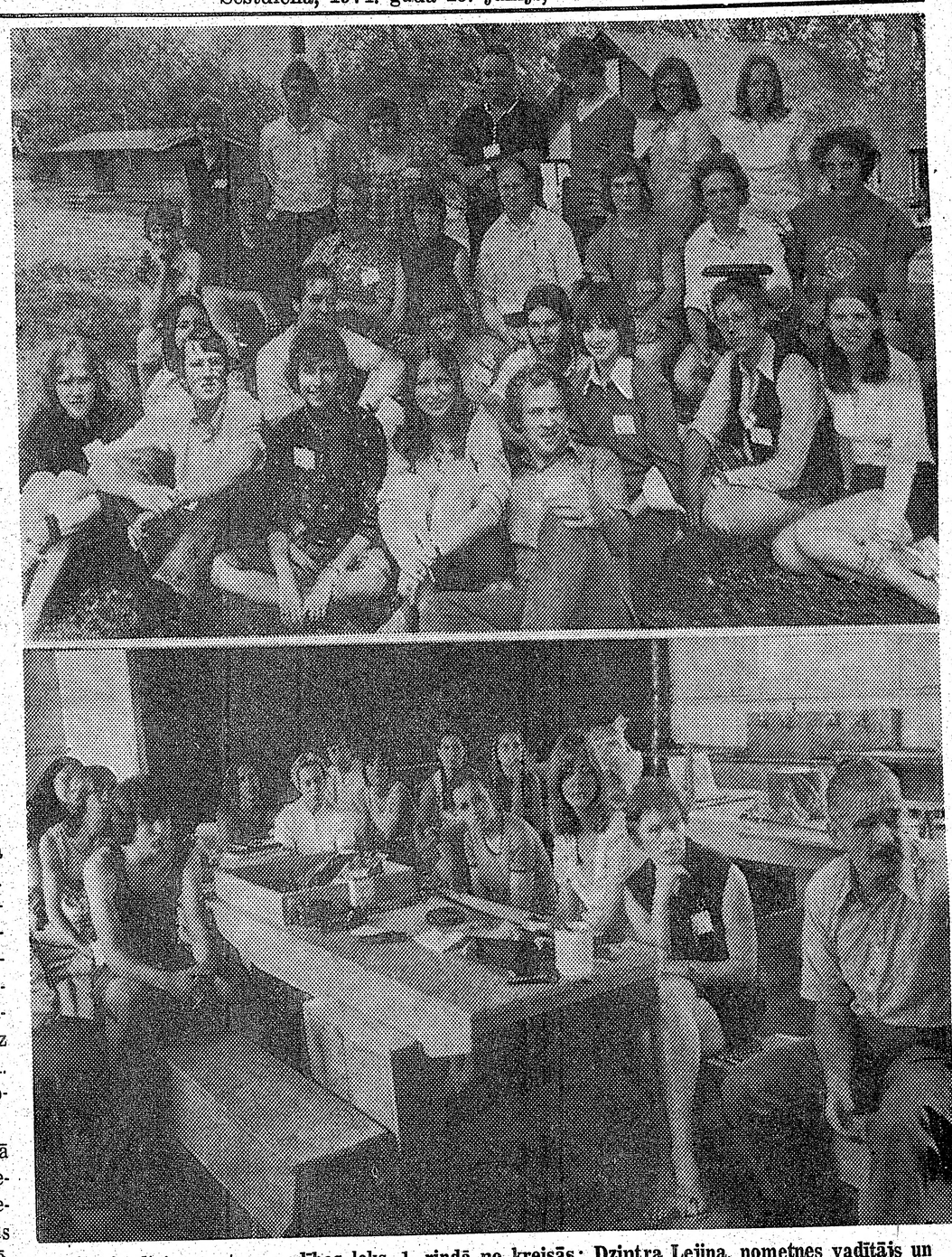

Divreiz divi nometnes vadības loks. 1. rindā no kreisās: Dzintra Lejiņa, nometnes vadītājs un administrātors Aivars Osvalds, Māra Ozoliņa, Sarma Zubāne un nometnes saimnieks Auseklis Zaķis; 2. r.: Zane Ezera, Voldemārs Gulēns, Maira Bundža, Viesturs Osvalds, Baiba Rubesa, Normunds Mieriņš un Vaira Freiberga; 3. r.: Biruta Rubesa, Jānis Trapāns, Brunis Rubess, programmas vadītāja Solveiga Miezīte, Andrejs Jansons, Māris Grauding, Alberts Upeslācis un Pēteris Graube; aizmugurē: Dagnija Staško, Janis Mūrnieks, Rita Apše, Ojārs Sils, Juris Ķeniņš, Aija Zommere un Anda Libere. Apakšējā attēlā kursantu grupa noklausās Leonīda Linauta referātu par latvju rakstiem rotu kalumos. Pa labi sudrabkalis Juris Kļaviņš. Grupas vidū keramiķe Velga Jansone. Foto: J. Liģers

Pēdējā Latvijā dzimušā paaudze satiekas

ATKLĀTI DIVREIZ DIVI KURSI BOLTONĀ

Jaunieši, kas grib mācīties par latviešiem, kā kādreiz lasīts laikrakstu slejās, piektdien, 7. jūnijā, pulcējās Boltonā Divreiz divi kursos. Bija sabraukuši nedaudz pāri par simt kursantu, lai gan nometne ar 300 akru platību var uzņemt līdz 150 dalībnieku. Citā laikā, arī ziemā, kalnainajā apvidū tiek pulcināti skolu jaunieši, dodot iespēju tuvāk novērot dabu.

Kursanti galvenokārt sabraukuši no ASV un pašu mājām, īpaši no Toronto, bet četri mērojuši tālu ceļu — pa vienam no Austrālijas un Zviedrijas un divi no Venecuēlas (viens no tiem ir teoloģijas students). Tā kā nometnē uzņem dalībniekus no 18 — 30 g. v., šis ir pēdējais gads, kad var piedalīties vēl Latvijā dzimušie jaunieši. Viena daļa ir jaunāka par noteikto robežu — tie, kas gatavojas par nometņu vadītājiem un ko sūta draudžu nometnes.

Piektdienas vakarā nometnes administrātors Osvalds Aivars kursantus iepazīstināja ar vadības loku. Programmas atbildīgā vadītāja ir Solveiga Miezīte, bet nometnes saimnieks Auseklis Zaķis. Kursanti dzīvo atsevišķās kabīnēs, ar apm. 16 vietām katrā, un katrai ēkai dots kāds no Valmieras apriņķa vietu vārdiem — Burtnieki, Annas muiža u.c. Pirmajā nedēļas nogalē bija arī ieradies prof. Osvalds no Virdžīnijas observātorijas ar dzīvesbiedri un saistošā stāstījumā notēloja Valmieras apriņķi un tur ievērojamākās vietas.

Ātrākai sadraudzībai vadība bija atradusi atjautīgu līdzekli — katram kursantam jāpieiet pie kāda nepazīstama un jāuzsāk saruna. Rotaļas un tautasdziesmas svecīšu gaismā tuvināšanos vēl paātrināja. No rīta pēc brokastīm ir karoga uzvilkšana, kuŗā kursantus iepazīstina ar jaunatbraukušiem lektoriem. Dienas darbs ļoti intensīvs: no pl. 9—11.30 lekcijas, loku pārrunām atlicināta viena stunda. Pusdienas pl. 12.30, pēc tam dalībniekiem brīvais laiks, bet vadībai sēde. No pl. 2.30—4 darba posms, tad dziedāšana vai tautas dejas, bet vakariņas pl. 5.30 un pēc tam karoga nolaišana. No pl. 6.15—8 vak. norit vakara programma, piem., tulkošanas darbnīca, Jāņu projekts u.c. Pl. 8 vakara programma, kas var būt vai nu balle, mīklu spēle, dziesmu karš.

Svētdienu ievadīja ar archibīskapa A. Lūša svētbrīdi, un pēc tam visa nometne noklausījās archibīskapa referātu. Kursu vadība, kā iepriekš laikrakstā minēts, bija iecerējusi ļoti plašas interešu ievirzes — ap 16, bet vairākas bija jāatliek, kā latviskās audzināšanas, tautiskā mantojuma, latviešu literātūras ievirze un keramikas seminārs. Arī latviešu valodas mācību ievirzi izmanto tikai pieci kursanti... Vadība to izskaidro tādi, ka vienā nedēļā valodas mācībā var apgūt maz, un kam ir lielāka interese, tie brauc uz Mičigenas latviešu valodas kursiem.

Kā minēts, pastāv arī tulkošanas darbnīca, kuŗā pārtulko angļu bērnu bilžu grāmatas latviešu valodā, tekstu mašīnrakstā uzlipinot angļu tekstam. Tādas grāmatas ir derīga mācību viela latviešu skolu mazākajās klasēs. Milvokos tādu svētīgu darbu bija paveikusi viena pati organizācija — studenšu korporācija Daugaviete, dāvinot turienes skolai vairākus desmitus šādi pārveidotu grāmatu.

Vadība priecājas, ka kursanti ātri saliedējušies par vienu draudzīgu vienību. 16. jūnijā nometņotāji sakravās savas ceļasomas atceļam uz māju.

E. E.

Dzīvojam Latvijas šodienu

(Turpinājums no 6. lp.)

tautas labā un ir atjaunojuši karā izpostīto. Vairums no tiem latviešiem tagadējā Latvijā, kuŗi ir atbildīgi par turienes saimnieciskās dzīves vadību, palīdz savai tautai, ar ko vien iespējams, un savas tautas vajadzības zina un pārzina nesalīdzināmi labāk nekā mēs, kas bijuši 30 gadus svešumā. Būtu ļoti aplam, ja mēs no svešuma tālumiem viņus atalgotu ar asumiem un nesavaldīga niknuma izvirdumiem. Ja mēs rakstām vai runājam par dzīvi un tautu Latvijā, jpturas pie faktiem, ko mums vēstī dzīves īstenība. 1974. gadā to neviens un nekur vairs nevar noslēpt ar propagandu. Kas tai vēl tic, tie arvien vēl dzīvo laikā, kad Staļins un Hitlers, Molotovs un Ribentrops nolīga savus sirsnīgos zagšanas, laupīšanas līgumus Eiropā 1939. gadā. Šo līgumu vēsture arī šodien latviešu, igauņu un lietuvju tautām pašu mājās un tiem, kas izkaisīti pasaulē, turas kā ap kaklu apsiets smags nāves dzirnakmens.

Šinīs apstākļos būtu jārada kaut kas līdzīgs aksiomai, kas teiktu apmēram tā: Mūsu tautas jau tā ilgi bendēto un šodien trauslo psīchisko enerģijas krājumu izšķiešana brēcošā, jūtu karsētā cīniņā pašu starpā svešumā vai arī pret latviešiem pašreizējos apstākļos Latvijā būtu kopējais mūsu tautas zaudējums pārdzīvot kā tautai nākošos gadu desmitus un simtus.

Mūsu mazās tautas lielais liktenis ir nolicis mūs mūsu pašreizējā atbildībā. Lai arī lielās tautas rietumos, kas tāpat ir vainīgas mazo Baltijas tautu izpostīšanā, ciniski klusē, lai visi lielie draud mums reizēm, lai viņi brīnās un uztraucas par mūsu negribēšanu labprātīgi mirt, esam palikuši iekšēji bezbailīgi un neatkarīgi. Mums sevi ir jātrenē šim nolūkam. Daļa no šī treniņa ir psīchiskās enerģijas oīkonomija katrā pašā un mūsu tautā. Mēs negribam atņemt nevienai tautai neko. Gribam paturēt kā tauta tikai savu, kas mums piederējis no mūžiem — savu zemi, territoriju, savu brīvību, valodu, garu, dvēseli un tiesības attīstīt savas tautas personību laikmetā, kad šīs tiesības ir dotas agrāk nekad nedzirdētām Afrikas tautām.

Ar krievu tautu mēs varētu būt draudzīgi kaimiņi. Latviešiem ar krieviem ir ģeografiski un vēsturiski kopējs liktenis. Jau daudz dzirdēts, ka mums nav robežu ne ar vāciešiem, ne frančiem, ne angļiem, ne amerikāņiem, bet ar krieviem. Šo reālitāti neviens un nekas nespēj grozīt. Ir arī skaidrs, ka latviešu tautas jūtās ne ar kādu krievu propagandu un spaidiem nespēs grozīt arī to reālitāti, ka latviešu tauta grib paturēt savu latviešu zemi latviešiem. Līdz šim tomēr nav nekādu zīmju, ka krievu imperijas vadītāji būtu vēlējušies parādīt draudzību un cieņu saviem mazajiem kaimiņiem. Viņi liekas arvien vairāk ieinteresēti, lai mazās tautas justu bailes un bijību pret „lielo krievu tautu", bet lai tanī pašā laikā to katrā Latvijas, Igaunijas un Lietuvas preses izdevumā godinātu par „brālīgo" . . .

Varbūt reiz reālitāte piespiedīs, ka krievu tautas apzinīgākie vadītāji nākamās paaudzēs atzīs, ka mazo kaimiņu tautu draudzība Krievijai var būt viendien daudz vērtīgāka nekā šo mazo tautu pārvaldīšana ar baiļu pātagu. Mūsu elektronikas un informācijas eksplozijas laikmetā šī pātagas valdīšanas metode kļūst arvien vairāk par atpakaļ sitēju pašiem pātagas turētājiem. Ne velti katra Rietumu pasaulei visur pieejamā ziņa, avīze, grāmata vai pat vēstule tiek turēta projām kā nezkāds postīgs ierocis, kas varētu saindēt „laimīgo dzīvi". Baiļes no pašu valdītām tautām valdītājos nav nekādas mazās.

Beigās jāpiemin, ka kādā no dzimtenes saņemtā vēstulē bija daži zīmīgi jautājumi: „Kāpēc jūs tur, aizjūrās, gribat tīksmināties par to, ja mums šeit gadās labības neraža? Vai jums ienāk prātā, kas no tādas neražas cieš visvairāk? Kāpēc jūs tur visam tam, ko mēs šeit Latvijā veicam kultūras darbā, gribat pieiet ar it kā izteiktu zobgalību? Tas sāp mums, kas dara to labāko no iespējamā. Vai jūs būtu tie, kas mīlētu Latviju vairāk un apzinīgāk nekā mēs, kas esam šeit, it kā jūs zinātu labāk par mums, kā mums vajadzētu dzīvot, rīkoties, uzvesties, runāt un rakstīt? Būtu jūs padzīvojuši mūsu vietā . . ."

Mums pašiem sev būtu jāpavaicā daži īsteni jautājumi: Kas varētu apgalvot, ka mēs svešumā varētu būt tie, kas Latviju mīlējuši vairāk nekā tie, kas bijuši un ir ar savu zemi un tautu kopā visus šos gadus? Vai mēs tiešām drīkstētu pamācīt dzimtenes latviešus, kā tiem šodien vajadzētu dzīvot, rīkoties, uzvesties, rakstīt vai runāt? Vai mums nebūtu jāmoņem savas dārgās cepures un jāpaklausās arī viņos, meklējot rītdienas un rītgadus mūsu visu Latvijai.

Jānis Klīdzējs

Latvieti!

Mīlīgais, siltais Latvijas 1941. gada 14. jūnija rīts parādīja mums visiem, kas ir mūsu lielākais ienaidnieks, kā arī jo pilnīgi parādīja tā nolūkus: ne tikai noslaucīt no zemes visu Latvijas valsti, bet arī iznīcināt ātri un pēc zināmas metodes visu latviešu tautu.

Mēs it labi zinām, ka līdzīgas metodes ir tikušas lietotas, kopš ienaidnieks okupējis mūsu zemi, tikai pārveidotā, vairāk slēptā formā.

Latviešu tauta savā zemē šīm varmācībām nespēj pretoties: ienaidnieks pārāk spēcīgs.

Mēs, trimdas latvieši esam atbildīgi savas tautas, valsts un visas pasaules priekšā par cīņas turpināšanu, kuŗas nolūks ir atbrīvot Latviju no okupantu varas un atdot latviešiem atkal pašnoteikšanās tiesības savā zemē. Šim nolūkam kalpo un cīņu koordinē mūsu centrālās trimdas organizācijas ar Pasaules Brīvo Latviešu Apvienību priekšgalā. Visu šo mūsu kopējo uzdevumu veicināšanai un atbalstīšanai pie PBLA ir nodibināts Latvijas Brīvības Fonds.

Ar labiem nodomiem vien nepietiek. Arī sāpju asaras neatbrīvos mūsu valsti un tautu. Mums vajadzīgi līdzekļi. Nauda runā un dara darbus. Un jo vairāk šai centrālai organizācijai būs līdzekļu, jo spēcīgāka tā būs cīņas laukā.

Tādēļ, latvieti, pieminot 1941. gada 14. jūniju, neatsakies nolikt kādu ārtavu pēc savām spējām un ieskatiem uz mūsu brīvības altāŗa, jo no Tavas devas būs atkarīga mūsu tautas un valsts nākotne.

Savu ziedojumu Tu vari nodot, izpildot zemāk ievietoto uzaicinājumu. Tāpat būtu vēlams, ja 14. jūnija atcere (kā arī citas nozīmīgākas sanāksmes) būtu izkārtota tā, kā tās apmeklētājiem būtu iespēja nodot savu ziedojumu LBF, neizpildot nekādu anketu, ja kāds tā vēlētos.

Latvijas Brīvības Fondam jākļūst par visas latviešu tautas fondu! Nodosim savus ziedojumus 14. jūnija atcerei gan individuāli, gan atceres sanāksmēs, gan arī dievkalpojumos, un sāksim to šogad.

Čeki rakstāmi uz Latvijas Brīvības Fonds Ltd. vārda. Kanadā dzīvojošiem tie sūtāmi uz šādu adresi: Latvian National Federation in Canada, Latvian House 491 College St., Toronto 4, Ont. ASV dzīvojošiem: World Federation of Free Latvians, Post Office Box 432, Rockville, Maryland 20850, U. S. A.

Dr. A. M. Šteins,
Finanču komitejas loceklis Kanadā

PASAULES BRĪVO LATVIEŠU APVIENĪBAI!

☐ Vēlamies iestāties Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības LATVIJAS BRĪVĪBAS FONDĀ. Apsolāmies tajā iemaksāt $(ASV) ..... (vismaz $500). Šo summu sākot ar 1974. gadu

☐ iemaksāsim vienā reizē

☐ nomaksāsim pakāpeniski ... gados, katru gadu iemaksājot $ .....

☐ novēlēsim savā testamentā un uzdosim Fondam testamenta parakstīšanas datumu.

Ziedojums Latvijas Brīvības Fondā ierakstāms kā novēlējums

☐ no .....

☐ ..... pieminai

☐ Nevēlamies iestāties PBLA Latvijas Brīvības Fondā, bet Pasaules Apvienībai tekošai nacionālpolītiskai darbībai pievienojam $ ..... ziedojumu

Datums: ..... Paraksts: .....

Vārds un adrese: .....

Čeki izrakstāmi uz Latvijas .....

Brīvības Fonds, Ltd. vārda. .....

Sveiciniet savus piederīgos Līgo svētkos ar vērtīgu

IMANTAS SAINI

Piemēram:

2 kg siers, ½ kg sviests, 1 kg bēkons, 2,5 kg milti, 2 kg cukurs, 3 pc. sausais raugs ..... US$ 45.00

vai arī:

VASARAS PIEDĀVĀJUMS DĀMĀM

3 m vilnas drāna vasaras mētelim vai kostīmam, zila vai bēša, 10 m moderns poliester vai kokvilnas audums, 3 dažādām kleitām, 5 m bieza, t. zila kokvilnas drāna darba apģērbiem - džīnām, 1 saliekams lietussargs ..... US$ 100.00

VASARAS PIEDĀVĀJUMS KUNGIEM

1 moderni rūtots virskrekls, 1 piemērots vilnas pullovers vai jaka, 1 modernas džīnas vai 3 m. drāna US$60.-

Abus saiņus apvienojot ..... **US$ 140.00**

Cenas ir visas nodevas ieskaitot, bez jebkādas piemaksas līdz š. g. 1. jūlijam.

Mūsu atvaļinājums ir šogad no 1. līdz 31. jūlijam.

Vēlot mūsu klientiem un pārstāvjiem skaistu saulainu vasaru

IMANTA PARCEL SERVICE

MOSEKEARET 6 — 2880 BAGSVAERD
COPENHAGEN DENMARK

Latviešu kreditsabiedrībā Toronto

dabūjamas

KANADAS OLIMPIADAS

LOTERIJAS BIĻETES

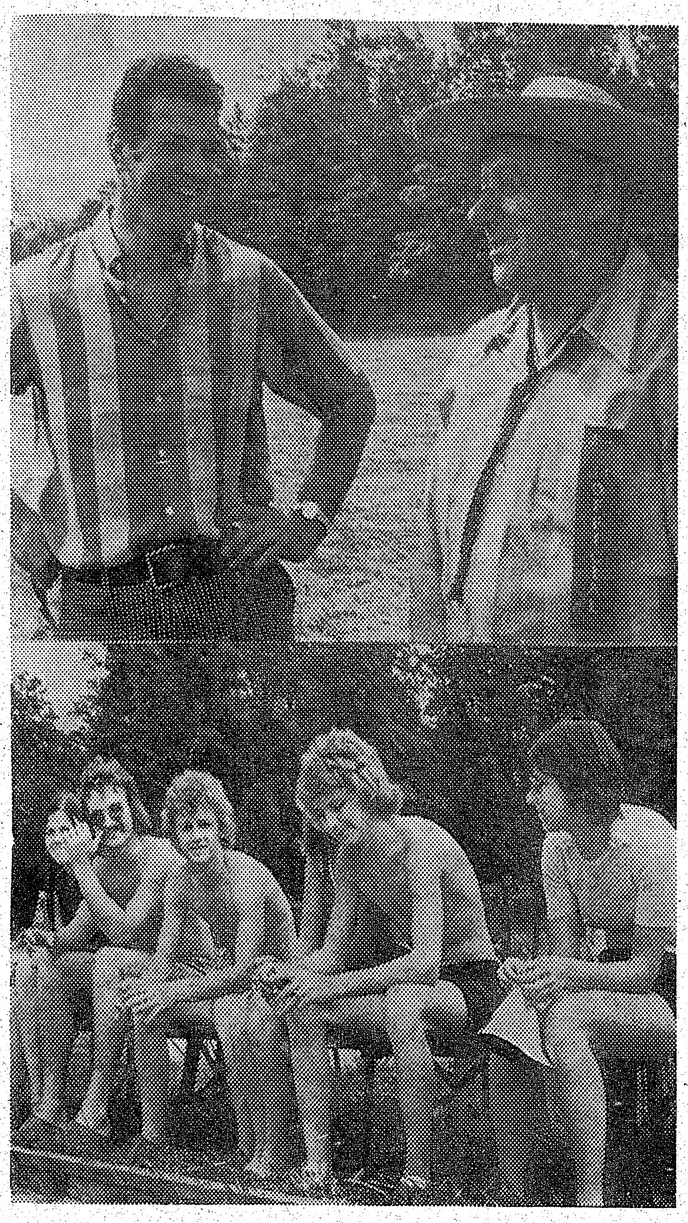

DV un LSAK jaunatnes sporta svētkos 8. un 9. jūnijā Sidrabenē tiesnešu pienākumus, kā parasti, veica Jānis Ādminis (attēlā pa labi) un latviešu olimpietis diska mešanā un lodes grūšanā Juris Pūce. Apakšā — skatītāju solos, sekojot sacensībām, no kreisās: Ārija Purva, Imants Ķivlis, Arvīds Ozoliņš, Pēteris Blatchins un Rita Cinovska.

Foto: J. Ligers

Pēkšņi no mums šķīrās mana mīļā sieviņa, mūsu māmiņa un vecmāmiņa

Emilija Briedis dz. Midegs

dzimusi 1905. gada 14. oktobrī Mazstraupē,
mirusi 1974. gada 10. jūnijā Sidrabenē.

Dieva mierā guldīta 14. jūnijā latviešu kapos Toronto.

Gan mīlestībā klusi
Par tevi as'ras birst,
Ko ar tev' zaudējusi —
To sirds vairs neaizmirst.

Dārgā piemiņā viņu paturēs

vīrs Augusts, dēli, vedeklas un mazdēli.

Jānis Glāzers

dzimis 1901. gada 20. jūnijā,
miris 1974. gada 4. jūnijā Toronto.

Sv. Jāņa ev. lut. latviešu draudzes Toronto
Palīdzības Fonds

Pasaules meistarsacīkstes futbolā

Spēles notiek no 13. jūnija līdz 7. jūlijam. To labā vācieši atbrīvojuši 2 arabu terroristus

Šajā nedēļā simtiem kanašu un amerikāņu lido uz Vāciju cerībū iegūt ieejas kartes pasaules meistarsacīkstēm futbolā. Vairāki tūkstoši bļetes bija jau iegādājušies agrāk. Daudz tūkstoš kanadiešu noskatīsies spēles Maple Leef Gardens vai kādā amerikāņu stadionā, bet simtiem tūkstoši tās vēros CBC televīzijas raidītājā. Tā pie mums kādreiz populāro sportu noskatīsies vismaz biljons skatītāju.

Šis sporta veids, kas ir populārākais 20. g. simtenī, līdz šim gan nebija populārs Ziemeļamerikas kontinentā. Kanadiešu sporta lietpratēji domā, ka tas sāk ieviesties, skatoties no materiālā viedokļa, jo ir lētāks, salīdzinot ar hokejam un beisbolam vajadzīgajiem rīkiem un ietērpu. Kanadā jau esot simtiem jauniešu vienību. Bet liekas, ka iemesls ir iecelotāji, visvairāk italiešu un vāciešu aprindās, jo sākoties baltiešu iecelotāju ieplūšanai Ziemeļamerikā, arī tie savu populāro sportu pamazām atmeta, pievēršoties vietējo sporta veidiem. Sīksti turējies vienīgi DV futbola klubs (vairāk nekā 20 g.) un dažas vienības ASV — tas viss. Šodien arī Ziemeļamerikas sportā daudz kas mainījies. Neilgi atpakaļ Toronto Versity stadionā, kad Ziemeļamerikas „soccer" (futbola) līga uzvarēja Neapoles vienību no Italijas, pūlis jau bija ap 16.000.

Pasaules meistarsacīkstes futbolā sākās, kad FIFA (International Football Association) nolēma pirmo pasaules meistarsacīkšu kausu izcīnīt Ungārijā 1930. g. un tas tika nosaukts FIFA prezidenta Jūlija Rimeta (no 1921. — 1954.) vārdā. Visas pasaules valstis par šo kausu cīnījās no 1930. g. — 1970. g., kad Brazilija to ieguva trešo reizi (1958, g. 1962. g. un 1970. g.). Šogad 16 nācijas mestarsacīkšu finālā izcīnīs jaunu kausu.

Pēdējos četrus gadus 142 valstis cīnās dažādās grupās, līdz beidzot 14 iekļūst finālā. Divas — mājasmāte Rietumvācija un Brazilija, kā titula aizstāve tiek finālistos ieskaitīta automatiski, pārējās ir: Arģentīna, Austrālija, Austrumvācija, Bulgārija, Čīle, Haiti, Holande, Italija, Jugoslavija, Polija, Skotija, Urugvaja, Zaire un Zviedrija.

Līdz šim palītiku šais spēlēs ienesusi Pad. savienība. Kad Maskavā Čīle ar Pad. savienību spēlēja neizšķirti, revanša spēlei vajadzēja notikt Santjago, bet krievi atteicās spēlēt stadionā, kas esot lietots kā koncentrācijas nometne. Uzvaru piešķīra Čīlei. Spēļu vadība baidās no kreiso demonstrācijām, un tādēļ apsardzība būs ļoti stingra.

1. grupā finālspēles notiks Berlīnē — Rietumvācija un Austrālija, 2. grupā Jugoslavija, Brazilija, Zaire un Skotija, 3. grupā — Holande, Urugvaja, Zviedrija un Bulgārija, 4. grupā — Italija, Polija, Arģentīna un Haiti. Vai uzvarēs Brazilija vai Italija?

E. T.

Vajadzīga uzticama persona

vieglam uzrauga darbam fabrikā

no pl. 5 — 11 vakarā — 5 dienas nedēļā.

Alga pēc vienošanās. Angļu valodas zināšanas nepieciešamas.

Zvanīt E. Lejiņam 863-1166, Toronto

Iznākusi agronoma

JĀŅA VENNERA

grāmata

ĢIMENES MĀJAS AUGĻU DĀRZS.

Rokas grāmata augļkopjiem.

Vairākās grāmatas nodaļās ir noderīga informācija arī košuma koku un krūmu, kā arī puķu un sakņu audzētājiem.

Grāmata glīti iesieta un piemērota arī dāvanai.

Cena $6.—

Pasūtinājumus adresēt:

J. VENNERS,
2921 Courtland Ave.,
Kalamazoo, Mich. 49004.

Laikraksta
LATVIJA AMERIKĀ
atsevišķus numurus
var pirkt Toronto
latviešu veikalos un
DV grāmatnīcā,
491 College St.,
kā arī LA spiestuvē,
125 Broadview Ave.

DĀVANAS KATRAM GADĪJUMAM

KERAMIKA, ROTASLIETAS, ĀDAS UN KOKA IZSTRĀDĀJUMI, AUDUMI, GRĀMATAS, APSVEIKUMU KARTĪTES

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ

Latviešu namā, 491 College ielā, Toronto, Ont. M6G 1A5
(atvērta katru dienu no pl. 12 dienā līdz 8 vak.,
vasaras laikā sestdienās, un svinamās dienās slēgta).
Pieņem maksājumus par laikrakstu un sludinājumus.
Pārsūtām naudu, certifikātus un saiņus uz Latviju (pēc kataloga). Tuvākai informācijai zvanait.

921-7121

Steidzīgi meklēju mašīnrakstītāju

stāstu grāmatas pārrakstīšanai no rokraksta vai lentes.

Mašīnraksts varētu būt arī bez garumzīmēm un mīkstinājumiem.

Laipni lūdzu zvanīt
Irmai Grebzdei, tel. 277-1163, Toronto

(35. turpinājums)

„Tas nekas. Man jāredz, kā vidzemnieki svētī Jauno gadu," saka Milda. Tad visi sakustas un iet. Nav tālu ko iet. Tikai pāris ielu.

„Nedomāju, ka tu varēsi dabūt sliktāku iespaidu par vidzemniekiem. Te Jaunsmiltenē ir salasījušies visādi no visas Latvijas, un arī latvieši no Krievijas," paskaidroju Mildai.

Dadžu māja ir liela. Cik redzams, vēl gan nav pabeigta būvēt, bet telpas ir lielas. Dzīvojamā istabā ir labas mēbeles un pie sienām spoguļi.

Viens no brāļiem uzliek patafonu un sāk dejot. Milda dejo vienā laidā. Vēlāk ienāk vēl pāris skuķu no blakus mājām. Puiši lej degvīnu lielās glāzēs un dzeršana iet milzīgā tempā. Vienā brīdī Jānis Grasis pieceļas un uzbrūk Mildai. Viņš grib to bučot. Milda atkal pieklājīgi izvairās, bet tas jauno puisi sanikno. Viņš sagrābj Mildu un skūpsta. Kad palaiž to vaļā, asinis parādās uz Mildas lūpām.

„Ejam mājās. Te taču zvēri, ne cilvēki," saka Milda.

„Nu, nepalaid muti, pīlīt. Mēs te neesam pieraduši, ka skuķi lieto lielas žaunas."

Tagad atkal Grasis metas Mildai virsū. Kad viņa turas pretī un neiet līdz uz otru istabu, dzirdu, ka nošvīkst plīstoša drēbe. Mildas kleita ir pārplēsta.

Te nu es iejaucos un saku Grasim:

„Lūdzu, liec viņu mierā. Neesam nākuši, lai skatītos mūļķības."

„Ko tu, puika, man aizrādīsi," un Grasis sakeŗ mani pie deguna. Tanī brīdī triecu dūri Grasim zodā. Viņš krīt ar tādu sparu, ka arī galds ar glāzēm apgāžas. Paņemu Mildu pie rokas un saku: „Iesim atpakaļ pie Ērgļiem, tur mūsu drēbes. Piedod, ka tā iznāca. Nebiju gaidījis tādas beigas."

Vecais Grasis, redzēdams situāciju, saka uz dēliem:

„Kaunaities. Vai esat jau dzīvnieki palikuši? Nu tu, Jāni, dabūji no puikas pa kaklu. Tā tev vajadzēja. Piedzēries kā teļš."

Jānis Grasis nokaunējies pazūd otrā istabā.

„Redzi nu, kā iznāca. Varbūt vakarā vajadzēja palikt mājās," saku Mildai, kad izejam uz ielas.

„Nekas sevišķs jau nav noticis. Tu jau mani brīdināji. Pati ziņkārības dzīta iekritu. Laikam vajadzēja tevi klausīt. Man gribējās padejot. Neesmu dejojusi, kamēr vasarā mūsu pusē zaļumu ballē," runā Milda, pieķērusies manai rokai.

„Šovakar balle biedrības mājā. Kāpēc neteici ātrāk. Būtu aizgājuši un dejojuši, cik patīk. Vai tev patīk mežonīgi vīrieši?" iejautājos.

„Faktiski katrai sievietei patīk vīrišķība. Pēc tās mēs, sievietes, dzenamies."

„Nu tad jau tev nav žēl ne kleitas, ne lūpas," uzvelku Mildai.

„Taisnību sakot nē. Lūpa sadzīs, un kleitu var nopirkt jaunu. Šovakar gan no šiem piedzērušiem vīrišķību nevarēja manīt nemaz. Tas bija šņabis, kas rīkojās. Tāpēc jau Zemgalē mūsu pusē cilvēki sadalījušies grupās. Tos, kas šņabi nevar panest un taisa traci un nepatikšanas uz katra soļa, ļaudis pamazām sāk izslēgt no sabiedrības. Tas, ko šovakr redzēju, nav nekas jauns. Arī mūsu pusē redzēju tādas pašas lietas, kas notika šovakar. Beidzamā laikā gan vairs nenotiek. Bija gadījumi, kad pāris piedzēruši ienāca balles laukumā un izdemolēja visu sarīkojumu. Tagad mēs šādus brāļus nelaižam sarīkojumos iekšā. — Neuztraucies par šo vakaru. Ja jau kaut kur iet, tad visādas varbūtības jāparedz," saka Milda.

„Man šis bija pirmais vakars ārpus mājas, radu un kaimiņu sabiedrības. Varbūt ka man nevajadzēja sist. Es jau vēl īsti nezinu, kas šādās reizēs jādara," stostos.

„Tu darīji pareizi. Grasis bija gatavs stiept mani uz gultu. Kad turējos pretim, viņš pārplēsa manu kleitu. Labi, ka tu proti aizstāvēt dāmas," saka Milda un smaidīdama skatās man acīs.

Kad redzu, ka Milda smaida, arī man pāriet sliktā sajūta.

„Lai nu paliek. Kas bijis, bijis. Izlietu ūdeni nevar sasmelt. Pati biju vainīga. Nevajadzēja par daudz koķetēt ar piedzērušiem vīriešiem. Ko meklēju, to dabūju. Paldies man par vakaru. Bija laba izklaidēšanās," saka Milda, kāpjot pa trepēm augšā uz muižu.

Kad apstājamies pie skolas, kur ir meiteņu internāts, Milda atspiežas pret stabu un smaidīdama saka:

„Jāpieturas pie staba. Tagad mani skūpstīs nevainīgs Vidzemes lauku puisis," un viņa atkal izliekas draiskulīga kā vienmēr. Kā parasti apjūku. Nezinu ko darīt. Milda atspiedusies pret stabu, acis aizvērusi gaida. Nobučoju viņu labā pusē uz lūpām. Kreisā puse viņai ir uzpampusi.

„Tu skūpsti mani, it kā tu atvadītos no vecmāmiņas. Kad tu reiz dzīvē kaut ko iemācīsies?" un, saķērusi manu galvu, viņa skūpsta aizrautīgi. Sajūtu viņas asins sāļumu, kas nāk no pušās lūpas. Tad viņa smaidīdama saka: „Nu, tad līdz vakaram. Tagad jātaisās uz kūti. Uzlikšu mālūdens kompresi uz lūpas. Līdz vakaram būs labi. Paldies par vakaru."

Paraustu plecus. Jā, sievietes ir neizprotamas. Domāju, ka Milda būs noskaitusies, bet viņa ir vairāk nekā apmierināta.

Ejot uz internātu, iedomājos, ka zooloģijā mācījos, ka sieviešu dzimumi ar prieku noskatās, kā vīriešu kārtas aizstāvji viņu dēļ cīnās. Katru dienu kaut ko mācos. Tagad tikai iedomājos, cik labi būtu bijis mājās. Mēs visi, pazīstami cilvēki, dejotu kopā, priecātos kopā bez naida. Man rodas kauns, ka palaidu roku. Un tas viss vēl sieviešu dēļ.

*
* *

Jaungada dienā pieceļos vēlu. Jūtos noguris. Vakardienas neparastie piedzīvojumi dara savu. Tas šodien izjūtams. Kad atveru acis, ieraugu Kālīti ar zilu aci.

„Ak tad uzrāvies gan uz kulaka?" smejos, līzdams laukā no gultas.

„Viss kas gadās, kur vīri rīkojas. Tiem, kas ieķērušies meitiešiem brunčos, tiem jau nekas nevar notikt," uzvelk mani Pēteris Ņurcis. Vēlāk dabūju zināt, ka Kālīts pēc Jaungada sagaidīšanas ar riteni braucis atpakaļ uz skolu. Ceļā divritenis sācis slīdēt un Kālītis iekritis grāvī. Aci sasitis uz cieta sasaluša sniega.

Pārējie pa lielākai daļai Jaungadu sagaidījuši kinītī. Pēcpusdienas slaukšanas laikā man jāiet uz veco kūti pienu svērt, tāpat arī vakarā. Pa ceļam satieku naktssargu, pirtnieku un galdnieku. Visi trīs vecie muižas piederīgie ir vēl pilnā. Visi trīs sastājušies runā vienā balsī, bet nav neviena, kas klausās. Kad kūts durvīs satieku Asofreju, viņš kaut ko ātri nobeŗ igauniski. Paraustu plecus un eju tālāk. Kāda no muižas slaucējām saka: „Kad Asofrejs pilnā, tad te viss iet pa igauniski."

„Man liekas, jūs visi jau tagad būsit iemācījušies igauniski. Tad jums Asofreju saprast nav nekādu grūtību."

„Kur nu, kur nu tik ātri. Kad skaidrā, tad jau viņš pļukst pa latviski," dusmīgi atcērt slaucēja.

Muižas strādniekiem Asofrejs nepatīk, varbūt tāpēc, ka ārzemnieks — igaunis ir ielikts par kūts pārzini, vai arī tāpēc, ka viņš no strādniekiem prasa perfektu darbu.

Kad esmu nosvēris pienu un nododu kūts grāmatas Asofrejam, viņš izrauj pusstopu un sauc: „Nu tad veiki uz tam jaunam gadam," tad viņš ieņem malku no pusstopa, garšīgi nolaizās un sniedz pudeli man. Redzu, ka viņam tiešām šņabis garšo. Viņš to dzeŗ kā kādu milzīgu gardumu, acis nemirkšķinādams. Zinu, kas jādara. Pielieku pudeles kaklu pie mutes un dzeŗu. Kad atdodu pudeli atpakaļ Asofrejam, viņš uzsit man uz pleca un saka:

(Turpinājums sekos)

SPECIĀLOS rubļu CERTIFIKĀTUS labāko dāvanu uz

LATVIJU

Lagad labāku nekā jebkad agrāk

INTERTRADE EXPRESS CORP.

To sakām mēs un to saka arī jūsu piederīgie.
Par tiem jūsu piederīgie var iegādāties visu, ko vēlas, par daļu no parastās vērtības, tas ir apm. tā, ka jūs būtu iegājuši veikalā ar $100 un nopirkuši mantas $200 vai $300 vērtībā, vai pat vairāk.

Speciālos rubļu certifikātus var arī ļoti izdevīgi apmainīt pret parastajiem rubļiem.

PILNĪGA GARANTIJA UN APDROŠINĀŠANA

Certifikātu piegāde mājās apm. 3 nedēļu laikā.

Speciālā rubļa vērtība ir $2.60

Pieprasait mūsu illustrētos katalogus.

PASŪTINAIT TAGAD tikai caur

INTERTRADE EXPRESS CORP.

125 East 23rd. Street, Fifth floor NEW YORK, N.Y. 10010, tālr. 982-1530

Ļoti svarīgi — Automobiļi Ātra piegāde

Izvēlaties no šiem jaunajiem modeļiem:

	Cenas US $
Zhiguli Vaz 2101	**$3494.00**
Jaunais, uzlabotais (Export Model)	
Zhiguli Vaz 2103	**$4007.00**
Zhiguli Vaz 2102 Station Wagon (Export Model)	**$3853.00**
Moskvith 412 IE	**$3544.00**
Moskvith 408 IE	**$3259.00**
Moskvitch 426 IE Station Wagon	**$3698.00**
Moskvitch 427 IE Station Wagon	**$3968.00**
Zaporozhets Zaz 968	**$2234.00**
Zaporozhets Zaz 968 E. jauns	**$2389.00**

Pieprasait mūsu speciālo illustrēto apkārtrakstu ar automašīnu attēliem. Pieņemam pasūtinājumus arī DZĪVOKĻIEM, PĀRSŪTĀM LIETOTAS DRĒBES.

Iebraucēji no USSR, pieprasait speciālo informāciju! Mums ir 25 gadu pieredze šais darījumos un mums ir tūkstošiem apmierinātu klientu.

Speciālie rubļu certifikāti ir labākā dāvana

Intertrade Express Corp., 125 East 23rd. Street, New York, N. Y. 10010, kas speciālizējusies jau 25 gadus dāvanu sūtīšanā uz Pad. Savienību, ziņo, ka speciālie rubļu certifikāti ir labākā dāvana piederīgiem Latvijā.

Speciālie rubļi ir četrreiz vērtīgāki par parastiem, tāpēc tie ir izdevīgāki. Saņēmēji ar tiem var iegādāties visu speciālajos Vneshposyltorg ārzemju valūtas veikalos par apm. ¼ no mantu vērtības parastos rubļos, vai pat lētāk.

Speciālos rubļu Certifikātus var izdevīgi apmainīt arī parastajos rubļos par dārgāku likmi. Mēs varam jums ieteikt sazināties ar INTERTRADE EXPRESS CORP. 125 East 23rd. Street, 5th Floor, New York, N. Y., 10010, tālr. 982-1530 un pieprasīt bezmaksas illustrēto katalogu.

RELIĢISKĀ DZĪVE

Dumpīgā planēta

Vēl gadsimta maiņā pasaules kontinenti likās tik tālu šķirti viens no otra, ka tikai retiem cilvēkiem bija izdevība redzēt vairāk par vienu kontinentu. Tādēļ ceļojumu apraksti bija saistīga lasāmviela, kas apbūra jaunus prātus, un viens otrs uzņēmīgāks mēģināja apceļot pasauli kaut vai kājām.

Kad augu Liepājā, mēs, zēni, mēdzām izvadīt un sagaidīt Austrumāzijas sabiedrības kuģus, kas brauca no Liepājas uz Ameriku un atpakaļ. Kā mēs toreiz apskaudām kā pasažierus, tā kuģa apkalpi! Katram no mums bija vēlēšanās piedalīties kā apkalpes zēnam kaut tikai vienā vienīgā braucienā uz Ameriku. Tas tad būtu bijis tāds vienreizējs piedzīvojums un notikums, par kuru varētu visu mūžu sapņot un stāstīt vēlākām audzēm. Dažiem no zēniem šī laime uzsmaidīja.

Tagad kontinenti it kā pievirzījušies viens otram tik tuvu, ka ar strūklidmašīnu dažās stundās var sasniegt jebkuru pasaules daļu. Arī tautas viena otrai it kā pietuvinājušās. Cilvēks šodien nav tikai tas, kam ir balta ādas krāsa, bet cilvēka apziņu savās krūtīs nes visi, neatkarīgi no ādas krāsas vai civilizācijas un kultūras sasniegumiem. Bet ar šo „cilvēkapziņas" rašanos cilvēkā pasaulei draud briesmas.

Gadsimta maiņā gudri cilvēki sarakstīja biezas grāmatas par „dzeltenām briesmām", kas apdraud pasaulē balto cilvēku. Tādas briesmas pasaulē nav mazinājušās, drīzāk vairojušās. Dzeltenām briesmām klāt nākušas „melnās briesmas", kas apdraud Amerikas Savienotās Valstis, kur melno cilvēku dzimstība drīz pārsniegs balto cilvēku dabisko pieaugumu. Tāpat Āzijas, Afrikas, Dienvidamerikas kontinentos dzimst vairāk bērnu nekā balto cilvēku kontinentā Eiropā. Tomēr krāsaino cilvēku vairošanās nav vienīgās briesmas pasaulei, tās ir briesmas, pirmkārt baltajam cilvēkam, bet tai pašā laikā pasaulei draud „eksplozijas" briesmas no cilvēku pārprodukcijas.

Tagad pasaule izveidojusies ar vienu cilvēci, bet daudzām civilizācijām. Pēc mūsdienu slavenā vēsturnieka Arnolda Toinbija aplēsēm cilvēce jau esot pārdzīvojusi 20 civilizācijas, kas dzimstot kā bērni, lai novecotos un nomirtu, konstatē Toinbijs. Viņa aplēsē mūsu, jeb Baltā cilvēka, civilizācija nebūs šinī likumā izņēmums, jo esot jau saskatāmas drošas pazīmes mūsu civilizācijas bojā ejai. Tie paši cēloņi, kuru dēļ sabruka grieķu un romiešu kultūra, saskatāmi arī mūsu dienās. Vēsturnieks Edvarts Gibons minējis šos cēloņus: ārkārtīga dzīšanās pēc vieglas un izpriecu pilnas dzīves; gimenes dzīves sairšana un seksuālās dzīves izviršana; ļoti augstie ienākumu nodokļi; lielu bruņoto spēku uzturēšana un bezgara reliģijas izplatīšanās.

Šie cēloņi šodien nav mazinājušies, bet gan kāpinājušies, ko sekmē pati civilizācija un kultūra. Secinājums: Mūsdienu civilizācija ir lejupejoša civilizācija. Tās sabrukums var iestāties pēkšņi, jo baltā cilvēka augstākais sasniegums ir saskaldītais atoms, ar kuŗa palīdzību baltais cilvēks var saspridzināt ne tikai sevi, bet sadrupināt visu planētu.

Rodas jautājums: Kāpēc civilizācijas dzimst un mirst? Atbilde meklējama cilvēka dabā. Jau Vecā derībā rakstīti šādi vārdi: „Cilvēka sirdsprāts ir ļauns no mazām dienām." (1. Mozus gr. 6. nod.)

Viss tas, ko veido cilvēks, slēpj sevī sairšanas dīgļus. Angļu teologi pēdējos gados izkaluši frazi, kas ir ļoti izteiksmīga: „Our Earth ir a Planet in Rebellion" (Mūsu zeme ir dumpīga planēta). Mēs dzīvojam uz planētas, kas dumpojas pret savu Radītāju. Lūk, šī dumpīgā gara dēļ, kas ir cilvēkā, šajā pasaulē jau bijušas un bojā gājušas 20 civilizācijas, un šis dumpīgais gars cilvēkos nemazinājās, bet gan vairojas!

Bet taisni šo dumpīgo planētu Dievs ir mīlējis. Šī planēta ir ievirzījusies Dieva interešu centrā. Jaunās derības vārdiem tas ir tā pateikts: „Tik ļoti Dievs pasauli mīlējis . . ." Dievs mīlējis un mīl vēl šodien šo dumpīgo planētu. Dievs no savas puses ir darījis visu, lai mantotu šo planētu atpakaļ sev, tādēļ Viņš to mīl. Ja nu ir teikts, ka Dievs pasauli mīlējis, tad tas nenozīmē, ka Dievs mīl šīs pasaules civilizācijas un kultūras, bet tas nozīmē, ka Dievs mīl cilvēkus šajā pasaulē. Dieva interesēs ir dumpīgus cilvēkus uz dumpīgās planētas pārvērst par Dieva bērniem. Tas ir Dievs, kas var dumpīgam cilvēkam atņemt dumpīgo garu un tā vietā iedot tam Svēto Garu.

Tā mēs nonācām pie Vasarsvētkiem, kad uz šīs planētas dzima kristīgā draudze. Kristīgā draudze ir nedumpīgu cilvēku kolonija zemes virsū. Kristīgu cilvēku pirmais, galvenais un pēdējais uzdevums ir rādīt dumpīgiem cilvēkiem, kā Kristus ir viņus pārveidojis un kā Viņš var pārveidot katru cilvēku, iedodot tam citu garu, Svēto Garu. Kur cilvēkā nāk Svētais Gars, tur cilvēks pārdzimst un kļūst par Dieva bērnu. „Kas viņu (Jēzu) pieņēma, tiem viņš deva iespēju palikt par Dieva bērniem." (Jāņa ev. 1:12) — Vai tu piederi pie debess kolonijas, vai pēc sava gara vēl esi dumpīgās planētas iedzimtais?

R. E.

Pārsla

VIŅA VADĪBA

Tad, kad sāpes Tevi spiež,
Un liekas, vairāk nevari ciest —
Atceries Kristu pie krusta,
Kā Viņš tevis dēļ nomira
Pie krusta Golgatā,
Lai ar asinīm savām
Tev dzīvību izpirktu.

Saproti šīs zemes sāpes,
Slāpsti pēc dzīvības mūžīgās,
Spēku no debesīm izlūdzies,
To Tev ir veltījis Dievs.
Uzticies Viņa rokai varenai,
Paklaujies Viņa vadībai.

Mēs nevaram nerunāt!

Jūnijā iekrīt rinda nozīmīgu dienu: Vasarsvētki, Trīsvienības svētki, Tautas sēru diena un beidzot Jāņi.

Šķiroties no šīs pasaules, Kristus mācekļiem atstāja uzdevumu iet un sludināt visiem ļaudīm jauno mīlestības mācību. Kad jūdi apustuļiem pavēl par Jēzu klusēt, Jānis un Pēteris valdības pārstāvjiem atbild: „Mēs nevaram nerunāt par to, ko esam redzējuši un dzirdējuši." Vasarsvētkos saņemtais sv. Gars tiem deva drosmi un sirdsdegsmi; viņi spēja paciest izsmieklu, uzbrukumus un pat nāvi, bet viņi nespēja klusēt. Tas pats noticis visos nākošajos gadu simteņos. Sv. Gara pārņemti, kristieši ir pasludinājuši un aplieciņājuši Kristu; viņi nevarēja un nevar nerunāt.

14. jūnijs latviešiem ir diena, par ko tie nevar un nedrīkst nerunāt. Mēs neesam brīvajā pasaulē, lai vadītu omulīgas dienas, bet mūsu uzdevums ir uzturēt nomodā pasaules sirdsapziņu, neļaut rietumu ļaudīm aizmirst, ka lielo nenokārtoto problēmu starpā viens no svarīgākajiem ir Baltijas valstīm nolaupītas patstāvības restaurēšana un personiskās brīvības atdošana tiem desmitiem un simtiem tūkstošu nelaimīgo, kas nīkst Krievijas vergu nometnēs. Tas, ka no Baigās nakts pagājuši vairāk nekā trīs gadu desmiti, šo problēmu nenokārto. Šīs rētas laiks nedziedina.

Bez šaubām, mūsu runāšana daudziem nepatīk; tā apgrūtina un dažam labam var apnikt. Mēs varam „krist uz nerviem". Bet, domājot par tiem, kas šodien žvadzina vergu važas un kuŗu vienīgā cerība esam mēs: vai varam nerunāt? Vai drīkstam klusēt par to, ko esam redzējuši un dzirdējusi — un dažs arī pats piedzīvojis?

Kad Jāņi nāks, arī šaipus jūŗas skanēs līgo dziesmas. Bet arī tās atgādina: mēs nedrīkstam klusēt. Mums ir jārunā, mums ir jākliedz, lai pasaules varenie mostas, jo īsti gaiši šīs dziesmas varēs skanēt tikai tur — mūsu dzimtenē — un tikai tad, kad beidzot būs brīva zeme pati un brīvi tās bērni. Mācītājs A. Voitkus

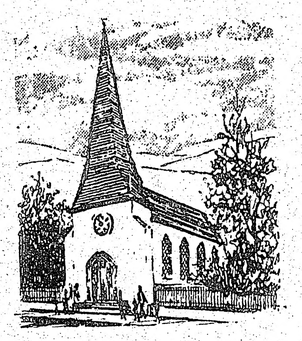

BAZNICU ZIŅAS

TORONTO

Māc. I. Gaide, 12 Worthington Cresc., Toronto 21, Ont., tālr. 766-5525. Sv. Jāņa draudze, tālr. 921-3327, 200 Balmoral. Ave.

Māc. I. Gaide sastopams baznīcas kancelejā katru dienu no pl. 9.30 līdz 12.30, izņemot pirmdienās, kad kanceleja slēgta, un otrdienās no pl. 5.30 — 9 vakarā.

Sv. Jāņa baznīcā dievkalpojumi sākot ar 1. jūniju notiks svētdienās pl. 10 rītā.

Māc. J. Cālītis. Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jarvis St. krustojumā, Toronto. Mājā 126 Vanhorne Ave., Willowdale, Ont., tālr. 493-8211. Draudzes mācītāju var satikt birojā trešdienās no pl. 5 līdz 8 vakarā, piektdienās no 12 dienā līdz 7 vakarā. arī citā laikā, iepriekš piesakoties. Māc. A. Čops, 84 John Street, Weston. Tel. 249-6593.

15. jūnijā pl. 7 vak. Svētvakara dievkalpojums. Piedalīsies prof. E. Šmits no Mineapoles, ASV.

23. jūnijā pl. 11 rītā dievkalpojums Sidrabenē. Māc. A. Čops.

30. jūnijā pl. 3 pēcp. dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. 757-2739. Toronto Austrumu ev. lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnabas baznīcā, 361 Danforth Avenue.

16. jūnijā pl. 2 pēcp. Aizvesto atceres dievkalpojums Sv. Barnabas baznīcā.

30. jūnijā pl. 11 dievkalpojums Tālavā.

Māc. prāv. Dr. B. Kokins, 100 Sunnyside Avenue, tālr. 533-9456. Toronto katoļu vienības dievkalpojumi notiek Kristus Augšāmcelšanās (lietuviešu) baznīcā, 1021 College Str.

HAMILTONA

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze, 18 Victoria Avenue South.

14. jūnijā pl. 7 vak. Aizvesto pieminas dievkalpojums. Dziedās draudzes koris dirig. A. A. Kārkliņas vadībā. Gaidas un skauti.

23. jūnijā pl. 5 pēcp. Jāņu dienas dievkalpojums.

30. jūnijā pl. 11 rītā dievkalpojums.

MONTREALA

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P.Q. Tel. HU 9-3224. Montrealas latviešu ev. lut. Trisvienības draudzes Sv. Jāņa baznīca, 4345 Marcil Ave.

16. jūnijā pl. 1.30 pēcp. Tautas sēru dienas dievkalpojums.

19. jūnijā pl. 9.30 no rīta dievkalpojums angliski.

OTAVA

Māc. E. Lange, 364 Pleasant Pk. Rd., tel. 733-3906, Otavas latv. ev.-lut Miera draudze Sv. Pēteŗa lut. baznīcā, 400 Sparks ielā.

16. jūnijā pl. 8 vak. Tautas sēru dievkalpojums.

30. jūnijā dievkalpojums ar jauniešu iesvēti un dievgaldu.

7. jūlijā pl. 11 rītā Kapu svētku dievkalpojums Soo draudzē — Greenwood kapos.

14. jūlijā pl. 8 vak. dievkalpojums.

21. jūlijā pl. 12,15 dienā dievkalpojums Sprīdīšos.

28. jūlijā pl. 11 rītā Kapu svētki Beechwood kapos 24. nodaļjumā labā laikā, lietainā laikā — pl. 8 vak. baznīcā.

PRIEKA VĒSTS

Kristīgs latviešu
radio raidījums
kartu svētdienu pl. 2.45 pēcp.
no Niagara WHLD raidītāja

Vilnis 1270 AM

Vadītājs Dāvids Mikelsons
60 Stevenson Rd., Rexdale,
Ont., tālrunis 749-0832

**Latviešu misijas
radio raidījums**

„BRĪTIŅŠ AR DIEVU"

Nepārtraukti 19. gadagājumā
Katru svētdienas rītu no
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM.

No Niagara WHLD raidītāja

Vadītājs A. Laksmanis, 106
Dorset Rd. Scarborough,
Ont.. Tālr. 261-4218.

Saulainē meklējam kārtīgu saimnieku

Alga 5.200 dol. gadā, brīvs dzīvoklis, ārā no pilsētas problēmām — 50 jūdzes no Toronto, Ont. Jābūt precētam pārim (ar vai bez bērniem), saticīgas dabas, strādīgam un enerģiskam. Izdevība labi piepelnīties.

MEKLĒJAM

vasaras strādnieku — studentu —

100 dol. nedēļā, brīva istaba. Pieteikties pie Saulaines pārvaldes priekšnieka: G. Tannis 6 Harnish Cres., Willowdale, Ont. M2M 2C1, telef. 225-8635.

Saulainē man labi klājas! 287 akru plašums — upe - meži — nometne. Visa vasara priekos!

COOKSTOWN — 40 akri

40 akri zemes starp 400. un 27. šosejām. Tuvu Saulainei. Uz īpašuma foreļu upe ar labām iespējām izbūvēt plašu dīķi. Apm. 800 pēdas no asfaltēta ceļa. Skaista vieta jaunai mājai un tikai 45 minūtes ar automašīnu pa 400. ceļu līdz Toronto. Gadījuma pirkums — tikai $1.500 par akru. Obligācija tikai par 9%. Zvanīt 533-8553 —

Skyline Real Estate Ltd.,

87 Roncesvalles Ave., Toronto 3, Ont.

Mūsdienu dzeja

Sidnejas latviešu teātŗa sarīkojumā Austrālijā H. Kaupmanis aplūkoja dzeju, kas kopš 1955. gada iespiesta žurnālā Jaunā Gaita Kanadā. Par dzeju H. Kaupmanis teica: „Dzejā sapnis top par īstenību, bet īstenība iegūst sapņa skaistumu," un tālāk: „Vislielāko nozīmību mūsu dzejai piešķiŗu valodas kopšanai uzglabāšanas un bagātināšanas ziņā. Dzeja ir niansu māksla, un niansu izteikšanai vajadzīga plaša vārdu bagātība. To paturēt un nezaudēt vajaga par visu vairāk."

Kā radies šis referāts? Par to referents paskaidroja, ka viņā īgnumu radījušas sekojošas parādības: „Kāda ļoti dzirdama literāra personība sacījusi, ka mūsdienu dzeja neizsakot nekā un deklamēšana esot smieklīga; kāda tikpat dzirdama mūsu sabiedrības persona teikusi, ka maldīgi domāt, ka visi referātu apmeklētāji nākot referāta dēļ, to nākšanai esot daudzi citi neliterāri nolūki, un dzejas mīļotāji starp tiem esot labi, ja pieci; beigās esot bijusi vajadzība piedalīties jauniešu vasaras seminārā, un tur, saprotams, viņš esot izvēlējies runāt par dzeju."

Sarīkojumā pavisam bija 65 apmeklētāji un dalībnieki. Šajā tipiskā skaitā ir pārveidojies kādreizējais Sidnejas literārais simts. Domājams, ka dzejas cienītāju bija vairāk nekā pieci.

H. Kaupmanis Sidnejas literāro vakaru referentu skaitā kādreiz bija vispopulārākais. Viņa rūpīgā pieeja dzejai un tās autoriem katrreiz garantējusi iespējami lielāko klausītāju skaitu. Ja šodien liekas neiespējami saskaitīt simt apmeklētāju, tad vainojams „Laika vecis", kas literāro vakaru apmeklētāju skaitā iedzinis jūtamus robus.

Jaunā Gaita ne vien publicējusi jauno autoru darbus, bet arī pārspiedusi okupētās Latvijas autoru dzeju. H. Kaupmanis nešķiroja autorus ģeografiskā sadalījumā, bet izskaidroja klausītājiem visus latviešu dzejas pienesumus.

Sidnejas latviešu teātŗa aktieŗi sniedza latviešu dzejas illustrāciju iestarpinājumus referātā. Dzeju lasīja Ilona Sauka, Miķelis Strīķis, Jānis Čečiņš, Inta Krastiņa, Egīls Ķipste un Ilze Jaunbērziņa. Nebūs nejaušība, ka deklamētājos izvēlēti Sidnejas latviešu jaunieši.

Referātā dzeja bija sadalīta pēc satura. Sākumā sabiedriskā tema: „Kad dēls no iepirkšanās pārnāk mājās ugunssarkanās biksēs, gaŗos spēcīgos matus pārlaidis zilzaļam pāvu krāsas kreklam un izskatās kā skaists eksotisks zieds, tēvs ne uz brīdi nav apdraudēts ģērbties tāpat. Kad meita pārnāk, iespīlējusies zilganās rupjās biksēs ar pogātu priekšu, kas tai nemaz nav vajadzīga, un domā, ka tā spērusi lielu soli dzimumu tiesību līdzināšanā, mātei nevajadzētu salikt rokas un piesaukt debesu draudus par postā ejošo paaudzi."

Paaudžu plaisai sekoja dzeja par individuālismu, dabu, reliģiju . . .

Linards Tauns raksta: „Visa radība priecājas un ir nolādēta vienā un tanī pašā laikā," Māris Čaklais raksta par bērniem, kas guļ „rokām aptvēruši savus bailīgos zaķus un drosmīgos lāčus, vai arī tikpat mīļo spilvena stūri." — Individa problēmu notēlo Imants Ziedonis: „Es esmu pulkstenis bez iekšām, un jābrīnās, kāpēc es eju, jūs redzat tikai ciparnīcu, jūs redzat tikai manu seju."

Referents teica: „Neiznīcības drānas vienmēr cilvēkam ir pasniedzis vislielākais un vienīgais dzīvības un dzinējspēks un tā ir mīla — mīla pret otru būti, pret dzimteni, pret Dievu. — Baiba Bičole raksta: „Atpestī mani no ļauna un ieved mani kārdināšanā," bet Herta Krauja dzejo: „Pārkod, pārkod mani, ieveļos tavās skaujās, rieksta brīnumu krūšgalos — Paņem, paņem savas vasaras daļu." — Māris Čaklais raksta: „Kur ir maiguma sākums? Kur ir sākums apslēptām trīsām? Varbūt sākums ir tad, kad sajūtam dzīves īsumu?"

Par dzimtenes mīlestību Dagnija Dreika raksta: „Paldies tai zemei, kuŗu drīkstu par tēvzemi dēvēt, paldies valodai, kuŗā savītas dainas, paldies!"

Formas meklējumos modernā dzeja dažreiz sapinas grūti saprotamos valodas mezglos. Referents ar nepatiku citēja dažus paraugus. Andrejs Irbe: „Atspolē vērpjama, diena sapinas zirgos — pieguļā saulrieta grieze iemet dābolā veldzi. Atrisinās ritenī mani balti paladziņi," kuŗu vēl pārspēj Pauls Birznieks: „No toreiz pret tā vienmērīt šoziem dzejnieko Saulceŗis vienrīt dzintara jūrmiņā vējviesi ejup saulnesis bij ir un burtnieks sarkanzaļsarkanos karaļa ābolus . . ."

Neiespējami šeit atreferēt visas referenta sniegtās illustrācijas. Ceļojumu pa Jauno Gaitu H. Kaupmanis sniedza trīsdaļīgā referātā, klausītājiem starplaikā stiprinoties ar Daugavas vanadžu sagādāto kafiju.

Juris Krādziņš

Jūs zaudēsiet

savu balsi 8. jūlija federālās vēlēšanās, ja jūsu vārds neatradīsies vēlētāju sarakstā

Ja jūs dzīvojat pilsētas robežās . . .

Drīzumā izdarīs vēlētāju sarakstu vēlreizēju pārbaudi 8. jūlija vēlēšanām.
Vēlētāju saraksta noraksts izlikts jūsu dzīves vietas tuvumā. Dažu dienu laikā iespiests vēlētāju saraksts tiks piesūtīts katram vēlētājam mājās, kuŗa vārds atrodas sarakstā. Tagad ir laiks pārbaudīt izlikto vēlētāju sarakstu, vai jūsu vārds ir sarakstā, vai ieviesusies kļūda jūsu vārda, adreses vai nodarbošanās rakstībā.
Ja vēlaties piedalīties balsošanā vēlēšanu dienā, tagad vēl ir laiks kļūdu izlabot.

Šī sludinājuma beigu daļā jūs atradīsit aizrādījumu, kā sameklēt ierēdņa vārdu un adresi, kas kontrolē vēlēšanu norisi. Jūs varat būt droši, ka tādā veidā nepieciešamie labojumi tiks izdarīti un jūs būsit tiesīgi vēlēt 8. jūlija vēlēšanās.

Ja jums ir neērtības sarunāties pa tālruni ar personu, kas neprot jūsu valodu, tad palūdzat, lai kāds draugs vai kaimiņš jums palīdz.

Jūs varat nobalsot pirms 8. jūlija vēlēšanu dienas

Ja jūs kāda iemesla dēļ 8. jūlijā neatrastos savā pastāvīgā dzīves vietā, bet ja vēlētāju sarakstā esat ierakstīts, tad varat nobalsot

sestdien, 29. jūnijā vai pirmdien, 1. jūlijā

pirmsvēlēšanu iecirknī, kas atradīsies jūsu vēlēšanu rajonā. Vēlētāju sarakstā, ko piesūtīs visiem vēlētājiem pilsētā, būs ievietota pilnīga informācija par šiem vēlēšanu iecirkņiem, vai arī ierēdnis, kas pārzina vēlēšanas, varēs jums norādīt šīs balsošanas vietu un laiku.
Ierēdņa tālruņa numurs atradīsies vēlētāju sarakstā, vai arī jūs varat sekot zemāk norādītām instrukcijām.

Tālākai informācijai sazināties ar vietējo telefonu abonementu direkcijas telefonisti — 24 stundas diennaktī.

Elections Canada

Viņiem nesāp

(Turpinājums no 2. lp.)

renie klusuciešot noraugās Baltijas tautu liktenī, pamāca mūs un ieskaidro, ka jāsamierinās ar faktiem, ka tikpat kā nekas nav vairs grozāms pastāvošajā situācijā, vēl šodien izvairoties no pārmetumiem Pad. savienībai, jo tā pati ir Apvienoto Nāciju dalībniece.

Mūsu pūles un cenšanās padarīt sadzirdamu Baltijas tautu traģēdiju nav sekmējušās. Iesniegumi, lūgumi, petīcijas, kaudzēm sakrautie pierādījumi un liecības, kas pierāda Pad. savienības noziegumus, nav palīdzējuši uzraust darba gaitā Latvijas jautājumu.

Prese vēl brīvajās rietumu zemēs ir varens ierocis sabiedriskās domas noskaņošanai. Šo ieroci dažkārt ņem vērā arī tie, kam uzticēta valsts dzīves vai politikas vadība. Ja šis ierocis mūsu trimdas sākuma gados kaut cik darbojās Latvijas labā, tad tagad tas kļuvis gandrīz pilnīgi nedarbīgs, pat ignorants.

Kad pirms dažiem gadiem, atceroties baigo jūnija nakti tēvzemē, iesūtīju lasītāju vēstuli pazīstamam amerikāņu laikrakstam (kurš jau līdz tam bija ievietojis vairākas manas vēstules — A. S.), apsūdzīgās vēstules vietu tajā bija ieņēmusi gluži citāda, amerikāņu uztverē svarīgāka lektīra: kāda turīga bezbērnu lēdija bija izteikusi aizrautīgu pateicību par to, ka palīdzīgi cilvēki nākuši talkā uzmeklēt viņas nozudušo sugas kuci, kurai grūsniecības dēļ vajadzējis ievērot speciālu dietu . . .

Varbūt tā tikai maza illustrācija preses ignorancei daudz svarīgākos jautājumos. To tomēr varētu ietvert skumjos un bezcerīgos vārdos — viņiem nesāp. Viņiem joprojām nav īstas izpratējas nostājas par mūsu posta nakti. Viņiem trūkst intereses un uzņēmības dziļāk ienirt notikumos, kas pirms trīsdesmit trim gadiem drausmīgā kārtā pašos pamatos pārveidoja Baltijas jūras krastu, kur vēl joprojām plosās genocīds.

Vai kāds ir prasījis, lai komūnisti to izbeidz? Nav saredzams kāds lietišķīgs un drosmīgs gājiens, lai šī tautu iznīcināšanas akcija tiktu apturēta un aizliegta. Jo katrs raud par savu kaiti, un kas tanī pašā laikā sāp citiem, to pakļauj ignorancei, aizmiršanai un vienaldzībai. Tāds šodien ir arī mūsu tautas liktenis dzimtenē.

Bet ne tikai stiprajiem jau sen vairs nesāp vājā un mazākā liktenis. Kādi mēs paši esam šodien? Vai daudz vēl mūsu acīm asaru? Vai paši vēl esam pietiekami impulsīvi domās un vēlmēs, kavējoties jūnija nakts notikumos?

Jā gan. Arī mūsu vidū ir tādi, kuriem vairs nesāp, kuri pārlasa vai atceras baigās nakts notikumus ar aukstu vienaldzību. Šais cilvēkos nav vairs nedz asaru, nedz vēlēšanās pieskarties pagātnei, kas mums ik uz soļa atgādina zemcilvēku pastrādātos noziegumus pret latviešu tautu.

Vai daudziem jau pierastais un lepni iedzīvotais svešums nav aizmiglojis vai pilnīgi izdzēsis dvēseles dziļās sāpes par tiem savas tautas piederīgiem, kas vēl šodien nes mocekļa vārdu?

Dievnamos sarūk lūdzēju saime. Sabiedriskos sarīkojumos sadilst dalībnieku skaits. — Brīžiem mūsu rakstītais vārds svešumā it kā sāk zaudēt savu svaru, sarūkot taisnības asumā un drosmē.

Piemini Latviju — mudina dziļais patriots rakstnieks Jānis Jaunsudrabiņš.

Piemini Latviju un tās mocekļus — lai mums ikvienam dvēselē neizgaist šī mude, bez kuras mēs, pagaidām dzīvodami svešās mājās, būsim zaudējuši dzīves jēgu un pamatu zem tālā ceļa — atpakaļ uz savām īstajām mājām.

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

A. Sābris — Lokanums un spīts	$6.00
Elv. Kociņa — Jādzīvo vien ir, rom.	$8.00
V. Kārkliņš — Teika par septiņiem kuģiem, rom.	$8.00
Z. Liepa — Atspulgu nams, dzej.	$5.00
V. Pelēcis — Malenietis karā, atm.	$5.50
R. Aizupe — Sešpadsmit gadi Sibirijā	$12.00
M. Ozolnieks — Dzīves cīņa, stāsti	3.25
P. Krūza — Virtuves māksla	9.60
E. Dunsdorfs — Latvijas vēsture 1710—1800	$22.50
Latvju dainas — Reiņa Birzgaļa ilustr.	8.00
Bergmaņu Valerijas — Velga, rom. I	6.00
Oļģerta Liepiņa — Stirnas pār kalniem I—II	15.00
Ceļa zīmes Nr. 53	2.50
G. Janovskis — Kur gaiļi nedzied, rom.	7.50
Al. Grīns — Trīs Vanagi, rom.	6.00
A. Barons — Paaudžu mezglos, rom.	6.00
Andr. Eglītis — Audiet mani karogā, dzej.	4.00
Indriķa Livonijas chronika	6.00

DV GRĀMATNĪCA

491 College ielā, Toronto, Ont. M6G 1A5. Tālr. 921-7121

Pārsniedzot $10 pasūtinājumu, pieskaitiet 5% pasta izdevumu segšanai. Zem desmit dolariem 10 % pasta izd.

Uzmanību!

VĒRTĪGS IEGULDĪJUMS NĀKOTNEI!

Mūsu mākslinieku stāsts dārgmetallā!

BALTICOIN

PIEDĀVĀ TĪRĀ ZELTĀ vai tīrā sudrabā

30 medaļu seriju, kas iznāks ierobežotā skaitā, 3000 no katra meta, kas visi numurēti.

MAKSIMĀLAIS PASŪTINĀJUMS

3 sudraba un 1 zelta (no katra meta) vienai personai

Visas medaļas 40 mm diametrā un sver 30 grammu

ASV iedzīvotājiem valsts atļauj iegādāties tikai sudraba un platīna medaļas.

BALTU SĀGA 30 medaļu serija

Mākslinieki:

A. Kopmanis
Telesforas Valius
Erich Pehap
Joann Saarnitt
Arthur Mickelsoo

30 GADIEM TRIMDĀ

Medaļu kollekciju vērtība pastāvīgi pieaug. Ir vērts ieguldīt naudu šajā Baltiešu mākslas izdevumā, kas Kanadas Baltiešu Fed., LNAK un Hamiltonas Latv. Biedr. apstiprināts un ieteikts. $1.50 no katras pārdotās medaļas tiks nodots Kanadas Igauņu, Latviešu un Lietuviešu Federācijām.

R. KREISMANIS

PASŪTINAJUMA KUPONS

Čeki vai naudas pārvedumi rakstāmi uz BALTICOIN vārda un adresējami: 148 Duke St., Hamilton, Ont. Canada. L8P 1X7

Pievienoju čeku/m.o. par.

☐ $24.— par medaļu Nr. ..... tīrā 99.9% sudrabā
☐ $293.— par medaļu Nr. ..... tīrā 91,666% zeltā 22 karati
☐ $24.— iemaksu visam 30 gab. setam 99.9% sudrabā
☐ $293.— iemaksu visam 30 gab. setam 91.666% zeltā 22 karati

par ko saņemšu medaļu Nr. 1 un apsolos turpināt maksāt pirms katras nākamās medaļas iznākšanas $24.— par sudraba, vai $293.— par zelta medaļu, kamēr viss sets samaksāts un saņemts.

☐ Vēlams platīns zelta vietā

Ievērot: ne vairāk kā 3 med. vienai personai no viena meta sudrabā vai zeltā

Paraksts .....

Vārds un uzvārds: .....

Adrese: .....

Pilsēta: ..... Valsts: .....

Pasta kods: ..... Lūdzu iespieduma burtiem.

Ontario iedzīvotājiem jāpieskaita 7% „sales tax..'

Grāmatas dāvanām un pašu priekam

J. Zariņš — Kāvu gados III d.	$10.00
A. Rasa — Tā stunda ir klāt, stāsti	$5.50
A. Austriņš — Garā jūdze, rom.	$7.50
J. Rudzītis — Tālos ceļos, savos ļaudīs	$6.00
Janis Gailis — gleznu repr. mape - krāsās	$25.00
K. Arums—Ganu zēns un velns un citas pasakas	$2.50
A. Lindgrēma — Trakais Emīls, bērnu bilž. gr.	$4.00
88 Latviešu tautas dejas un apdares	$25.00
T. Puisāns — Nogrimušās jaunavas mantojums	6.50
L. Bārene — Ardievas, romāns	6.00
J. Babre — Svētums nav greznība	6.50
Kā to sauc (latviski un angliski) bērniem	7.00
A. Brigadere — Sprīdītis, ilustr.	$9.60
Alise Osis-Stunda — Dzejnieks un nepazīstamā (Eduards Vulfs 1. pasaules kara vidē)	6.50
T. Krūka — Aiztecējuši ūdeņi dzirnas negriež, rom.	6.00
Ā. Zveja — Vārdi - atspulgi, dzeja	4.00
K. Ieviņš — Dvēseļu nemiers, rom.	6.50
M. Kovaļevska — Deviņpadsmit	11.00
E. Spēks — M. T. Viktoria, rom.	7.00
R. Līdums — Latvieši - brīvības meklētāji	6.00
A. Bērziņš — Kārlis Ulmanis	$8.00
Ē. Raisters — Es Rīgu sirdī jūtu, dz.	5.50
G. Janovskis — Uz neatgriešanos, rom.	$6.50
P. Jurevičs — Pretstatu pasaule, esejas	6.50
H. Krauja — Nemiera vīns, dzejoļi	4.50
I. Brēdrichs — Vakarvējš, dzejas	5.50
Baltic States (Studijas par Baltijas valstīm)	10.00
A. Dzērvīte — Latvju raksti	25.00
J. Klīdzējs — Tās balsis, tās balsis	6.00
Archīvs XIII	7.00
J. Grīnblats — Jaunkundz, nepareizi savienots	5.60
A. Ivaska — Solis silos, dzejas	6.50
E. Aistars — Goda diena, rom.	5.50
Dz. Zeberiņa — Ģimenes pavards	5.50
Dr. H. Tichovskis — Bīskaps Jāzeps Rancāns — dzīve un darbs	7.50
V. Kārkliņš — Dieva zeme, rom.	$7.50
Z. Mauriņa — Dzīves jēgu meklējot, esejas	6.00
Ē. Stons — Dzīves alkas, rom.	7.50
Ģen. O. Dankers — No atmiņu pūra	7.50
A. Grīns — Zemes atjaunotāji	12.00

Daugavas Vanagu grāmatnīcā

491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Pasta sūtījumiem 10% no pasūt. Tālr. 921-7121

Laikrakstam **LATVIJA AMERIKĀ**

125 BROADVIEW AVE., Toronto, Ont. M4M 2E9

Lūdzu sūtiet man LATVIJU AMERIKĀ uz

☐ vienu gadu	$21.—
☐ 6 mēnešiem	$11.50
☐ 3 mēnešiem	$ 6.—

Mr., Mrs., Miss. .....

Adrese: .....

.....

Čekus lūdzam rakstīt uz
LATVIJA AMERIKĀ PUBLISHING LTD. vārda.

Rietumvācijas jaunais kabinets

Desmit dienas pēc Rietumvācijas kanclera Branta atteikšanās bundestags par jauno kancleru ievēlēja līdzšinējo finanču ministru Helmūtu Šmittu.

Jaunais kanclers bundestagam paziņoja kabineta sastāvu. Kanclera Šmita kabinetā lielas pārmaiņas vienīgi notika sociāldemokratu ministru sastāvā, kur veco vietā stājās seši jauni ministri. Jaunais kanclers ministru skaitu samazināja uz 16 līdzšinējo 18 vietā. Visi šie ministri ir gados samērā jauni un Šmita kabinets ir visjaunākais visā Rietumvācijas pastāvēšanas laikā.

Par vicekancleru un ārlietu ministru, par valsts prezidentu ievēlētā Šēla vietā, stājās bij. iekšlietu ministrs H. D. Genšers — FDP. Par iekšlietu ministru Genšera vietā stājās brīvo demokratu partijas bij. ministrs bez sevišķiem uzdevumiem prof. Verners Maihofers. Pārējie divi FDP ministri Jozefs Ertls, lauksaimniecības, un Hans Friderichs, saimniecības, paliek savās vietās.

Jaunā ministru kabineta izveidošanas sarunās nevienprātības „ābols" bija iekšlietu ministra postenis. Sociāldemokrati to gribēja sev, jo iekšlietu ministrs ir atbildīgs ne tikvien par policiju, bet arī par robežapsardzību un slepeno valsts atvaires un izlūkošanas dienestu. Taču brīvie demokrati jau pašā sākumā pateica, ka no iekšlietu ministra posteņa neatteiksies un jaunajā valdībā neieies vājināti. FDP piekāpās tikdaudz, ka „upurēja" valdības preses biroja vadītāju fon Vechmaru, kuŗa vietā stājās Brēmenes raidītāja intendants sociāldemokrats Klauss Bēllings. Tā FDP iespaids valdībā paliek līdzšinējais, bet ja ielēš bij. partijas priekšsēža Šēla ievēlēšanu par valsts prezidentu, tad brīvo demokratu iespaids visā valstī krietni palielinājies.

Sāpīgi kanclera maiņa skāra sociāldemokratu ministru sastāvu. No līdzšinējiem ministriem savos amatos paliek aizsardzības ministrs Georgs Lēbers, darba ministrs Valters Arnts, ģimenes un veselības aizsardzības ministre Katarina Foke, iekšējo attieksmju ministrs Egons Franks un saimniecības sadarbības ministrs Erhards Eplers. Bijušais pilsētu uzbūvju ministrs Hans Jochans Fogels kļuva par tieslietu ministru.

Pārējo ministru vietā stājās jauni: finanču ministrs Hanss Apels, satiksmes — Kurts Gšeidle, pilsētu uzbūves — Kārlis Rāvens, izglītības — Helmūts Rāde un pētniecības Hanss Mathēfers.

Jaunais kanclera kancelejas vadītājs Manfreds Šīlers, bet preses nodaļas vadītājs — Klauss Bēllings.

Visi aizejošie ministri īsākajā vai garākajā valdīšanas laikā nebija ne cik veiksmīgi un pie tiem piederēja: Ēmke, Lauricens, Jāns, Doneni un arī Višņevskis. Šo ministriju gan nolikvidēja, tāpat kā speciālo ministriju, kuŗu visu laiku vadīja austrumu līgumu „lielmeistars" Egons Bārs.

Kanclers savā darba programmā saimniecības un finanču politiku izvirzījis pirmajā vietā, jo nedrošība darba ņēmējos un devējos iedarbojoties indei līdzīgi. Tāpat, lai bremzētu inflāciju, krasi samazinās valsts izdevumus. Kanclera Branta valdības deklarācijā paredzētās reformas īstenošot par tik, cik atļaušot līdzekļi. Vispār, valdība lielāku vērību piegriezīšot tieši iekšpolitikai. Ārpolitikā uzturēšot un izveidošot ciešāku sadarbību ar rietumu valstīm, NATO un Eiropas koptirgus valstīm, kur pašlaik iestājusies krize, bet ar Austrumu bloka valstīm ieturēšot Branta laikā ievadīto izlīguma politiku, centīšoties līgumus tulkot ne tikai pēc punkta, bet arī pēc gara.

Kanclers Šmits pārņēma smagu mantojumu, jo Gijoma spiegošanas afēra vēl ilgi atbalsosies Vācijas iekšpolitikā. Jauno kancleru nepavada slavas aureols, kādu ieguva Brants kā Berlīnes birgermeistars triju rietumu sabiedroto aizmugurē. Helmūts Šmits dzimis Hamburgā 1918. gadā. Otrā pasaules kaŗā cīnījies dažādās frontēs un sasniedzis virsnieka pakāpi. Pēc kaŗa studējis Hamburgā tautsaimniecību un karjēru sācis Hamburgā, no kurienes arī ievēlēts bundestagā. Lielās koalicijas laikā viņš bija sociāldemokratu frakcijas vadītājs, bet SPD un FDP koalicijā sākumā aizsardzības ministrs, vēlāk saimniecības un finanču ministrs.

Kanclers Šmits ir ass kalkulētājs, mazāk padots emocijām kā viņa priekšgājējs Brants, un vajadzīgos brīžos spēj ātri izšķirties, kas nepiešams lielas valsts kancleram, kāda ir Vācija.

Opozicijas vadītājs bundestagā prof. Karstens solījās jauno kancleru vērtēt ne pēc vārdiem, bet pēc darbiem.

ziggy's fantastic foods

Līdzšinējais
TIP-TOP MEATS
delicatessen

Eiropiešu delikatešu un gaļas veikali

Minētajos veikalos jūs vienmēr atradīsit

„SPECIĀLAS CENAS"

1727 Bloor St. W. (pretim Keele pazemja stacijai) ● Yorkdale Shopping Centre ● Fairview Mall ● Ziggy's at Sherway Gardens ● Scarborough Town Centre ● Bramalea City Centre ● Huron Square Shopping Centre, Cooksville, 2500 Hurontario St. ● Westcliffe Mall, Hamilton, Mohawk Rd. & Upper Paradiese ● un šādos LOBLAWS veikalos: 480 St. Clair Ave. West ● 2877 Bayview (Bayview Village S. C.) ● Eastgate Square ● Stoney Creek White Oaks Plaza, London ● 596 Montreal Rd., Ottawa ● 2085 Carlingwood, Ottawa ● 2241 Riverside Dr. (Billings Bridge), Ottawa ● 1040 Princess Street, Kingston.

YORK BAKERY & DELICATESSEN

49 King William St. HAMILTON, ONT.

Tel.: 522-6252

Piedāvā latviešu un igauņu gatavotas mednieku, Kurzemes, aknu un citas labas kvalitātes desas.

Rīgas šprotes. Žāvēti zuši un citas zivis.

Rupjmaize. Saldskābmaize.

JĀŅU SIERS.

Tīka mēbeles tieši no importētāja noliktavas. Dzīvojamo, ēdam-- un gulamistabu iekārtas. Atvērts no pl. 9—9, **svētd. no pl. 1—5. EINAR CLAUSEN Ltd.,** Hwy. 7., **nedaudz austrumos no Bramalea, tel. 459-0760**

Daugavas Vanagu nams
125 BROADVIEW AVE
Tel. 465-5225
Daugavas Vanagu klubs
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽADIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
atvērts biedriem un viesiem no pl. 12 dienā — 12 naktī, pirmd. līdz ceturtdienai lesk. piektd. un sestd. no pl. 12 — 1 naktī, svētdienās no pl. 12 — 9 vakarā.
DAŽĀDI DZĒRIENI AR MALTĪTĒM KATRĀ IZVĒLĒ. SVĒTDIENĀS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM

kas? kur? ko?

Town & Country R. E. Ltd., Realtor
V. PALMA pārstāvis

377 Glengarry Ave., Toronto 12, Ontario
TĀLR. 782-7246
Pērkot vai pārdodot savu nekustamu īpašumu, zvaniet nesaistīgai informācijai — 782-7246. Mājas lielā izvēlē visā pilsētā. Palīdzam sagādāt obligācijas un iemaksas māju pirkšanai uz izdevīgiem noteikumiem.

VALUTE
DIMANTI — PULKSTEŅI
LATVISKAS ROTAS
Zeltkales
Aldonas ĶIVLENIEKS-KORMS
Veikalā un darbnīcā 964½ Bloor St. W., Toronto 4, Ont., tālr. 533-2837

MĀJU ĪPAŠNIEKI, KAM NEPATĪK KRĀSOT SAVU MĀJU!
Sazinieties ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem
ALUMINUM SIDING
- JUMTA IZBŪVES APŠUVUMI (dormers)
- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGI
- DURVIS
- MARĶIZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES (Soffit and fascia)

Īpašnieks Arturs Mīme
CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
248-9984 536-5794
38 Noranda Drive Toronto 15, Ont.

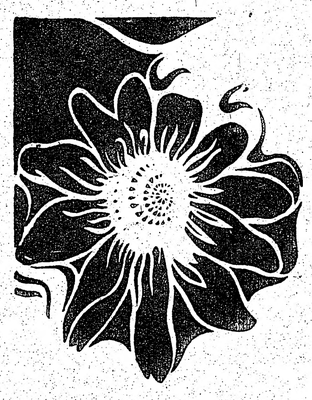

Fotografisku darbu lieluzņēmums ar atzītu kvalitāti un reputāciju pat ārpus Kanadas.
Atlaide
Benjamiņa filmu laboratorija
247 RICHMOND ST. E. TORONTO, ONT. M5A 1P2
Tel. (416) 863-1166

A. Eglītis — TV RENTALS
19" $10.00 mēnesī
23" $10.00 mēnesī
krāsu $18.00 mēnesī
161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401
805 St. Clair Ave. W., Toronto, Ont., tel. 654-1154

DAŽĀDU ZIEDU MEDUS
dabīgs, nepasterizēts
Ziedputekšņi (Pollen).
Perupieniņš (Royal Jelly) no
ĒRGĻU LIGZDAS DRAVĀM
30 Dewson St., Toronto 17, Tālr. 534-0563

ROSAR-MORRISON FUNERAL HOME LTD
467 Sherbourne St. Toronto 5, Ont. 924-1408
RŪPĪGA UN SMALKJŪTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

M. LUNSKY, O.D. M. Sc.
LOUIS LUNSKY, R.O.
OPTIĶI
Iepriekš pieteikties tālr. 921-3924
470 College St. (pie Bathurst) Toronto M6G 1A1

A. BĒRZIŅŠ Realty Ltd.
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI, APDROŠINĀŠANA
OBLIGĀCIJAS UN NOTĀRS
316 Harbord Street, Toronto, Ont. **Tel. 534-8447**

PAVASARA **LE 1-7353**
delikatešu veikals un konditoreja
361 RONCESVALLES AVE. **Īpašnieks St. ČUKULS**

A. KRISTAPSONA
izstrādājumu veikals
gaļas un gaļas
1095 Queen Street East, Toronto, tālr. 466-5152

VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBI
- VIZĪTKARTES
- IELŪGUMI
- BIĻETES
- VĒSTUĻU VEIDLAPAS UN APLOKSNES
- GRĀMATAS
- KALENDĀRI
- MĒNEŠRAKSTI
- AVĪZES
- UN LĪDZĪGI IESPIEDUMDARBI

VEICAM
- **LAIKUS**
- **LABI**
- UN PAR MĒRENĀM CENĀM

amber
PRINTERS AND PUBLISHERS LIMITED
SPIESTUVE UN KANTORIS:
125 BROADVIEW AVE., TORONTO, ONT. M4M 2E9
(416) 466-1514

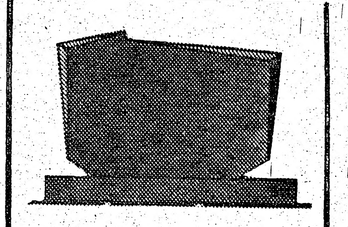

PIEMINEKĻI
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2019 Yonge St., Toronto 7
Starp Eglinton un Davisville
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets

LATVISKI KAPA AKMEŅI

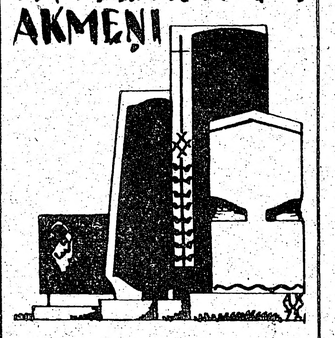

latviešu
izpildījumā
A. A. Kopmanis
19 Millbrook Cr.
Toronto 6.
Tālr. 466-5126

SKYLINE
REAL ESTATE LIMITED
I. JANKOVSKIS, PRES.
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI
APDROŠINĀŠANAS AĢENTŪRA
OBLIGĀCIJAS
ĪPAŠUMU NOVĒRTĒŠANA
Galvenais birojs:
87 Roncesvalles Ave
TORONTO 3, Ont.
533-8553

LATVIEŠU NAMS
491 College St., Toronto
IZĪRĒ TELPAS
sarīkojumiem viesībām klāj viesību galdus
Tel. 922-2931

Kisingers draud . . .

(Pārnesums no 1. lp.)

vienmēr Vašingtonai draudzīgas. Vašingtonas un Izraēlas ciešās saites ir bijušas vienīgās reālās žīdu valsts suverēnitātes garantijas. Jom Kipur karā dzimušās arābu eļļas piegādes sankcijas, Pad. savienības nepārtrauktā ieroču piegāde Izraēlas ienaidniekiem ir pārvērtušas Vidējos austrumus par pasaules visjūtīgāko un bīstamāko starptautiskās politikas smaguma punktu. Dažu aizvadīto mēnešu laikā stāvoklis te ir radikāli mainījies, un ja tas tā, tad lieli un nenoliedzami nopelni pienākas ASV ārlietu ministram Dr. Kisingeram.

Ēģiptes prezidents Sadats ir sagatavojis prezidentam Niksonam īsti karalisku uzņemšanu. Droši vien ārēji triumfāli risināsies arī Niksona ciemošanās pārējās Vidējo austrumu metropolēs. Lieki pieminēt, ka šis ceļojums, kurā Niksonu pavada arī viņa dzīvesbiedre, ir viens no visbīstamākiem drošības ziņā. Simtiem amerikāņu slepenā dienesta ierēdņu ir darījuši visu iespējamo prezidenta dzīvības pasargāšanai. Viņa ložu drošais limuzīns ir viens piesardzības veids eventuālai atentāta gadījumā. Palestīniešu teroristi ir plānojuši uzbrukumu prezidentam, un drošības dienests par to ir labi informēts. Droši vien pēc piecu valstu apmeklējuma Niksons, atgriezies Vašingtonā, pavēstīs amerikāņiem, ka viņu prezidents ir iezīmējis jaunu svarīgu posmu mēģinājumā radīt *pasaulē taisnīgu un stabilu mieru.*

Un te mums jāpieskaņas šīs nedēļas politiskai sensācijai, kas nenoliedzami apēnoja un varbūt tikai pēdējā brīdī saglāba Niksona Vidējo austrumu misiju. Šis notikums ir ASV ārlietu ministra Dr. Kinsingera preses konferencē deklarētais brīdinājums, ka ASV jāpatur vērā viņa iespējama atteikšanās no amata. Kā zināms, Votergeites izmeklēšanas ietvaros amerikāņu presē parādījās apgalvojumi, ka Dr. Kisingers esot „pretlikumīgi" devis rīkojumus izspiegot dažus viņam padotos ierēdņus. Sarunu noklausīšanās aparātu uzstādīšana ar Kisingera ziņu esot bijusi aizdomās turēto ierēdņu konstitūcionālo tiesību ignorēšana.

Drāmatiskā preses konferencē Kisingers deklarēja: „Ja ASV nedāvā pilnīgu uzticību savam ārlietu ministram, tādā gadījumā viņam nav iespējams sekmīgi veikt tam uzticētos pienākumus." Demokratu senātors Mansfīlds izteicās, ka Dr. Kisingers vēl pirms došanās līdz ar prezidentu Niksonu uz Vidējiem austrumiem esot nopietni apsvēris eventuālu atteikšanos no amata. Protams, tādā gadījumā Niksona iecerētais triumfālais solis tuvāk pasaules mieram pārvērstos par nožēlojamu amerikāņu iekšpolitiskās krizes kulmināciju visas pasaules priekšā.

Kisingers šoreiz vēl izšķīrās pabeigt viņa paša iesākto diplomātijas meistardarbu, bet kas notiks nākamo nedēļu laikā, ir cits jautājums. Vairāki komentātori, apbrīnojot Dr. Kisingera kraso nostāju sava personiskā prestiža un ārlietu ministra amata reputācijas saglabāšanai, secina, ka ASV iekšpolitiskā krize un prezidenta Niksona prestižs nebūtu pakļauts vairāk nekā gadu ilgai agonijai, ja prezidents, tāpat kā Kisingers, jau sākumā būtu nepārprotami deklarējis to, ka ASV prezidents nevar veikt viņam uzticētos pienākumus, ja pastāv šaubas par viņa godīgumu un viņu apsūdz vēl nepierādītos pārkāpumos.

Dr. Kisingera brīdinājums vēl nenozīmē, ka viņa demisija ir nenovēršama. Katrā gadījumā šis brīdinājums zibens ātrumā ir atbalsojies visā pasaules presē. Britu lielais laikraksts Manchester Guardian konstatē, ka Dr. Kisingers ir valstsvīrs, kas ar stingru roku vadījis lielākās pasaules varas politiku.

Konservātīvais London Times raksta, ka Kisingers vienmēr ar aukstu aprēķinu ir pats izvēlējies ceļu, kā atrisināt sarežģītas problēmas. Pat Vašingtonai vienmēr kritiskais franču laikraksts Le Figaro atzīst, ka Kisingeram pienākas sekmīga miera starpnieka gods. Tāpat amerikāņiem visai nedraudzīgā zviedru prese spiesta atzīt Kisingera pozitīvo nozīmi. Stokholmas Svenska Dagbladet raksta: „Kisingera diplomātiskās misijas vienmēr bijušas pirmās šķiras politiski notikumi."

Interesanti atzīmēt, ka Pad. savienībai pēkšņi radies īpatnējs novērtējums par Kisingera spējām. Tā Pravda apgalvo, ka amerikāņu preses sensacionālie raksti par Kisingera diplomātijas triumfu Vidējos austrumos patiesībā esot peles pārvēršana par ziloni. Vašingtonas diplomātija šajā telpā esot zīmīgi egoistiska. Arabu eļļas aizlieguma dēļ Vašingtona esot bijusi spiesta ievērot arabu prasības.

Jāpiezīmē, ka pagājušā nedēļā Pad. savienības karaspēka ministrs maršals Grečko atkal deklarēja: „Padomju savienībai draud vēl joprojām imperiālisma ielenkuma un reakcionāro kapitālistu — kara kūdītāju nodomi iebrukt mūsu zemē. Mēs esam gatavi šo izaicinājumu pieņemt. Mūsu bruņotie spēki ir vispārākie pasaulē. Neviens upuris nebūs par lielu, lai mēs vēl vairāk kāpinātu mūsu sociālistisko modrību un nodotu mūsu zemes aizsardzībai armijai vislabākos un modernākos ieročus. Neviens neiedrošināsies iebrukt mūsu zemē, neņemot vērā neizbēgamo sakāvi."

Kam gan šis maršala Grečko brīdinājums domāts? Ne jau Luksemburgai, Monako vai Lichtenšteinai. Tas var būt mērķēts vienīgi Vašingtonai. Vai tā ir tikai sagadīšanās, ka maršala Grečko zobena žvadzināšana notiek tieši gaidāmās Niksona un Brežņeva satikšanās priekšvakarā?

Tuvākās dienās vai nedēļās noskaidrosies, vai rietumu pasaules miera mākleris — ASV ārlietu ministrs Kisingers vēl joprojām paliks starptautiskās politikas starmešu degpunktā. Varbūt ka viņš, tāpat kā daudzi citi ievērojami valstsvīri savā laikā, saņemot nepateicīgu ēzeļa spērienu, sarūgtinājumā atstāj spēli, kuŗā viņam aizstājēju atrast nebūs vieglais uzdevums.

Aleksandrs Ķegumnieks

DV Kanadas valdes sēdē 7. jūnijā bija daudz svarīgu lēmumu. Augšējā attēlā sēdes dalībnieki nopietnā darbā, no kreisās E. Treilons, A. Kalupnieks, DV KV priekšsēdis G. Brikmanis, E. Pulciņš un R. Puriņš. Pārējie dalībnieki šajā attēlā nav redzami.

Foto: J. Liģers

Vai Toronto kļūs par otru Minsteri?

Pie Toronto latviešu biedrības nodibinātā zinātņu kopa pagājušā ziemā apsvērusi kādu visai pārdrošu ideju — nodibināt latviešu pilna laika skolu. Šīs idejas iniciātoru skaits nav liels — ģimnazijas direktrise V. Slaviešа, kopas vadītāja, skolotājs L. Vīks un vairāki jaunie latviešu profesionālie skolotāji Kanadas skolās.

Nav noslēpums, ka skolotāji jau ilgāku laiku ar bažām vēro skolēnu latviešu valodas zināšanu straujo samazināšanos un vēl vairāk — bērnu atsvešināšanos no mūsu garīgās un kultūras dzīves. Pat tie bērni, kas no mazām dienām ieaudzināti dzimtajā valodā, skolas gados arvien vairāk zaudē savas dzimtās valodas spējas. Ņemot vērā pašreizējo valdības labvēlīgo nostāju pret minoritāšu grupām, būtu laiks izmantot izdevību mācīt latviešu valodu savā pilna kursa latviešu skolā ar izglītības ministrijas financiālu atbalstu.

Iecerēts bērnu dārzs, pamatskola un vidusskola, mācot latviešu valodā, bet arī papildus angļu valodā, lai nodrošinātu labas zināšanas angļu valodā, tā ka audzēkņi varētu bez grūtībām gadījumā iesaistīties vietējās skolās un vēlāk augstākās mācību iestādēs. Viens no skolas mērķiem ir sasniegt augstu līmeni akadēmisku līmeni.

Nav domājams, ka šādu skolu varētu sakomplektēt tikai no Kanadā dzīvojošiem jauniešiem; arī ASV dzīvojošie varētu izmantot šo izdevību nostiprināt savos bērnos latvīskumu un dodot skolai arī materiālu atbalstu. Visvairāk nepieciešams būtu bērnu dārzs, pat vairāki, dažādos pilsētas rajonos. Oficiāls bērnu dārzs prasa izglītības iestāžu atļauju, un ir bažas, vai tādu piešķirs.

Otrs, pats svarīgākais jautājums, cik vecāki atbalstīs šādu pasākumu? Vai mūsu nacionālā apziņa vēl ir stingra diezgan, lai nestu arī dažu upuri? Daudz vecāku nevar atlicināt laiku sestdienu rītos aizvest savu bērnu uz sestdienas skolu, kas arī ir viens no galveniem motīviem, kādēļ procentuāli tik maz bērnu mācās papildskolā. Vai šādai dienas skolai uzticēsimies, lai cik tai būtu augsts līmenis?

Pilna latviešu skola tomēr ir vienīgais atrisinājums tiem latviešiem, kam vēl ir sirds un griba paturēt to, kas mums svēts.

—ze—

Moše Dajans Toronto

Agrākais Izraēlas aizsardzības ministrs Moiše Dajans 11. jūnijā ieradās Toronto un piedalījās pusdienās, ko rīkoja Izraēlas valsts aizņēmuma organizācija Kanadā. Ziemeļjorkas pilsētas galva Mels Lastmans iegādājies Izraēlas parādu zīmes par 75.000 dol., bet citi viesi par 300.000 dol. Izraēla plāno pārdot parādu zīmes par vienu bilj. dol. visā pasaulē. Tajā pašā dienā Dajans satikās ar Kanadas ārlietu ministru Mičelu Šārpu.

Kristīgās jaunatnes kursi Saulainē

Latviešu ev. lut. draudžu apvienības jaunatnes nozares kristīgās jaunatnes kursus Saulainē atklās 16. jūnijā pl. 3 ar svētbrīdi apgabala draudžu jauniešu lietu referents māc. Ā. Čops, un tie ilgs līdz 22. jūnijam.

ASV nostāja Baltijas valstu jautājumā nemainās

ASV ārlietu komitejas apspriedēs ar padomju pārstāvjiem 21. maijā Vašingtonā galvenais runātājs bija ārlietu komitejas un kongresa loceklis republikānis Ed. Dervinskis no Ilinojas. Viņš izteicies padomju delegācijas locekļiem: „Kongress, kas atspoguļo politisko domu, ir neapšaubāmi apņēmies paturēt ASV politiku un arī turpmāk neatzīt Baltijas valstu pievienošanu Pad. savienībai."

Ilinojas kongresa loceklis bija norūpējies par reliģiskās brīvības noliegšanu Romas katoļu, ortodoksu, protestantu u. c. nacionālām reliģiskām grupām un šo grupu vajāšanu Pad. savienībā. Bez tam Ed. Dervinskis ziņoja, ka Pad. savienība nav guvusi nekādu koncesiju no ASV pārstāvjiem SALT sarunās Baltijas valstu jautājumā. Šajās sarunās nekas nav apspriests, kas ietekmētu ASV līdzšinējo nostāju pret Baltijas valstu pievienošanu Pad. savienībai.

Tautas lielumu . . .

(Turpinājums no 1. lp.)

šodien mūsu aizsardzības ierocis. Lietodami šo ieroci, gūsim panākumus un uzvaru.

Pēc biedrziņa ierosinājuma nolēma izgatavot jaunas biedru kartes.

Turpmākās darbības ietvaros atsaukušies 6 jauni referenti. Sporta daļas referenta pienākumus uzņēmies Jānis Treijs, fiziskā audzināšanā un veselības kopšanā prof. Elfrīda Karlsone-Bērziņa. Financu daļā darbosies A. Grāvītis, bet saimniecības daļā E. Bauers. Referente DV teātŗa un jaunatnes lietās — Tonija Krūka, kas apstiprināta amatā jau konstruēšanās sēdē. Jaunatnes daļā par referenti darbosies Brigita Grāvīte, bet kultūras daļā, angļu un franču valodā, Anita Liepiņa.

DV KV priekšsēdis G. Brikmanis apsveŗ iespēju radīt jauniešu teātri, bet modernās ritmiskās vingrošanas vienības radīšana ir jau uzsākta. Ieinteresētās jaunietes aicinātas pieteikties pie E. Karlsones-Bērziņas, 162 Huron St., London 11, Ont. līdz 1. septembrim. Vecums no 14 — 25 gadiem.

Grāmatas Latviešu karavīrs 2. Pasaules kara laikā 3. daļa iznāks oktobrī.

Nākošā valdes sēde 17. augustā pl. 11 dienā DV Druvas nodaļā, A. Kalniņa saimniecībā.

E. T.